CER SENIN

Revista Forțelor Aeriene Române
Nr. 3 (158) ◆ 2019
www.roaf.ro

MISIUNE ONU

MINUSMA

SHOW-URI AERIENE

PRIMA TRAGERE CU PATRIOT ÎN ROMÂNIA

PER ASPERA AD ASTRA

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR AL FORŢELOR AERIENE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI *CER SENIN*

Preşedinte:
General-maior dr. VIOREL PANĂ

Membri:
General-maior CONSTANTIN DOBRE
General de flotilă aeriană dr. IULIAN PAŢILEA
General de flotilă aeriană dr. ing. LIAN SOMEŞAN
Comandor PETRE FRANCISC IGNAT

MEMBRI ONORIFICI

Dumitru AMARIEI
Petre BÂNĂ
Nicolae RADU

REDACŢIA

Redactor-şef:
căpitan LAURA MĂCĂRESCU
e-mail: lmacarescu@roaf.ro

Secretar general de redacţie:
locotenent MIRELA VÎŢĂ
e-mail: mvita@roaf.ro

Redactor:
plutonier adjutant principal ALEXANDRU BĂLĂNESCU
e-mail: abalanescu@roaf.ro

Procesare Texte:
LEANA TUDORAN

Fotoreporter :
ADRIAN SULTĂNOIU
e-mail: asultanoiu@roaf.ro

Grafică & DTP
DIANA ŞUICĂ
e-mail: msuica@roaf.ro

Coperta I: ***CARPATHIAN PUMAS***
Coperta III: ***Aviaţie la Ziua Marinei***
Coperta IV: ***MiG-21 LanceR la BIAS***
foto: Adrian SULTĂNOIU

SUMAR

MISIUNEA MINUSMA ____ 3
AGENDA ____ 4 - 14
ALMA MATER ____ 15
PREGĂTIRE MILITARĂ ____ 16-19
FOTOREPORTAJ PORŢI DESCHISE ____ 20-21
SABER GUARDIAN 19 ____ 22-28
RIAT 2019 ____ 29-31
TOBRUQ LEGACY 2019 ____ 32-35
BIAS 2019 ____ 36-37
MISIUNE ONU ____ 38-42
SIGURANŢĂ AERONAUTICĂ ____ 43
BOBAS 2019 ____ 44-45
CONCURS DE PARAŞUTISM ____ 46-47
O VACANŢĂ LA ZBOR ____ 48-49
STUDENŢI LA INSTRUCŢIE ____ 50-51
PORTRET DE PROFESIONIST ____ 52 - 53
BISERICA ŞI ARMATA ____ 54-55
IN MEMORIAM ____ 56-58
ISTORIE ____ 59
AMINTIRI ÎN FOILETON ____ 60-61
FOTOREPORTAJ ZIUA MARINEI ____ 62-63
ÎMPLINIRI PROFESIONALE ____ 64
PASTILA DE PSIHOLOGIE ____ 65
EDITORIAL ____ 66

PAGINA 3

PAGINA 6

PAGINILE 8-9

PAGINILE 22-28

PAGINILE 29-31

PAGINILE 32-35

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere, cu condiţia specificării sursei.

NORME DE COLABORARE:
Cititorii pot trimite pe adresa redacţiei texte şi fotografii care se încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru conţinutul articolelor aparţine în exclusivitate autorilor, conform art. 326 CP.

Corectura:
Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

Şoseaua Fabrica de Glucoză nr. 2-4, sector 2, Bucureşti
Telefon/Fax: 021/232.63.27;
021/232.21.83 int. 104,110
E-mail: ***cersenin@roaf.ro***
ISSN 1582-6317. B 916.10; C 3146.18

Tipărită la Centrul Tehnic - Editorial al Armatei sub comanda nr. 1165/2019

Responsabilitatea privind tehnoredactarea revine în totalitate redacţiei

Prezenta ediţie s-a încheiat la data de: 25.09.2019

A ÎNCEPUT MISIUNEA MINUSMA

După 5 luni de antrenament întrunit, timp în care Detașamentul de Elicoptere CARPATHIAN PUMAS a ajuns să acționeze ca o familie, a sosit momentul plecării spre Republica Mali, locul în care militarii români vor lua parte, timp de un an de zile, la Misiunea Multidimensională Integrată ONU de stabilizare - MINUSMA.
Suntem Devotați excelenței – Devoted to excellence, este moto-ul pe care ni l-am ales, întrucât ne-am antrenat pentru a fi la standardele solicitate de Organizația Națiunilor Unite – ONU, sub umbrela căreia vom lupta.
Cu fiecare misiune, cu fiecare antrenament, am consolidat ceea ce înseamnă astăzi Detașamentul CARPATHIAN PUMAS. Militari specialiști în domeniu sunt determinați să contribuie la stabilizarea unei zone sensibile pe pământ african și să poarte numele Forțelor Aeriene Române pe un alt continent.
Primii militari ai detașamentului au arborat, în locația Gao, Drapelul tricolor, alături de steagurile partenerilor noștri. În următoarele 12 luni Camp Castor va fi baza noastră, iar Mali statul pe teritoriul căruia vom sprijini Organizația Națiunilor Unite pentru a aduce o speranță de viață mai bună locuitorilor acestei țări.
Ne așteaptă o misiune cu provocări, cu dor de casă, trebuie să admitem asta, dar eu cred cu tărie că suntem pregătiți și vom lupta în maniera în care ne-am instruit în tot acest timp.
Doresc să mulțumesc familiilor militarilor din detașament pentru sprijinul de care au dat dovadă în etapele de pregătire a misiunii. Au înțeles când fiecare din noi am răspuns prezent la chemarea de a ne face datoria, și chiar dacă în sinea lor ne vor acasă, au ales să ne susțină, conștientizând contextul istoric în care ne vom desfășura activitatea.
Să ne ajute Dumnezeu să ne îndeplinim cu succes misiunea și să ne întoarcem în formulă completă, sănătoși, acasă!

Comandantul Detașamentului de Elicoptere CARPATHIAN PUMAS,
comandor Ioan MISCHIE

23 august 2019, detașamentul precursor a arborat pentru prima dată Drapelul României în tabăra ONU din Mali

Vizita COMUSAFE

Mirela VÎŢĂ
Adrian SULTĂNOIU

Generalul-maior dr. Viorel PANĂ, generalul Jeffrey L. HARRIGIAN și comandorul Marius OATU

Generalul Jeffrey L. HARRIGIAN, comandantul Forțelor Aeriene ale Statelor Unite ale Americii în Europa (COMUSAFE), a efectuat, în perioada 9 -10 iulie, o vizită în România.

Agenda oficială a generalului american a inclus o întrevedere cu **generalul-maior dr. Viorel PANĂ** și cu echipa de comandă a Statului Major al Forţelor Aeriene, o întâlnire cu militarii detașamentului american dislocați la Baza 71 Aeriană de la Câmpia Turzii, participanţi la exerciţiul bilateral româno-american DACIAN VIPER 2019, precum și vizitarea facilităților bazei. De asemenea, generalul HARRIGIAN a vizitat și sistemul defensiv antirachetă *AEGIS ASHORE* de la Deveselu.

Întrevederea celor doi oficiali a reprezentat o oportunitate de a discuta subiecte de interes comun în domeniul forțelor aeriene referitoare la contribuția și rolul Forțelor Aeriene Române și Forțelor Aeriene ale SUA, în cadrul măsurilor NATO de reasigurare a flancului estic al Alianței Nord-Atlantice și de a dezvolta și întări relațiile de cooperare bilaterală în cadrul parteneriatului strategic România-SUA.

Pe traiectul zborului de la Otopeni la Câmpia Turzii, aeronava care transporta delegația generalului HARRIGIAN a fost inclusă într-un exercițiu, fiind interceptată și însoțită de avioanele F-16 Fighting Falcon din cadrul Bazei 86 Aeriene, aeronave care execută Serviciul de Luptă Poliție Aeriană, sub comandă NATO.

Misiune îndeplinită!

Bogdan PANTILIMON

După 6 luni de misiune în Teatrul de Operaţii Afganistan, militarii Detașamentului Forţelor Aeriene Române, rotația a III-a, participant la Misiunea Resolute Support, au raportat pe 16 septembrie 2019 în cadrul unei ceremonii festive desfășurată la Baza 90 Transport Aerian: „Misiune îndeplinită!"

Militarii sosiţi din misiune au fost felicitaţi de către șeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **general-maior dr. Viorel PANĂ**, pentru modul exemplar de îndeplinire a misiunilor specifice încredințate, majoritatea primind diferite embleme de merit și embleme de onoare, ca semn de recunoaștere a efortului depus.

Felicitări și bine ați revenit!

Exercițiul KFOR 26

Locotenent Lorena BAHNARU

Antrenament alături de parteneri americani în cadrul exercițiului KFOR 26

În perioada 22-28.06.2019, Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu a participat cu două elicoptere IAR-330 L/RM, piloți și personal tehnic la exercițiul multinațional KFOR 26, desfășurat în Germania, la Centrul Joint Multinational Readiness, din Hohenfels.

Exercițiul a fost structurat pentru a asigura necesitățile de antrenament pentru misiune, mai exact pentru rotația forțelor din teatrul de operații Kosovo, dar această primă participare a detașamentului Forțelor Aeriene Române la activitate a fost de fapt o oportunitate de antrenament în vederea viitoarei dislocări a detașamentului de elicoptere CARPATHIAN PUMAS în Mali, ca parte a operațiunii MINUSMA a Organizației Națiunilor Unite.

Militarii români au avut ocazia să se instruiască alături de militari americani, italieni, albanezi, armeni, moldoveni, lituanieni, punând accentul pe verificarea și actualizarea procedurilor standard (SOP) pentru misiuni.

„De colegii americani ne-am apropiat cel mai mult, întrucât aceștia sunt tot din branșa noastră, oameni ai aviației. Am planificat misiuni împreună, le-am pregătit și le-am executat ca la carte. Comanda componentei aeriene a fost deținută pe rând și de noi, și de ei. Elicopterele noastre au zburat alături de CH-47 Chinook și de UH-72 ale partenerilor americani, în misiuni de recunoaștere, MEDEVAC și transport VIP. Cu siguranță am revenit în țară cu lecții învățate și tehnici îmbunătățite. Cu toate acestea, sunt de părere că ne-am ridicat la standardele impuse, iar militarii americani au avut încredere în noi ca și cum am fi fost de-ai lor. Una peste alta, am fost o echipă. Eu unul mă declar foarte mulțumit de cum ne-am desfășurat activitatea", ne-a împărtășit **comandorul Gabriel GOAGĂ**, comandantul Escadrilei 572 Elicoptere din Baza 57 Aeriană.

ETAP-T 2019
European Tactical Airlift Program-Training

În perioada 14-28 iunie a avut loc în Spania *Exercițiul de pregătire pentru echipajele aeronavelor de transport tactic* ETAP-T (*European Tactical Airlift Program-Training*), la care Forțele Aeriene Române au fost prezente cu o aeronavă C-27J Spartan de la Baza 90 Transport Aerian și cu 25 de militari (piloți, mentori, personal tehnic și de planificare).

Organizată de European Tactical Airlift Centre (ETAC) din Zaragoza, ediția din acest an a reunit participanți din 12 țări (membri ai echipajelor, mecanici, instructori sau personal de sprijin și coordonare, observatori) cu aeronave din opt state (Germania - A400M și C160, Spania -A400M, Franța - C130J, Olanda - C130H, Italia - C-27J, Marea Britanie - C130J, Austria - C130E și România - C-27J), organizatorii raportând peste 200 de ore de zbor pe timpul exercițiului.

Antrenamentele în comun s-au desfășurat după un scenariu de răspuns la criză, crescând treptat gradul de dificultate și amenințările, pentru a solicita astfel un efort din ce în ce mai mare din partea echipajelor, la fel ca într-o situație reală.

Sursa: https://eatc-mil.com

Poliţie Aeriană Întărită

Mirela VÎŢĂ
Gian Carlo VECCHIO
Adrian SULTĂNOIU

Detaşamentul italian - final de misiune

Detaşamentul Forţelor Aeriene Italiene, dislocat la Baza 57 Aeriană „Mihail Kogălniceanu", şi-a încheiat misiunea, moment marcat în cadrul unei ceremonii desfăşurate în data de 8 august 2019.

Detaşamentul italian a fost format din aproximativ 130 de militari (piloţi şi personal tehnic) şi patru aeronave Eurofighter Typhoon, şi a participat timp de patru luni la executarea unor misiuni de Poliţie Aeriană Întărită (Enhanced Air Policing) sub comandă NATO alături de aeronavele MiG-21 LanceR, F-16 Fighting Falcon şi de militari ai Forţelor Aeriene Române.

La eveniment au participat **generalul-maior Gianni CANDOTTI**, şeful Comandamentului Operaţional al Forţelor Aeriene Italiene şi **generalul-maior Constantin DOBRE**, comandantul Componentei Operaţionale Aeriene şi locţiitor al şefului Statului Major al Forţelor Aeriene.

Generalul-maior Constantin DOBRE a conferit Emblema de Onoare a Forţelor Aeriene Române unor militari din cadrul detaşamentului italian

În cadrul ceremoniei, **generalul-maior Gianni CANDOTTI** a prezentat un scurt bilanţ al misiunii: *„În aproape patru luni, detaşamentul italian a desfăşurat în total aproximativ 500 de ore de zbor, trei misiuni de interceptare reală (Alfa Scramble) şi numeroase misiuni de interceptare simulată (Tango Scramble), pentru pregătirea operaţională. Pe lângă aceste misiuni, au existat activităţi de pregătire zilnică desfăşurate în comun cu Forţele Aeriene Române, cu scopul de a standardiza procedurile dintre cele două ţări NATO, pentru o integrare mai eficientă a mijloacelor, cu valoare de multiplicare a forţelor".*

Detaşamentul canadian, certificat NATO pentru preluarea misiunii

Mirela VÎŢĂ
Bogdan PANTILIMON

Oficialităţi prezente la ceremonie

Formaţie mixtă: MiG-21 LanceR cu CF-188 Hornet

Ceremonia de certificare NATO a detaşamentului canadian în vederea executării Serviciului de Poliţie Aeriană Întărită a avut loc vineri, 13 septembrie, la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu.

Detaşamentul canadian, format din aproximativ 135 de militari (piloţi şi personal tehnic), cu cinci aeronave CF-188 Hornet, va executa misiuni de Poliţie Aeriană Întărită (Enhanced Air Policing) sub comandă NATO în următoarele patru luni, alături de militarii aparţinând Forţelor Aeriene Române şi aeronavele F-16 Fighting Falcon şi MiG-21 LanceR.

Urmare a unei colaborări fructuoase, Forţele Aeriene Regale Canadiene se află la a treia rotaţie în România, după cele executate în perioadele septembrie-decembrie 2018 şi septembrie-decembrie 2017. În timpul misiunilor anterioare, detaşamentul canadian a fost angajat în exerciţii multinaţionale de antrenament care au contribuit la dezvoltarea interoperabilităţii între Forţele Aeriene ale României şi Canadei. Misiunile de Poliţie Aeriană desfăşurate în comun vor contribui la dezvoltarea capacităţii de reacţie şi descurajare, precum şi la consolidarea interoperabilităţii dintre Forţele Aeriene Române şi cele Canadiene. Dislocarea avioanelor CAF în România este parte a implementării Planului de acţiune pentru asigurarea capacităţii operaţionale a NATO pe flancul estic al Alianţei atât în zona de nord, cât şi în zona de sud şi demonstrează unitatea şi determinarea NATO, ca răspuns la provocările mediului de securitate.

Comandant la Iasmin

Maior Ionuţ LIXANDRU *Bogdan PANTILIMON*

Generalul-maior dr.Viorel PANĂ îl înaintează în grad pe colonelul dr. Gheorghe NIȘULESCU

În data de 2 septembrie 2019, a avut loc ceremonia de numire în funcţia de comandant al Centrului 85 Comunicaţii Aero şi Informatică „General Doroftei Ghermănescu" şi de înaintare în grad a **colonelului dr. Gheorghe NIȘULESCU**.

Activitatea s-a desfăşurat în prezenţa șefului Statului Major al Forţelor Aeriene, **generalul-maior dr. Viorel PANĂ** și a debutat cu trecerea în revistă a formaţiei continuând cu intonarea Imnului Naţional al României, după care s-a citit ordinul de numire în funcţia de comandant al Centrului 85 Comunicaţii Aero și Informatică„General Doroftei Ghermănescu" și de înaintare în grad a colonelui dr. Gheorghe NIȘULESCU.

În cuvântul său, șeful Statului Major al Forţelor Aeriene l-a felicitat pentru numire, mulţumindu-i pentru toate activităţile desfăşurate în mod exemplar până acum și i-a urat mult succes în noua funcţie.

Colonelul dr. Gheorghe NIȘULESCU, comandantul Centrului 85 Comunicaţii Aero și Informatică „General Doroftei Ghermănescu"

Numire în funcție la Regimentul 74 PATRIOT

Bogdan PANTILIMON

În data de 20 septembrie 2019 a avut loc ceremonia de numire în funcţia de comandant al Regimentului 74 PATRIOT și de înaintare în grad a **colonelului Răzvan-George TACEA**.

La ceremonia militară au participat șeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **general-maior dr.Viorel PANĂ**, **comandorul Cristian MANOLACHI**, șeful Serviciului Personal şi Mobilizare din Statul Major al Forţelor Aeriene, alături de specialiști din domeniul rachetelor sol-aer din conducerea SMFA.

Generalul-maior dr.Viorel PANĂ îl înaintează în grad pe colonelul Răzvan-George TACEA

Laura MĂCĂRESCU Bogdan PANTILIMON

Absolvenţi 2019 la Academia Forţelor Aeriene

Vineri, 26 iulie 2019, în Piaţa Sfatului din Braşov a avut loc ceremonia prilejuită de absolvirea studenţilor şi acordarea gradului de sublocotenent promoţiei 2019 de ofiţeri activi „Nicolae Bălcescu-200" din Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă".

Dintre cei 95 de absolvenţi s-au distins ca şefi de promoţie în următoarele specializări următorii: specializarea Management în aviaţie – **sublocotenentul Claudia-Georgiana POPESCU**, de la arma aviaţie naviganţi pentru Forţele Aeriene şi **sublocotenentul Angelo-Mihai PAPA** de la arma aviaţie naviganţi pentru Ministerul Afacerilor Interne; specializarea Managementul traficului aerian – **sublocotenentul Ştefan Alexandru VASILE**, de la arma Controlor trafic aerian pentru Forţele Aeriene şi pentru Forţele Navale, **sublocotenentul Bogdan ILEŞOI**, arma aviaţie nenaviganţi pentru Forţele Aeriene, **sublocotenentul Mădălina-Lorena DONISAN**, arma meteorologie aeronautică şi **sublocotenentul Rebeca - Elena IONESCU**, arma radiolocaţie pentru Forţele Aeriene şi Forţele Navale; specializarea Managementul sistemelor de rachete şi artilerie antiaeriană – **sublocotenentul Răzvan George VOICU**, arma rachete şi artilerie antiaeriană pentru Forţele Aeriene şi **sublocotenentul Alexandru Marian PISCUREANU**, arma rachete şi artilerie antiaeriană pentru Forţele Terestre.

Şeful promoţiei 2019 „Nicolae Bălcescu-200", sublocotenentul Mădălina-Lorena DONISAN este felicitată de către generalul-maior dr. Viorel PANĂ

Şef de promoţie la Facultatea de Management Aeronautic a fost **sublocotenent Mădălina-Lorena DONISAN**, care a obţinut media generală 9,81 şi şef de promoţie la Facultatea de Sisteme de Securitate Aeriană **sublocotenentul Rebeca -Elena IONESCU** care a obţinut media generală 9,59.

Şef al promoţiei 2019 „Nicolae Bălcescu-200" din Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă" a fost declarat sublocotenentul **Mădălina-Lorena DONISAN**.

La finalul celor trei ani de studii militare universitare, Mădălina a înregistrat o triplă performanţă: a fost declarată şefă de promoţie la arma Meteorologie Aeronautică, şefă de promoţie a Facultăţii de Management Aeronautic şi şefă de promoţie a Academiei Forţelor Aeriene „Henri Coandă".

Mădălina-Lorena DONISAN a fost admisă prima la Academia Forţelor Aeriene în urmă cu trei ani şi a încheiat studiile universitare tot prima, cu media 9,81. Mai departe, pentru tânăra din Gura Humorului va urma o perioadă de 6 luni de pregătire şi apoi repartizarea la Baza 86 Aeriană de la Borcea.

„În momentul în care am păşit pentru prima oară pe porţile academiei mi-am propus să dau tot ce am mai bun pentru a-mi îndeplini visele, să acumulez cât mai multe cunoştinţe care să constituie fundamentul viitoarei mele cariere militare. În final, eforturile pe care le-am depus pe parcursul anilor academici, sub îndrumarea cadrelor militare şi didactice, s-au materializat într-un mod fericit: sunt şefă de promoţie. Sunt extrem de mândră de această reuşită şi pot spune că mă simt pregătită să fac faţă provocărilor care mă aşteaptă!", a afirmat Mădălina.

Ceremonia s-a desfăşurat în Piaţa Sfatului din Braşov

Şefii de promoţie pe arme şi specialităţi sunt felicitaţi de către generalul-maior dr. Viorel PANĂ, şeful Statului Major al Forţelor Aeriene

Promoția „Nicolae Bălcescu – 200” la SMMMSFA

Laura MĂCĂRESCU *Bogdan PANTILIMON*

Aspecte din timpul ceremoniei desfășurate în Piața Dacia din Buzău

Comandorul Cristian MANOLACHI felicită șeful promoției, maistrul militar clasa a V-a Ana-Maria DRĂGAN

În data de 31 iulie a.c., în Piața Dacia din Buzău a avut loc Festivitatea de absolvire și acordare a gradului de maistru militar clasa a V-a și sergent promoției 2019 „Nicolae Bălcescu – 200” de la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri „Aurel Vlaicu” de la Boboc.

Cei 73 de maiştri militari şi cei 44 de subofiţeri au fost înaintaţi în grad în prezenţa comandanţilor, familiilor, prietenilor şi buzoienilor de către şeful Serviciului personal şi mobilizare din Statul Major al Forţelor Aeriene, **comandorul Cristian MANOLACHI**.

Şefi de promoţie pe arme şi specialităţi s-au distins **maistrul militar clasa a V-a Alexandru-Iulian GHERASIM** – Aviaţie/Aeronave şi motoare de aviaţie, **militar clasa a V-a Florina VASILE** – Aviaţie/Armament, rachete, muniţii de aviaţie şi sisteme de lansare, **maistrul militar clasa a V-a Ana-Maria DRĂGAN** – Aviaţie/Electromecanică şi automatizare de bord de aviaţie, **maistrul militar clasa a V-a Nicoleta-Cristina BORCĂU** – Aviaţie/Radioelectronică de bord de aviaţie, **maistrul militar clasa a V-a Florina DRĂGHICI** – Rachete şi artilerie antiaeriană/Rachete antiaeriene pentru Forţele Aeriene, **maistrul militar clasa a V-a Alexandru ABDULAC** – Rachete şi artilerie antiaeriană/Rachete antiaeriene pentru Forţele Terestre, **maistrul militar clasa a V-a Valentin-Mihai GEMĂNAR** – Radiolocaţie/ Radiolocaţie, **sergentul Vicenţiu-Rodică ANTON –** Rachete şi artilerie antiaeriană pentru Forţele Aeriene, **sergentul Daniel-Ionuţ SOLOMON–** Rachete şi artilerie antiaeriană pentru Forţele Terestre, **sergentul Elisabeta ŢANU-LUPU** – Aviaţie/Operator (controlor) trafic aerian, **sergentul Silviu-Ciprian LUPAȘCU** – Aviaţie.

A fost declarat șeful promoţiei „Nicolae Bălcescu – 200” **maistrul militar clasa a V-a Ana-Maria DRĂGAN**, cu media 9,43, a cărui vis s-a împlinit odată cu absolvirea Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri „Aurel Vlaicu”: *„Sunt extrem de fericită și plină de recunoștință față de toți oamenii care mi-au fost alături! În momentul în care am intrat prima dată pe porțile Școlii Militare de Maiștri Militari şi Subofițeri a Forțelor Aeriene m-a cuprins dorința de a deveni unul dintre militarii care se angajează să răspundă «prezent» nevoilor armatei.Am continuat să visez, să învăț și să mă autodepășesc... și iată... mi-am îndeplinit visul. După ce am absolvit liceul ca șefă de promoție nu m-am oprit și am absolvit și Școala Militară de Maistri Militari si Subofițeri, tot ca șefă de promoție. Am trecut prin perioade dificile, dar frumoase, perioade care m-au pregătit să ating țelul”.*

Le urăm tuturor absolvenților succes în cariera militară și Cer Senin!

Mirela VÎŢĂ

ZIUA ÎN CARE ȘI-AU PRIMIT ARIPILE

În instituțiile de învățământ, momentele festive de început sau de încheiere a unor etape sunt parte din ritmul obișnuit, încât am putea crede că, tot repetându-se de la an la an, își pierd din importanță, așa cum în natură nivelul de sensibilitate scade pe măsură ce crește frecvența unei activități. Nimic mai fals, pentru că un element de noutate rămâne constant și înnoiește experiența: absolvenții sunt de fiecare dată alții, iar momentul este unic pentru ei.

De câteva zile nerăbdarea plutește în aer în Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic Boboc. După finalizarea cursului de bază la Școala de Aplicație a Forțelor Aeriene (SAFA), sublocotenenții au trecut cu bine și prin emoțiile zborului de brevetare, iar acum așteaptă pasul următor: să le fie recunoscut oficial statutul de pilot, în cadrul unei ceremonii de brevetare. Atunci, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, **general-maior dr. Viorel PANĂ,** le va prinde insigna argintie în piept.

În soarele după-amiezii, așezați la umbra copacilor de lângă bretelă, cei mai tineri piloți povestesc una-alta, cu un ochi scrutând orizontul spre bijuteriile zburătoare care vin la aterizare. Ca multe generații de piloți de dinaintea lor, și ei au *întâlnit* prima dată cerul în cabina unui IAK-52.

Am fost cu ei pe pistă să facem fotografiile de sfârșit de an, în combinezon, la IAR-99 *și la* Alouette, mă lămurește ofițerul de relații publice al unității, **căpitan Laura CREȚU.** *Mâine vor avea ceremonia și vor purta uniforma de oraș, mai prindem și atunci ultimele cadre.*

Mă întorc și a doua zi, 25 iulie, să văd pentru prima dată cum decurge momentul încheierii cursului la SAFA. Și, recunosc, ceremonia a fost peste așteptări, poate tocmai datorită simplității și cadrului restrâns în care se desfășoară an de an. Tinerii piloți își netezesc zâmbind vreo cută imaginară pe uniformă și iau loc în formație, în holul central al clădirii *Învățământ*. Afară, colegii de la Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene au format plutoanele de gardă pentru primirea șefului SMFA. Răsună *Marșul de întâmpinare,* locțiitorul comandantului instituției dă raportul, apoi cei doi urcă treptele spre locul de desfășurare a festivității.

Anul trecut, la absolvirea Academiei Forțelor Aeriene, s-a organizat o ceremonie mare, în centrul Brașovului, unde părinții, bunicii și chiar și trecătorii i-au sorbit din ochi când defilau în nou-primitele uniforme cu eghileți aurii. Dacă acolo a participat toată promoția și au stat alături de colegii de la celelalte specialități, acum aici sunt doar ei, cei 17 *zburători*. Lângă ei stau aliniați instructorii, dar și alte cadre militare care le-au fost alături

Pe rând, tinerii piloți au primit din partea șefului SMFA mult așteptata insignă argintie

Primirea brevetului: împlinirea unui vis și startul unei noi aventuri!

în perioada cursurilor. Nici nu s-ar putea altfel, fiind firesc să îi însoțească de la început până la final.

În sală se schimbă salutări scurte și priviri de bună revedere. Speakerul anunță, formal, alocuțiunea șefului SMFA. Dar, momentele care urmează, deși oficiale, nu pică deloc în sfera *formalismului*. **Generalul-maior dr. Viorel PANĂ** îi scrutează blând cu privirea pe cei mai noi piloți ai Forțelor Aeriene și ai Armatei României: *Generația mea ar putea fi invidioasă: veți zbura mult, veți utiliza cea mai nouă tehnologie disponibilă – oricare ar fi aceasta în următorii ani... Veți fi cei chemați să zburați cu cele mai noi aeronave și să le exploatați. Ați avut rezultate excelente și sunt mândru de dumneavoastră. Vă mulțumesc pentru eforturile depuse și vă îndemn să faceți mereu mai mult! Ați ales o viață grea, dar deosebită. De asemenea, sunt convins că nu recompensele materiale sunt măsura dumneavoastră și nu acestea vă vor motiva eforturile. Este o zi deosebit de importantă și îmi doresc să vă rămână în memorie, pentru că va fi una dintre zilele care vă definesc ca ofițeri, ca piloți. Vă doresc succes și... fruntea sus!*

Se dă citire ordinului de brevetare. Pe rând, tinerii piloți înaintează în fața formației, iar șeful SMFA le prinde, cu grijă, pe uniformă, insigna argintie de pilot. Instructorii se bucură pentru fiecare dintre ei și pentru fiecare generație în parte. Dar, sigur, printre atâtea ceremonii de absolvire, cea mai vie amintire e de-atunci când aveau tresă de sublocotenent pe umeri și fremătau așteptându-și insigna. Unii dintre ei au avut parte de momentele astea unice acum mulți, mulți ani, alții mai de curând, dar toți le retrăiesc cu fiecare promoție în parte.

Brevetele pe care le primesc au fost atent completate: cinci dintre ei vor lucra în Ministerului Afacerilor Interne (brevetați pe elicopterul IAR-316 B *Alouette*), iar ceilalți 12 au dat examenul pe IAR-99 *Standard*. Reprezentantul Serviciului Personal și Mobilizare îi anunță că de acum înainte vor *beneficia de toate drepturile personalului navigant de aviație*. Și îndatoririle, desigur. Și riscurile, și satisfacțiile, dar nici unele, nici altele nu sunt enumerate în ordin.

Până aici s-au lămurit lucrurile, iar piloții noștri sunt gata pentru pasul următor: aceeași voce gravă dă citire listei de numire în prima funcție, conform repartiției în bazele aeriene. Fiecare dintre ei știe din vreme pe ce aerodrom își va avea decolările și aterizările de acum înainte, iar, după o scurtă perioadă de concediu, urmează prezentarea la unitățile unde au fost repartizați. Pe față li se întrezăresc planurile și speranțele pentru o viață nouă care va începe în doar câteva zile.

În încheiere, fotografia de grup este o altă parte necesară a programului oficial, un cadru care va da mărturie despre tinerețea și avântul lor. *Fericire* sau *mândrie* n-ar fi cuvinte mari de data aceasta.

Zâmbetele se propagă printre strângeri de mâini, urări de bine și sfaturi șoptite pe jumătate, dar pricepute pe deplin: *...Sunteți piloți!*

Sublocotenent Adelina BĂLOI, unica prezență feminină a promoției, a brevetat pe aeronava IAR-99 Standard

Convocare CBRN/EOD

Detașamentul participant la convocare, înainte de începerea antrenamentului în teren

Locotenent Radu-Alexandru COJOCARU

Intervenţia echipei EOD pentru a pune în stare de siguranţă muniţia cu încărcătură CBRN

În perioada 01-05 iulie 2019 a avut loc Convocarea de specialitate cu militarii de apărare CBRN și EOD. Activitatea s-a desfășurat în poligonul Valea Poienii din cadrul Bazei de Instruire de Apărare CBRN, Câmpulung, acest poligon de instrucție fiind singurul omologat pentru a permite executarea instrucției în condiții/medii specifice amenințărilor CBRN reale sau simulate.

Scopul convocării a fost aprofundarea cunoștințelor și formarea deprinderilor necesare personalului care este încadrat în structurile de apărare CBRN din Statul Major al Forţelor Aeriene pentru îndeplinirea standardelor de performanţă, în condițiile existenţei riscurilor, amenințărilor și pericolelor CBRN, pentru îndeplinirea misiunilor de specialitate, înainte, pe timpul și după un atac sau incident CBRN.

De asemenea, s-a executat instruirea întrunită cu o echipă EOD din SMFA pentru antrenarea în procedurile comune în cazul intervenției la o muniție cu încărcătură chimică, biologică sau radiologică.

Locotenent-colonel Cristian BEȘCIU

Valentina GRUIA

Turneul de șah al Forțelor Aeriene

În perioada 18-20 iunie 2019, la Baza 90 Transport Aerian din Otopeni s-a desfășurat turneul de șah al Forţelor Aeriene dedicat zilei categoriei de forţe. La competiție au participat 14 militari din Statul Major al Forţelor Aeriene, Academia Forţelor Aeriene, Şcoala Militară de Maiştri Militari şi Subofiţeri a Forţelor Aeriene, Baza 86 Aeriană, Baza 90 Transport Aerian, Baza 95 Aeriană, Baza 91 Logistică, Brigada 1 Rachete Sol-Aer şi Centrul 85 Comunicaţii Aero şi Informatică.

Turneul de şah s-a desfăşurat în sistem elvețian cu nouă runde astfel: trei runde în data de 18 iunie, patru runde în data de 19 iunie și ultimele două runde în data de 20 iunie. Partidele s-au jucat în sistem clasic cu ceas, cu o oră timp de gândire pentru fiecare jucător plus increment de cinci secunde/mutare, reprezentând aproximativ două ore şi zece minute de partidă, rezultând un total de 56 partide, intens disputate.

Pe primul loc s-a clasat **locotenent-colonelul Vasile-Cristian BEȘCIU** de la Statul Major al Forţelor Aeriene din Bucureşti cu 7 pucte. Pe locurile II-IV au fost clasați trei jucători la egalitate cu 6,5 puncte, departajați conform criteriilor de departajare ale regulamentului de desfășurare al turneului astfel: primul criteriu a fost partida directă/mica diagramă, al doilea criteriu a fost departajare BUCHOLTZ și al treilea criteriu a fost departajarea SONNEBORN-BERGER. Astfel, pe locul II s-a clasat **plutonierul-major Daniel-Ionuț POPESCU** de la Baza 86 Aeriană, pe locul III s-a clasat **căpitanul Dragoș-Viorel**, iar locul IV,pierzând podiumul, a revenit **locotenetului Mihai-Alexandru HRIMIUC** de la Baza 95 Aeriană. Primii trei jucători clasați au fost recompensați cu cupe și medalii, ceilalți unsprezece participanți primind medalii de participare.

Dorim ca acest turneu să redevină o tradiție, șahul - sportul minții fiind neglijat în ultimii 20 ani de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne având o tradiție continuă.

Impactul cerințelor Single European Sky asupra Aviației Militare

Comandor Florin TUDOR

Flight radar map

În perioada 25-26 iunie 2019, la Centrul de conferinţe al Comisiei Europene din Bruxelles, Belgia, a avut loc Reuniunea Comitetului pentru coordonarea programului „Cer Unic European – Single Sky Committee (SSC)", la care au participat reprezentanţi ai UE, EUROCONTROL, EDA, EASA și ai naţiunilor membre UE și NATO. Forţele Aeriene Române au fost reprezentate de comandorul Florin TUDOR, directorul Structurii executive a Autorităţii Aeronautice Militare Naţionale.

Dezbaterile în plen din cadrul reuniunii au cuprins, în principal, raportări pe linia aviaţiei civile, dar și de cooperare cu aviaţia militară și probleme legate de managementul traficului aerian.

S-au reamintit aspecte legate de cooperarea transfrontalieră (cross border), de investiţiile comune (joint procurement), de limitările date de capacitatea de dirijare a controlorilor de trafic aerian civil și de necesitatea de luare în calcul a zborurilor militare în baza de calcul pentru stabilirea Planurilor naţionale de performanţă a serviciilor de navigaţie aeriană.

De asemenea, s-a comunicat faptul că Schema de performanţă pentru operatorii civili a fost aprobată și publicată în data de 15 mai 2019, având ca atribut comun creșterea prognozată a traficului cu până la 17% pentru unele state, care, coroborată cu baza de calcul MTOW (greutatea maximă la decolare a aeronavelor) generează un surplus de venituri direcţionat către dezvoltarea de proiecte.

În același timp, s-a constatat că pentru anul 2018, obiectivul de „protejare a mediului înconjurător" nu a fost atins și, conform prognozei, nu va putea fi atins nici în 2019, ca urmare a excedentului de minute/ore de întârziere generate de ATFM (sistemul de management al fluxului traficului aerian) și de extinderea rutelor real zburate, în ciuda tehnologiilor noi aplicate și a aeronavelor de ultimă generaţie, cu emisie redusă de dioxid de carbon - CO2.

La crearea acestor întârzieri se adaugă și limitările generate de numărul insuficient de personal calificat – controlori de trafic aerian (ATCO), care a generat o creștere majoră de la 0,9 minute de întârziere în 2017 la 1,9 minute per aeronavă în 2019. Cu toate acestea, pentru 2019, prin implementarea Planului de acţiune a managerului de reţea (Network Manager Action Plan) și prin intermediul cooperării civil-militare, prin replanificarea activării și dezactivării zonelor de restricţii sau a zonelor rezervate temporar (ARES), s-au redus întârzierile de la o medie de 4,01 minute/aeronavă/zbor la 2,31 minute/zbor sau aeronavă, rezultând cu aproximativ 19 milioane de minute de întârziere mai puţin, care reprezintă un câștig de aproximativ 1,3 miliarde de euro pentru companiile aeriene.

Se estimează că, pentru anul 2019, restricţiile impuse pe orizontală în perioada 25 aprilie – 6 noiembrie, prin activarea ARES, vor genera aproximativ 5.600 mile nautice zburate suplimentar de către aproximativ 400 de zboruri, care se vor exprima într-o creștere de 6.600 de tone de combustibil, sau 22.000 de tone de CO2 emise suplimentar, echivalent a 5,5 milioane de euro costuri suplimentare.

Pe verticală, la nivelul NM (Network Manager), ca urmare a activării ARES (Airspace Reservation/ Restrictions Status) și a restricţiilor corespondente (Route Available Directly - RAD) în apropierea nivelului de zbor FL 320 și deasupra FL320, se vor genera 26.080 de tone de combustibil consumat suplimentar, sau 86.900 de tone de CO2 emise suplimentar, echivalent a 21,75 milioane de euro costuri suplimentare.

Adrian SULTĂNOIU

Trafic civil și militar

În anul 2019 s-a constatat o scădere a traficului pe axa Turcia – Bulgaria –România –Ungaria – Cehia, ca urmare a alegerii de către companiile aeriene a unor rute mai scurte/mai directe și a scăderii traficului către Orientul Mijlociu, care au dus la o creștere a traficului către nordul Macedoniei, Albaniei, Serbiei, Croaţiei, Sloveniei și Austriei.

Se consideră, în continuare, că trebuie urgentat procesul de eliberare a frecvenţelor pentru decongestionarea spectrului din 2025. Din analiza trecerii la utilizarea frecvenţelor aer-sol cu ecart de 8,33 KHz, se estimează că statele din zona a treia (România, Bulgaria, Ucraina etc.) vor avea probleme în alocarea de frecvenţe noi începând cu 2027, din cauza procesului întârziat de eliberare/coversie totală a frecvenţelor cu ecart 250 KHz. În paralel, drept exemplu a fost menţionat faptul că Franţa va elibera frecvenţele cu ecart de 250 KHz începând cu 2023, în loc de 2025, datorită modernizării întregii flote de aeronave militare și de stat.

S-a discutat și s-a acceptat faptul că, în viitorul apropiat, este nevoie să se asigure cu prioritate pentru militari spaţiul aerian necesar exersării, testării și implementării noilor tehnici și proceduri de executare a misiunilor aeronavelor din generaţia a 5-a. Volumul de spaţiu trebuie extins la nivelul poligoanelor de antrenament sau/și a zonelor de spaţiu aerian segregat pentru a permite utilizarea muniţiei de tip stand-off, a tehnicilor de „weapon release", sau antrenarea în mediu aerian degradat, sau cu acces interzis („denyed air space").

Planul strategic de implementare și dezvoltare a reţelei (Network Strategic Plan) va fi avizat în ședinţa Comitetului decizional (Network Management Board - NMB) și va fi supus aprobării Comisiei Europene. Conform prevederilor acestui plan, dimensiunea militară va participa la optimizarea reţelei (NM) și a impactului asupra societăţii și a mediului înconjurător cu influenţă majoră asupra celor zece obiective majore/strategice. Cele mai discutate obiective au fost cele legate de „optimizarea designului de reţea (Network Design) (Strategic Objective SO3)", care ar trebui definit la nivelul NM, indiferent de impactul particular asupra ţărilor membre, precum și cel legat de „asigurarea la nivelul reţelei a securităţii și siguranţei zborurilor pe timp de pace și întărirea măsurilor pe timp de criză" (SO6). Acest obiectiv se extinde de la răspunsul rapid și eficient la atacurile cibernetice sau teroriste până la crizele politice.

Aeronava-monument: un simbol al aviației, în Buzău

Mirela VÎȚĂ *Căpitan Laura CREȚU*

O aeronavă L-39 Albatros, în a cărei carlingă generații de piloții din cadrul Școlii Militare de Ofițeri de Aviație „Aurel Vlaicu" au deslușit tainele zborului reactiv, a devenit cel mai nou monument al Buzăului, oraș unde se află cea de-a doua garnizoană a țării, ca mărime, și care se mândrește cu numeroase obiective de interes turistic cu simbolistică militară.

Oficialități prezente la ceremonia de inaugurare a monumentului din Buzău

Generalul-maior Constantin DOBRE, împreună cu comandorul Anton Ovidiu BĂLAN

La ceremonia de inaugurare a monumentului, în data de 19 iulie, în preambulul Zilei Aviației, au luat parte reprezentanți ai Statului Major al Forțelor Aeriene și Bazei Aeriene Boboc, ai autorităților locale, precum și numeroși buzoieni.

Amplasat acum, după recondiționare, pe un soclu într-o intersecție circulată, pentru a fi admirat de trecători, avionul L-39 ZA Albatros are o istorie de peste 25 de ani în serviciul Forțelor Aeriene Române, fiind în dotarea Școlii de Aplicație de la Boboc între 1981 și 2008.

Cuvintele rostite la eveniment au amintit atât de puternica tradiție aeronautică a orașului, cât și de semnificația acestui tip de aeronavă pentru piloții militari:

„Deși sistemul militar, prin natura sa, este un mediu mai puțin accesibil publicului larg, încercăm întotdeauna să venim în întâmpinarea nevoii societății civile de a ne cunoaște. Ceea ce dăruim publicului prin amplasarea machetei aeronavei L-39 ZA aici, într-un loc foarte circulat al orașului, este chiar o fărâmă din istoria Forțelor Aeriene.

După ce a purtat în zbor nenumărați cavaleri ai aerului, această aeronavă își continuă povestea și devine un monument-simbol, o mărturie de necontestat a modului în care istoria orașului se împletește cu tradițiile aviației militare", a afirmat **generalul-maior Constantin DOBRE,** comandantul Componentei Operaționale Aeriene și locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Aeriene.

Liceenii CNM Mihai Viteazul - 100% promovare la Bacalaureat

La nivel național, la sesiunea din luna iulie 2019 a examenului de bacalaureat au participat aproximativ 130.000 de liceeni, rata de promovabilitate înregistrată fiind de 67,2%.

În acest context, absolvenții promoției a 68–a a Colegiului Național Militar „Mihai Viteazul" Alba Iulia au înregistrat o rată de promovare de 100% la examenul de Bacalaureat 2019, performanță care certifică tradiția și excelența învățământului militar. Cea mai mare medie, respectiv 9,88, a fost obținută de absolventul **Bogdan Andrei DUMITRAȘCU**. Din cei 100 absolvenți, 71 au promovat cu medii cuprinse între 9.00 și 10.00. De asemenea, elevii albaiulieni au obținut 28 de note de 10.00 la disciplinele de examen: limba și literatura română, matematică, fizică. Media generală a examenului de bacalaureat a fost 9,18.

Dintre absolvenți, 33 au ales să își continue cariera în cadrul Forțelor Aeriene Române și să susțină examenul de admitere la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă" Brașov, 31 dintre ei fiind declarați admiși (25 băieți și 6 fete).

Deschiderea anului şcolar 2019-2020 la Colegiul Naţional Militar „Mihai Viteazul”

Ioana POPA
Elevii sergent Angel COMAN şi Ionuţ URECHE

Anul şcolar 2019-2020 se află sub semnul centenarului, Colegiul Naţional Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia aniversând, la data de 1 noiembrie 2019, o sută de ani de existenţă, urmând a intra astfel în Alianţa Colegiilor Centenare, al cărei scop este promovarea calităţii în învăţământul românesc preuniversitar. În cei 100 de ani care au trecut de la înfiinţarea Liceului Militar la Târgu-Mureş, în toamna anului 1919, instituţia a pregătit aproximativ 7.000 de absolvenţi încrezători şi motivaţi, aceştia devenind o resursă valoroasă pentru Armata României.

La sediul Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia s-a desfăşurat luni, 9 septembrie, ceremonialul deschiderii anului şcolar 2019–2020. Alături de elevii care au ales să îmbrace în acest an uniforma de licean militar au fost reprezentanţi ai eşalonului superior şi ai administraţiei publice judeţene şi locale, părinţi, rude şi prieteni. La ceremonialul deschiderii noului an de învăţământ a participat **generalul de flotilă aeriană dr. ing. Lian SOMEŞAN**, locţiitor pentru resurse al şefului Statului Major al Forţelor Aeriene, care a dat citire mesajului şefului Statului Major al Apărării, **generalul Nicolae-Ionel CIUCĂ**, cu prilejul deschiderii anului şcolar în colegiile naţionale militare.

În cuvântul adresat cu ocazia deschiderii noului an de învăţământ, comandantul colegiului, **colonelul Marcel DOMŞA**, a evidenţiat performanţele obţinute de către promoţia de absolvenţi a anului 2019: *„Cu mândrie pot să vă informez că la examenul de Bacalaureat au promovat toţi cei 95 de absolvenţi, fiind singurul colegiu din judeţul Alba care a obţinut această performanţă, media generală obţinută fiind de 9,18. De asemenea, în urma examenelor de admitere susţinute în cadrul academiilor, promoţia cu numărul 68 a colegiului nu ne-a dezamăgit, procentul celor admişi fiind de 100%. Acestor frumoase rezultate li se adaugă cele obţinute la olimpiadele şcolare, unde am avut 33 de elevi calificaţi la faza naţională, rezultate concretizate cu 4 premii şi 6 menţiuni, precum şi alte numeroase acţiuni care au dat consistenţă actului didactic şi educaţiei, în general”.*

Conform tradiţiei, cei 120 de elevi de clasa a IX-a, care provin din 26 de judeţe din ţară, au rostit legământul: *„Mă leg să învăţ carte, să-mi oţelesc braţul şi inima, spre a sluji cu destoinicie patria şi Armata României. Aşa să-mi ajute Dumnezeu!”*. În cadrul ceremonialului, generalul de flotilă aeriană dr. ing. Lian Someşan i-a înmânat şefului promoţiei 2019 a Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul”, absolventul **Nicolae – Alexandru BODEA**, Emblema de Onoare a Forţelor Aeriene. Acesta a primit şi din partea comandantului colegiului, colonelul Marcel Domşa, o plachetă aniversară şi o diplomă de onoare care îi recunoaşte performanţele obţinute în cei patru ani, atât la învăţătură, cât şi la activităţile extracurriculare, precum şi pentru contribuţia la creşterea prestigiului colegiului. În prezent Nicolae-Alexandru Bodea este student la Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă”, din Braşov, unde se pregăteşte să devină pilot de avion.

De asemenea, a fost oferită distincţia *„Robert Schuman”* clasei cu cele mai bune rezultate la învăţătură în anul şcolar trecut, fosta clasă XI D, care a obţinut, în anul şcolar 2018–2019, media generală 8,79. Distincţia a fost oferită profesorului diriginte **Petru STĂNILĂ** şi **locotenentului Adrian GOGA**, comandantul Companiei Elevi.

Aprecieri şi felicitări au mai primit profesorii diriginţi şi cadrele militare pentru întreaga activitate de îndrumare şi consiliere a absolvenţilor promoţiei 2019.

Ceremonialul s-a încheiat cu defilarea efectivelor colegiului militar.

A doua serie de piloți-marinari începe instrucția în zbor

Șapte absolvenţi ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân", din promoţiile 2014-2017, participă la Cursul de formare piloţi de elicopter, care se desfășoară la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic de la Boboc, judeţul Buzău. Cursul a început în luna martie anul acesta și este structurat pe trei module. Primul modul, pe care l-au parcurs cei șapte marinari, a fost unul de pregătire teoretică, în care aceștia au acumulat cunoștinţele teoretice necesare din domeniul aeronautic. Următoarele două module sunt de pregătire practică, unul de instruire în zbor pe elicopterul IAR-316 B („Alouette") și alt modul de instruire în zbor pe elicopterul IAR-330 Puma Socat.

Săptămâna aceasta, viitorii piloţi navali au promovat examenele de trecere la zbor și au început instrucția în zbor pe elicopterul IAR-316 B. Ei au avut emoţii la primul zbor și au fost atenţi la toate indicaţiile primite de la instructori în timpul zborului, învăţând să execute în siguranţă exerciţiile planificate. La primele ore de instrucție în zbor, a fost prezent și **contraamiralul de flotilă Valentin IACOBLEV**, comandantul Flotilei 56 Fregate, care le-a adresat viitorilor piloţi din subordinea sa felicitări pentru absolvirea modulului teoretic și mult succes în următoarea perioadă de pregătire practică la manșa elicopterelor. Departe de ruliul și de tangajul mării, cei șapte marinari care învaţă abecedarul zborului, sunt ambiţioși, strâng din dinţi la fiecare antrenament de zbor și, odată descoperită frumuseţea zborului, această provocare a lor se va fi transformat în pasiune.

Prima serie de piloţi de elicoptere, alcătuită din ofiţeri ai Forţelor Navale Române, a fost instruită tot la Baza Aeriană de Formare a Personalului Aeronautic de la Boboc, din subordinea Statului Major al Forţelor Aeriene și a făcut parte din programul de dotare a Flotilei 56 Fregate cu elicopterele IAR-330 Puma Naval, din perioada 2005-2007.

Sursa: *www.navy.ro*

Piloţi, instructori și tehnici lângă elicopterul IAR-316 B

Curs în Croaţia

În perioada 10 iunie - 14 iulie 2019, Centrul de Instruire al Forţelor Aeriene Croate „Rudolf Perešin" (OMS HRZ) a organizat, în colaborare cu Centrul pentru controlul spaţiului aerian Batalionul MIN (SzNZP bZMIN), instruirea în două etape pentru utilizarea MASE (Multi Aegis Site Emulator) a membrilor forţelor armate ale României.

Scopul antrenamentului a fost pregătirea elevilor în utilizarea consolei MASE și a instrumentelor sale în monitorizarea situaţiei spaţiului aerian.

Militarii au efectuat pregătire teoretică și practică în simulator și pregătire practică (on job training) în Centrul de raportare și control din Zagreb.

Sursa: *Componenta Operaţională Aeriană*

Instructorii croaţi și militarii români care au urmat cursurile Centrului de Instruire al Forţelor Aeriene Croate „Rudolf Perešin"

Locotenentul Adrian CHIRIAC, la manșa aeronavei T-6C Texan II, înainte de decolare

Mirela VÎȚĂ

ENJJPT Pregătire intensă pentru o nouă aeronavă

Piloţii români care iau parte la programul de pregătire Euro-NATO Joint Jet Training (ENJJPT) au executat, la jumătatea lunii august, primul zbor în simplă comandă pe aeronava T-6C Texan II.

Locotenenţii Adrian CHIRIAC și **Răzvan MACOVEI** sunt primii piloţi români care, începând din luna mai a acestui an, participă la Euro-NATO Joint Jet Training Program, unul din cele mai performante programe de formare a piloților din cadrul NATO, la Baza Aeriană Sheppard, Texas. Pregătirea lor va dura 15 luni, timp în care vor parcurge un modul de pregătire teoretică și vor zbura cu aeronava T-6C Texan II și T-38C Talon.

Chiar dacă cei doi ofiţeri au brevet de pilot pe alte patru tipuri de aeronave (Cessna 172, Cessna T41, Cirrus SR-20, Yak-52 și IAR-99), drumul parcurs pentru a pilota un nou tip de avion presupune o pregătire riguroasă.

Dacă primele două săptămâni petrecute la Baza Sheppard au fost dedicate activităţilor administrative (documente acces, echipare și cunoașterea bazei aeriene), din luna iunie ofiţerii români au început cursurile teoretice și practice, pentru a se pregăti pentru zborul pe aeronava T-6 Texan.

Un alt aspect important este pregătirea la barocameră și sistemul de decompresie rapidă, prin care testează reacţia organismului în lipsa oxigenului și se antrenează astfel pentru a face faţă situaţiilor neprevăzute. Spre exemplu, antrenamentul se desfășoară cu masca pe figură și cu aport de oxigen, complet echipat. Se întrerupe aprovizionarea cu oxigen la 7.500 de metri pentru a recunoaște simptomele hipoxiei, scopul fiind corectarea fără intervenţia personalului autorizat (masca pe figură, oxigen 100%). O altă recunoaștere a simptomelor hipoxiei se face în simulator, prin rezolvarea cazului special de defectare a instalaţiei de presurizare. În timpul zborului simulat, rămas fără oxigen, trebuie să îţi recunoști propriile simptome și să activezi oxigenul de rezervă și să cobori sub 10.000 de picioare.

Locotenentul Răzvan MACOVEI participă la ENJJPT

Procesul de învăţare este facilitat mult de faptul că toţi instructorii sunt foști sau actuali piloţi cu câteva mii de ore de zbor și prezintă materialul din perspectiva unui pilot.

Studentul este responsabil să parcurgă materialul urmând ca la finalul fiecărui capitol să existe o lecţie de recapitulare cu instructor unde se pot lămuri eventualele neclarităţi (metoda *reverse classroom teaching*). Cursurile academice se desfășoară în blocuri de 2-3 zile la finalul cărora se susţine examen.

Misiunile de simulator se execută la fel ca cele de zbor: briefing cu instructorul, urmat de debriefing după zbor. Studenţii au posibilitatea să se pregătească suplimentar și pe cont propriu, pe bază de programare, la simulatoarele de T6, pentru a exersa antrenamentul la cabină, inspecţia aeronavei, tehnica de pilotaj, turul de pistă sau procedurile de urgenţă. La sfârșitul lunii iunie au început activitatea de zbor cu maniabilitate și tur de pistă, continuând partea academică cu zborul instrumental și meteorologie și pregătirea zborului instrumental la simulator.

Pentru activitatea de zbor studenţii sunt planificaţi pentru maxim două evenimente pe zi, zbor sau simulator, și zboară în fiecare zi lucrătoare. Se testează săptămânal parte din reglementări, proceduri și cunoașterea aeronavei.

Astfel, după aproximativ 15 ore de zbor cu instructorul au trecut la etapa zborului în simplă comandă.

„Prima simplă (pe a patra aeronavă) a venit cu provocările ei, dar experienţa de zbor și-a spus cuvântul. Emoţiile au fost mai mici, dar atenţia a fost sporită din cauza traficului intens", a afirmat **locotenent Adrian CHIRIAC.**

„O nouă aeronavă, o nouă simplă! Liniștea din cabina a doua nu a mai fost o surpriză, dar traficul intens din turul de pistă o acoperă. Deși procedurile sunt diferite, natura zborului rămâne aceeași", a concluzionat **locotenent Răzvan MACOVEI.**

Studenţii au la dispoziţie simulatoare cu realitate virtuală sau mixtă

Pregătirea specialiștilor care vor exploata

De multe ori, când se discută despre caracteristicile unui nou echipament se pune accentul pe „ce poate" să facă, moment în care prezentăm cu emfază parametrii nominali şi evoluţia lor, în comparaţie cu alte echipamente de generaţie mai veche, dar nu trebuie să uităm că utilizarea eficientă a celor mai bune tehnologii depinde întotdeauna de factorul uman.

Mirela VÎŢĂ ***Alex BĂLĂNESCU***

Toate capabilităţile noi vin la pachet cu responsabilitatea de a pregăti specialişti pentru a le exploata corespunzător.

În acest context, un pas important în realizarea „Capabilităţii de apărare aeriană cu baza la sol" prin achiziţia şi operaţionalizarea în cadrul Statului Major al Forţelor Aeriene a sistemelor de arme PATRIOT îl constituie pregătirea personalului care va opera aceste sisteme de ultimă generaţie, iar **locotenent-colonelul Răzvan George TACEA,** comandantul Regimentului 74 PATRIOT ştie că lipsa de experienţă în planificarea, mentenanţa şi întrebuinţarea acestui tip de sistem, fundamental diferit de cele deţinute în prezent, face ca fiecare oportunitate de instruire să fie un plus pentru militarii români.

Procesul de pregătire a început din anul 2018 prin participarea la exerciţii, seminarii, conferinţe şi activităţi bilaterale alături de parteneri NATO din *„selectul club al deţinărilor PATRIOT"*, în anul 2019 programul de pregătire a trecut la un alt nivel, acela al pregătirii personalului Forţelor Aeriene Române în cadrul Air Defense Artillery School, Fort Sill, Oklahoma, USA.

Astfel, pe 31 mai a avut loc festivitatea de absolvire a primului curs de specializare pentru ofiţeri români - Allied PATRIOT Air Defense Officer Course, care s-a desfăşurat pe o perioadă de 2 luni, iar la întoarcerea în ţară le-am cerut cursanţilor să ne dea detalii despre cum a decurs etapa lor de pregătire.

Procesul de instruire în cadrul Air Defense Artillery School a partenerului american cuprinde programe atât pentru operarea sistemului, adresate ofiţerilor şi subofiţerilor, cât şi pentru mentenanţă, adresate ofiţerilor, maiştrilor militari şi subofiţerilor.

La cursuri participă personal din toate categoriile de cadre militare din Regimentul 74 PATRIOT, unitate înfiinţată la 1 decembrie 2018 cu misiunea de a operaţionaliza sistemele PATRIOT. Gândind pe termen lung, pentru a asigura dezvoltarea în ţară a sistemului de instruire şi evaluare corespunzător acestor sisteme avansate de apărare aeriană cu baza la sol, la specializare în SUA participă de asemenea şi reprezentanţi ai Academiei Forţelor Aeriene, Bazei Aeriene pentru Instruirea şi Formarea Personalului Aeronautic (BAIFPA) şi Centrul Naţional de Instrucţie pentru Apărare Antiaeriană (CNIPAA).

Sistemul de învăţământ de care au beneficiat cursanţii la Şcoala de la Fort Sill se bazează pe practică şi repetiţie până la însuşirea cunoştinţelor şi formarea deprinderilor, folosindu-se în principal sălile de pregătire şi simulatoarele, accesul la tehnica de luptă fiind dedicat, în special, cursurilor de mentenanţă.

Examenele teoretice sunt de tip „open book", în timpul acestora poţi avea acces la orice sursă de informaţie folosită pe timpul predării sau studiului propriu, dar lucrarea este personală, fiind interzisă colaborarea între cursanţi. Timpul alocat este foarte generos, dar răspunsurile trebuie să fie exacte şi complete pentru a fi considerate corecte. De asemenea, dacă studentul demonstrează cu argumente din manuale validitatea unui răspuns, acesta este acceptat.

Absolvenţii Allied PATRIOT Air Defense Officer Course

Pentru rachetiştii antiaerieni români sistemul PATRIOT înseamnă o schimbare fundamentală a filozofiei de ducere a luptei atât prin extinderea razei de acţiune a sistemului de arme, prin abordarea unei noi ameninţări din spaţiul aerian, racheta balistică, prin opţiuni de răspuns diferite, diverse tipuri de rachete avute la dispoziţie, prin posibilitatea de a angaja mai multe ţinte de diferite tipuri simultan, cât şi prin accesul la tehnică de ultimă generaţie, sistemul de rachete nou cu îmbunătăţire continuă, a afirmat **locotenent-colonelul Răzvan George TACEA.**

Consider că acest curs oferă cunoştinţe suficiente pentru a înţelege rolul şi modul de organizare a unei structuri PATRIOT de nivel baterie. Odată cu finalizarea cursului apare dorinţa de perfecţionare, formarea unei imagini asupra cunoştinţelor deja dobândite şi conturarea elementelor care necesită studiu ulterior şi aprofundare.

Pentru tinerii ofiţeri de arma rachete şi artilerie antiaeriană care îşi doresc să deservească sistemul PATRIOT, acest curs reprezintă o rampă de lansare către o carieră strălucită, cu viitor promiţător, a afirmat **sublocotenent Eugen MORTOIU,** comandant pluton lansare în Regimentul 74 PATRIOT.

Cursul nostru s-a desfăşurat cu preponderenţă în laborator la simulatoare.

sistemul PATRIOT, un proiect cu bătaie lungă

Am exersat foarte mult practic, contra cronometru, în aceste situații ne-a ajutat experiența personală anterioară în înțelegerea a ceea ce trebuia să facem.

A fost un curs adresat ofițerilor care vor încadra sistemul respectiv și care se vor pregăti în continuare pentru exploatarea lui.

Am fost impresionat, într-adevăr, de dotarea laboratoarelor și de funcționalitatea acestora.

Personal aș fi dorit să obțin mai multe informații pentru activitatea mea didactică, a adăugat **locotenent-colonelul Marian OANA,** instructor superior la Academia Forțelor Aeriene.

Locotenent Mihai CORNELIU, șef tură ICC (Information and Coordination Center), Regimentul 74 PATRIOT: *Cunoștințele acumulate pe durata cursului mă ajută în desfășurarea activității pe funcția actuală, este datoria mea să îmi îmbunătățesc cunoștințele pe zi ce trece și cu atât mai mult să le transmit din cunoștințele mele și celor ce au nevoie de acestea.*

Din punctul meu de vedere, Regimentul 74 PATRIOT va fi o unitate unde performanța și profesionalismul vor fi reprezentative.

Sublocotenent Mihai UNGUREANU, șef ECS (Engagement Control Station), Regimentul 74 PATRIOT: *Primul impact cu Armata Statelor Unite a fost acela de conștientizare a experienței acestora în câmpul de luptă și mă refer aici de la baza materială până la personal, instruire, doctrină, respect pentru valori și profesionalism. Ce m-a impresionat și mi-aș dori să regăsesc în viitorul apropiat și la noi în țară a fost* ***Centrul de Instruire PATRIOT****, unde existau atât simulatoare,* cât și *săli de clasă, cu toate facilitățile pentru studiu teoretic. Având funcția de șef centru controlul angajărilor, am înțeles că port o mare responsabilitate într-o baterie PATRIOT, motiv pentru care pregătirea mea trebuie să fie continuă și intensă. Vorbind despre o nouă capabilitate a Armatei României, care reprezintă centrul de greutate al războiului contemporan, Regimentul 74 PATRIOT va fi o unitate militară de elită, unde viitorii rachetiști* și *și pot începe cariera cu profesionalism și devotament.*

Șefa de promoție a cursului a fost **locotenentul Alexandra BĂLAN,** comandant baterie, Batalionul Instrucție Apărare Aeriană cu Baza la Sol din Boboc: *Este al doilea curs pe care îl urmez la aceeași Școală de Artilerie din Fort Sill. În 2018, am absolvit cursul de căpitan, curs de carieră, urmând ca în 2019 să urmez acest curs de specializare pe sistemul de rachete PATRIOT.*

Am avut trei instructori pe perioada cursului. Toți au demonstrat o reală înțelegere a sistemului, expunând de multe ori experiența acestora din teren, din conflicte, din teatre de operații, unde au servit sistemul în calitate de militari, nu instructori.

A fost un curs de specializare extem de util, un pas inițial în formarea noastră ca specialiști PATRIOT. A reprezentat o oportunitate pentru noi de a dobândi cunoștințe consistente și relevante, într-un timp relativ scurt. Pe viitor, voi desfășura o pregătire continuă în aprofundarea sistemului, pentru îmbunătățirea cunoștințelor acumulate și transmiterea cu succes a acestora.

Cel mai important aspect, din punctul meu de vedere, l-a constituit conștientizarea mediului de luptă actual, conștientizarea amenințărilor care populează acest mediu și, nu în ultimul rând, rolul și locul pe care viitoarea structură îl va ocupa în arhitectura națională de apărare aeriană și antibalistică.

Parcurgerea unui program de instruire „acasă" la sistemul PATRIOT ne-a oferit șansa unică de a înțelege filosofia sa de întrebuințare, modul de abordare a instruirii, mentalitatea leaderului și a luptătorului dintr-o structură PATRIOT, importanța unor forme de pregătire care să-ți transforme abilitatea în gest reflex.

Cunoștințele dobândite și contactul cu sistemul de instruire din Air Defence Artillery School vor constitui un punct de referință în cadrul procesului de constituire a unei capabilități HSAM, atât de necesară într-un context de securitate tot mai precar, a spus **locotenent-colonelul Dragoș BRATU,** șef stat major, Regimentul 74 PATRIOT.

În calitate de ofițer aflat la comanda acestei tinere, dar foarte importante structuri din Forțele Aeriene, participarea la curs a însemnat posibilitatea aprofundării modului de funcționare a sistemului, a procesului de instruire a personalului, dar și crearea de legături cu specialiști americani activi sau în rezervă și nu în ultimul rând cu școala americană de apărare aeriană.

Operaționalizarea structurilor de rachete înzestrate cu sistemele PATRIOT reprezintă un deziderat pentru realizarea „Capabilității de apărare aeriană cu baza la sol" în cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene și presupune coordonarea creșterii încadrării unității cu personal, alocarea resurselor și atingerea nivelului cerut de instruire. În acest context, continuarea instruirii în SUA și în țară, trecerea de la instruirea individuală la cea colectivă, precum și colaborarea cu partenerii NATO devin din necesitate normalitate, a concluzionat **locotenent-colonelul Răzvan George TACEA.**

Sistemul de învățământ de care au beneficiat cursanții la Școala de la Fort Sill se bazează pe practică și repetiție până la însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor, folosindu-se în principal sălile de pregătire și simulatoarele, accesul la tehnica de luptă fiind dedicat, în special, cursurilor de mentenanță

ZIUA PORȚILOR DESCHISE LA

BAZA 90 TRANSPORT AERIAN

Laura MĂCĂRESCU , Adrian SULTĂNOIU

PRIMA TRAGERE CU PATRIOT ÎN ROMÂNIA

Laura MĂCĂRESCU
Adrian SULTĂNOIU

DVDay

Statul Major al Forţelor Aeriene a planificat și organizat DVDay pentru SABER GUARDIAN 19 în locaţia Capu Midia, în data de 20 iunie 2019.

La Ziua Distinșilor Vizitatori, din cadrul exerciţiului tactic cu trupe și trageri de luptă „Istria 19", a fost prezent și șeful Statului Major al Apărării, **generalul Nicolae-Ionel CIUCĂ**, împreună cu șeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **general-maior dr. Viorel PANĂ**.

TRAGERE ÎN COMUN

SABER GUARDIAN 19 a fost un exerciţiu destinat îmbunătăţirii integrării forţelor de luptă multinaţionale, condus în comun de către România și Forţele Terestre ale Statelor Unite din Europa, în perioada 03-24 iunie a.c., în mai multe locaţii din Bulgaria, Ungaria și România.

10th Army Air & Missile Defense Command a realizat, în cadrul USEUCOM AOR, operaţiuni aeriene și de apărare cu rachete, alături de aliaţi și parteneri, pentru a proteja bunurile comune, pentru a înlesni libertatea de mișcare și a integra capabilităţile aeriene și de apărare cu rachete.

Colonelul David SHANK, comandantul 10th Army Air and Missile Defense Command, cu baza în Kaiserslautern, Germania, a colaborat cu Forţele Aeriene Române. Românii au găzduit prima tragere reală cu rachete sol-aer PATRIOT în poligon, coordonată de către militarii Forţelor Terestre ale Statelor Unite din Europa (U.S. Army Europe). Colonelul David SHANK consideră că evenimentul a reprezentat o oportunitate de antrenament

În data de 19 iunie 2019, la Centrul Naţional de Instruire pentru Apărare Antiaeriană de la Capu Midia a avut loc prima tragere cu rachete sol-aer PATRIOT în România, rachete care au aparţinut 10th Army Air & Missile Defense Command din United States Army Europe (C 10/AAMDC/USAREUR). Activitatea a avut loc în cadrul exerciţiului tactic cu trupe și trageri reale de luptă „Istria 19", executat în baza unui scenariu fictiv, integrat în exerciţiul multinaţional SABER GUARDIAN 19, în care structurile de apărare aeriană cu baza la sol din Brigada 1 Rachete Sol-Aer „Nicolae Dăscălescu" împreună cu structuri aparţinând 10th Army Air & Missile Defense Command au executat trageri cu rachete sol-aer cu sisteme PATRIOT, Avenger, HAWK, SA-6 și SA-8, pe ţinte reale.

Exerciţiul SABER GUARDIAN 19 a fost planificat în anul 2019 în regiunea Mării Negre de către Comandamentul Forţelor Întrunite din Europa al Statelor Unite ale Americii (USEUCOM), în Programul de Exerciţii Întrunite (JEP). Scopul exerciţiului SABER GUARDIAN 19 l-a reprezentat creșterea nivelului de instruire și interoperabilitate pentru demonstrarea capacităţii de reacţie într-un scenariu de apărare colectivă.

Bogdan MOVILEANU

pentru forţele proprii: *„Am executat lansări de pe două platforme PATRIOT cu două interceptări de succes. Colaborăm de acum doi ani cu militarii români din Forţele Aeriene și Forţele Terestre în cadrul exerciţiului SABER GUARDIAN. Militarii români sunt dornici să achiziţioneze sistemul de rachete sol-aer PATRIOT anul viitor, ca să poată să sprijine Alianţa în misiunile de la Marea Neagră".* Colonelul SHANK a adăugat faptul că anul acesta colaborarea cu militarii români este considerabil mai bună pe toate planurile.

Colonelul Viorel BITAN, comandantul Centrului Naţional de Instruire pentru Apărare Antiaeriană a susţinut că: *„Această premieră este cel mai important eveniment al poligonului, rezultatul instruirii în comun dintre structurile din România și Statele Unite ale Americii și al activităţii de pregătire a poligonului pentru a putea permite lansarea rachetelor PATRIOT în România. Am reușit să lansăm în același timp rachete PATRIOT și HAWK, două sisteme de rachete sol-aer diferite, pe ţinte diferite, care au evoluat în același timp în sectorul de tragere. Este primul pas în pregătirea oamenilor pentru a executa trageri cu rachetele pe care le vom achiziţiona anul viitor și suntem convinși că putem asigura funcţionarea simultană a celor două sisteme. Tragerea cu rachete PATRIOT se desfășoară după altă filozofie decât VOLHOV. Dacă la VOLHOV implicarea, din punct de vedere al conducerii tragerii, este mai redusă, la PATRIOT este mai mare".*

Locotenent-colonelul Cristinel SIRITEANU, directorul tragerii, a avut ca sarcini coordonarea lansării ţintelor și rachetelor, acordarea permisiunii

Sublocotenentul Lorena NIŢĂ a lansat prima rachetă HAWK din carieră

executării tragerilor și asigurarea siguranţei pe mare, uscat și în aer: *„Poligonul are nevoie de o retehnologizare într-un viitor cât mai apropiat a sistemului de evaluare a tragerilor, pentru întâmpinarea achiziţiei noului sistem de rachete sol-aer. Am asistat astăzi la trageri complexe, cu sisteme diferite de tragere și cu ţinte aflate la diferite distanţe, executate simultan. Am colaborat foarte bine anul acesta, mai bine decât acum doi ani, cu partenerul american, din toate punctele de vedere: instrucţie, comunicare, coordonarea activităţilor. Consider că momentul cel mai important pentru noi va fi prima tragere pe care o vom executa cu sistemul de rachete sol-aer PATRIOT".*

Simultan cu tragerea PATRIOT din 19 iunie a.c., Brigada 1 Rachete Sol-Aer, condusă de către **colonelul Claudiu HERMENIUC**, a executat lansări cu sistemul de rachete sol-aer HAWK.

Tot în aceeași perioadă, cu doar două zile înainte, o baterie a Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer a participat la prima tragere cu sistemul de rachete sol-aer HAWK din dotarea Armatei României în afara teritoriului naţional, în cadrul exerciţiului TOBRUQ LEGACY 19, în poligonul Utska din Polonia: *„A fost un efort destul de mare, două exerciţii majore cu două baterii HAWK, una în Polonia și cealaltă în România. În Polonia am avut parte numai de cuvinte de apreciere din partea directorului exerciţiului. La ora 17:00 am lansat două rachete HAWK pe două ţinte succesive, câte o singură rachetă pe fiecare ţintă, ambele nimicite. Militarii brigăzii și-au dovedit profesionalismul și s-au integrat foarte bine cu structuri similare din cadrul NATO. Efortul a început cu foarte mult timp înainte, cu o mare provocare logistică. Am luat toate măsurile să fie rezolvate toate problemele de mentenanţă a tehnicii și să încadrăm structura cu cei mai buni oameni. Și în cadrul exerciţiului „Istria 19" am derulat toate măsurile de integrare în sistemul de comandă-control creat pe timpul exerciţiului cu partenerul american. Am participat, de asemenea, împreună la antrenamentele cu ţinte marcate combătute electronic: Typhoon, F-16, MiG-21. Conducerea tragerii s-a realizat în comun, cu o consolă unică de angajări pentru bateriile de PATRIOT și HAWK. A fost un efort foarte mare pentru tot personalul"*, a afirmat colonelul HERMENIUC.

O altă premieră a exerciţiului „Istria 19" a fost tragerea simultană PATRIOT-HAWK. La această tragere a avut oportunitatea să lanseze prima rachetă HAWK și cea dintâi din carieră **sublocotenentul Lorena NIŢĂ**, asistat de **maistrul militar clasa a V-a Claudia MATEI**. Sublocotenentul NIŢĂ este promoţie 2017 și consideră că rachetele au ales-o, nu invers: *„Mi-a adus foarte multe satisfacţii acest loc de muncă. Am participat la cursul de ofiţeri HAWK din Statele Unite ale Americii, la Fort Bliss, timp de două luni și jumătate, împreună cu **sublocotenentul Vlăduţ DULEA**, care a tras și el în cadrul aceluiași exerciţiu prima sa rachetă din carieră, asistat de către **maistrul militar clasa a IV-a Gabriel ANDRICI**. A fost unul dintre cursurile care m-a ajutat foarte mult. Am aplicat cunoștinţele dobândite în pregătirea permanentă și în exerciţiile de antrenament din Capu Midia. Chiar dacă suntem foarte tineri, putem spune că suntem ofiţerii cu cea mai mare experienţă și pregătire în cadrul acestui exerciţiu. Din punctul meu de vedere au fost trageri bune, iar ţintele au fost nimicite. Tehnica a funcţionat, fapt ce demonstrează că toată echipa de luptă și-a făcut datoria. Emoţiile primei lansări au fost constructive. A fost o stare pe care am conștientizat-o atunci când m-am uitat la mâinile care îmi tremurau foarte tare. Astăzi (20.07.2019 n.r.) a fost mult mai bine pentru că am știut la ce să mă aștept".*

Sublocotenent Mihai UNGUREANU, șef ECS (Engagement Control Station), Regimentul 74 PATRIOT, a considerat că: *„Participarea în cadrul exerciţiului multinaţional Saber Guardian 2019, alături de partenerii americani, a reprezentat un plus în aprofundarea cunoștinţelor. Am avut posibilitatea de a lua parte la activităţile din cadrul bateriei, dar și de a trăi sentimentul lansării unei rachete PATRIOT, ceea ce m-a determinat să îmi doresc și mai mult să devin specialist și să instruiesc la rândul meu viitorii rachetiști care aleg Regimentul 74".*

Premieră a exerciţiului „Istria 19", lansarea rachetei HAWK simultan cu PATRIOT

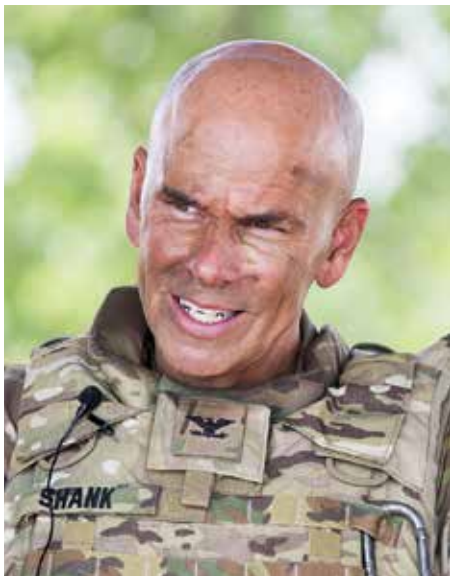

Colonelul David SHANK, comandantul 10th Army Air and Missile Defense Command

SABER GUARDIAN 19

Saber Guardian 19 is an exercise co-led by the Romanian Joint Force Command and U.S. Army Europe, and took place from June 3-24 at various locations in Bulgaria, Hungary and Romania. Saber Guardian 19 is designed to improve the integration of multinational combat forces.

On order, 10th AAMDC deploys within the USEUCOM AOR to conduct air and missile defense operations with joint and multi-national Allies and Partners in order to protect the Combined Forces Commander's critical assets, enable freedom of movement, and integrate air and missile defense capabilities. 10th AAMDC serves as USAREUR's executive agent for all theater air and missile defense operations and force management.

The command remains ready and responsive by strengthening strategic ties and building allied and partner capacity through integration with joint and multinational partners in all aspects of air and missile defense operations and exercises.

Col. David SHANK, the Commander of the 10th Army Air and Missile Defense Command, based in Kaiserslautern, Germany, worked alongside the Romanian Air Force. The Romanians hold the first ever patriot live fire exercise performed under guidance from Soldiers with U.S. Army Europe during Saber Guardian 19.

www.10thaamdc.army.mil

U.S. Army Staff Sgt. Tegan KUCERA

SWIFT RESPONSE 19

Alex BĂLĂNESCU

Exercițiul multinațional SABER GUARDIAN 19 (SG 19) a cuprins mai multe tipuri de exerciții ale unor comandamente, mari unități, unități și subunități multinaționale și naționale, desfășurate pe teritoriul național, la care au participat state din cadrul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (NATO), precum și state partenere. Activitățile de instruire în comun au inclus exerciții tactice de stat major și cu trageri de luptă, forțări ale cursurilor de apă, deplasarea tactică a unităților și secvențe cu specific medical.

SG 19 a fost conceput pentru atingerea scopului și obiectivelor exercițiului, dar și conform nevoilor de instruire ale structurilor, asigurând atât un cadru unitar, necesar desfășurării activităților în timp de pace, cât și unul ipotetic pentru executarea unei operații NATO de tip Articol 5, concomitent cu asigurarea sprijinului națiunii gazdă (HNS).

În cadrul exercițiului SABER GUARDIAN 19 au fost planificate și executate mai multe exerciții subsecvente, dintre care Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic (BAIFPA) a găzduit exercițiul SWIFT RESPONSE 19, desfășurat în zonele Boboc și Valea Nișcov. BAIFPA a organizat și executat misiunile astfel încât să: coordoneze, în cooperare cu partenerul american, desfășurarea în siguranță a misiunilor și să asigure suportul logistic necesar; asigure condiții pentru desfășurarea operației aeropurtate din cadrul exercițiului; acționeze ca aerodrom de rezervă pentru aeronavele românești și străine și să asigure sprijinul logistic pentru acestea în caz de nevoie; întreprindă demersurile necesare privind identificarea proprietarilor terenurilor din zonele Boboc și Valea Nișcov, unde s-a executat parașutarea militarilor, și să încheie acorduri legale privind accesul în aceste locuri și despăgubirea pentru eventualele daune provocate pe terenurile respective pe timpul desfășurării exercițiului; asigure, cu ajutorul structurilor cu atribuții în domeniu din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene, escortarea convoaielor rutiere în zonele de desfășurare ale exercițiului și altele.

Înainte să aflăm detalii de la cei implicați direct în desfășurarea exercițiului, **comandorul Ovidiu BĂLAN**, care îndeplinește funcția de comandant al BAIFPA, ne-a vorbit, în termeni generali, despre activitățile pe care le-a desfășurat baza în cadrul exercițiului, dar și despre feedback-ul primit de la partenerii străini: *„Aportul BAIFPA a fost cel de sprijin al națiunii gazdă, fiind una dintre cele mai mari participări a personalului bazei în ceea ce privește amploarea sprijinului unui exercițiu multinațional. Împreună cu specialiști din cadrul Forțelor Aeriene Române și Comandamentul Forțelor Întrunite am reușit să punem la dispoziție infrastructura de aerodrom pentru desfășurarea în condiții optime a exercițiului multinațional SABER GUARDIAN 19. După o lungă și folositoare perioadă de pregătire, materializată în documentele conferințelor de*

Pe 13 iunie, la Boboc, s-a desfășurat o acțiune de asalt aerian de către militarii străini, aceștia fiind parașutați într-o zonă agricolă

BAIFPA a pus la dispoziția forțelor participante platforme de aterizare pentru aeronave

Colonelul Paul DUMITRU, reprezentantul Comandamentului Forţelor Întrunite (CFÎ)

planificare ale exerciţiului, personalul bazei a reuşit să facă faţă provocărilor şi solicitărilor partenerilor externi. Avem semnale pozitive şi aprecieri deosebite din partea conducerii exerciţiului, inclusiv de la nivelul conducerii USAREUR.

Reuşita asigurării sprijinului naţiunii gazdă ne încurajează să credem că Baza Aeriană de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic, prin specialiştii săi şi în special prin personalul aerodromului, poate fi oricând gazda unor activităţi asemănătoare şi putem face faţă altor exerciţii de acest nivel sau mai mari".

În perioada premergătoare desfăşurării exerciţiului, baza a ajutat la planificarea acestuia cu doi ofiţeri: **căpitan-comandorii Jerard Dumitru STOICA** şi **Răzvan ŞTEFĂNOIU**. În perioada 10 -16 iunie a.c., în BAIFPA a fost activat EXCON Înaintat pentru exerciţiul SWIFT RESPONSE 19, cu următorul personal: **colonelul Paul DUMITRU**, reprezentantul Comandamentului Forţelor Întrunite (CFÎ), **comandorul Viorel CALENCIUC**, şeful de stat major al BAIFPA, **maiorul Cătălin BUZEA, maistrul militar clasa I Cătălin RĂDULESCU, plutonierul major Costel DUGHEANĂ** şi **plutonierul major Marius-Florentin RADU** din cadrul Bazei Aeriene de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic.

Colonelul Paul DUMITRU cunoştea cel mai bine dispunerea trupelor în teren şi situaţia desfăşurării operaţiunilor din cadrul exerciţiului SWIFT RESPONSE '19 şi ne-a prezentat câteva dintre principalele activităţi desfăşurate de către BAIFPA: *„Echipamentele de comunicaţii şi informatică au fost puse la dispoziţie de către BAIFPA, care a asigurat şi spaţii adecvate pentru organizarea Parcului cu Tehnică Militară al forţelor participante, dar şi săli de lucru, dormitoare, popotă şi platforme de aterizare pentru elicoptere.*

Comandorul Ovidiu BĂLAN şi comandorul Viorel CALENCIUC, care îndeplinesc funcţiile de comandant şi respectiv locţiitor al comandantului în cadrul BAIFPA, într-o scurtă vizită în spaţiile puse la dispoziţia militarilor străini

În cadrul exercițiului, baza a organizat accesul în obiective și însoțirea convoaielor militare, precum și personal militar din protecția forței pentru asigurarea perimetrului. Pe parte de asigurare medicală, structura specializată din cadrul bazei a venit în sprijinul forțelor participante".

Într-o prezentare succintă, operațiunile s-au desfășurat în următoarea ordine cronologică: în perioada 11 -14 iunie, exercițiul SWIFT RESPONSE 19 s-a desfășurat la Boboc, pe o rază de cinci kilometri în jurul bazei. Aici au fost instalate poziții de niveluri companie și pluton, o parte dintre ele pe un teren care nu aparține Ministerului Apărării Naționale. Tot aici, pe 13 iunie s-a desfășurat o acțiune de asalt aerian de către militarii străini. În data de 15 iunie s-a executat asaltul aerian către zona Valea Nișcov și, începând de atunci și până în data de 19, în această zonă s-au desfășurat exerciții de niveluri pluton și companie.

Cel mai în măsură să ne vorbească despre eforturile depuse pentru asigurarea sprijinului națiunii gazdă în cadrul exercițiului SWIFT RESPONSE 19, **comandorul ing. Dan BĂDĂRĂU**, șef al Logisticii la BAIFPA, ne-a spus că încă din faza de planificare a exercițiului au fost vizitați de către militarii străini pentru a vedea spațiile pe care urmau să le pună la dispoziție pentru cele două locuri de desfășurare ale operațiunilor, Boboc și Valea Nișcov. Atunci s-au stabilit, de comun acord, spațiile, amenajările și împrejurimile bazei care permiteau desfășurarea unor evenimente de amploare. De asemenea, au fost prezentate bunurile și serviciile care puteau fi asigurate, de către baza aeriană, militarilor forțelor străine, au fost vizitate facilitățile care urmau să fie puse la dispoziție și s-a discutat despre metodele de rambursare a costurilor rezultate.

Am aflat faptul că la Boboc au fost asigurate spații de cazare, administrative și de instruire, în interiorul și în jurul bazei, realizând inclusiv lucrări de infrastructură constând în amenajări de drumuri interioare și parcări.

Pentru încheierea contractelor cu persoanele civile a fost nevoie de implicarea Primăriei Buzău, Consiliului Județean Buzău, Direcției pentru Agricultură Județeană Buzău și Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură Buzău. Au avut loc întâlniri în cadrul cărora s-a stabilit modul de întocmire a documentelor și a urmat încheierea contractelor de utilizare a spațiilor respective cu proprietarii terenurilor pe care urmau să se execute manevrele.

Detalii despre ceea ce a presupus perioada de pregătire pentru desfășurarea activităților pe terenurile agricole sau împădurite am aflat de la **maistrul militar clasa I Cătălin RĂDULESCU.** Pentru acesta a fost prima dată

de când este încadrat la structura HNS a bazei când a fost implicat într-un exercițiu de asemenea amploare, situația apărută ajutându-l să acumuleze experiență.

Astfel, am aflat că au avut loc activități de recunoaștere în teren ale zonelor de parașutare și manevră, constând în terenuri agricole și zone împădurite. Au stabilit, împreună cu membrii delegațiilor americane, modul de acțiune pentru militari în timpul parașutărilor și în timpul manevrelor militare, astfel încât să fie minimalizate distrugerile provocate culturilor și s-a insistat ca autovehiculele să folosească doar drumurile tehnice agricole. Am mai aflat că înainte de încheierea convențiilor cu proprietarii și administratorii terenurilor agricole pentru accesul pe acestea în timpul executării exercițiilor, au fost evaluate suprafețele care urmau să fie folosite, iar după desfășurarea exercițiului au fost calculate suprafețele deteriorate și au fost constituite dosare care au fost înaintate eșaloanelor superioare. Pentru toate aceste actitivități, BAIFPA a relaționat cu instituții ale administrației centrale și locale.

Și toate aceste activități s-au desfășurat fără ca programul Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic să fie afectat, în exercițiu fiind implicată numai echipa de lucru stabilită de către comandorul Ovidiu BĂLAN, aceasta fiind formată cu personal din echipa de comandă a unității. Însă efortul a meritat, cooperarea cu partenerii străini a fost bună și aceștia s-au arătat mulțumiți de ajutorul primit.

Exercițiul subsecvent SWIFT RESPONSE 19, din cadrul exercițiului multinațional SABER GUARDIAN 19, a fost o bună ocazie pentru pregătirea și instruirea personalului din statul major al Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic pentru organizarea și pregătirea unui exercițiu de mare anvergură.

Maiorul Cătălin BUZEA, împreună cu colegii din cadrul BAIFPA din EXCON Înaintat, a fost implicat în controlul exercițiului SWIFT RESPONSE 19, urmărind coordonarea forțelor participante la exercițiu, monitorizând deplasările de forțe și mijloace, precum și menținerea legăturii între forțele participante și Centrul de Comandă Înaintat

MISIUNI ALE ESCADRILEI 572 ELICOPTERE ÎN CADRUL EXERCIȚIULUI SABER GUARDIAN 19

Locotenent Lorena BAHNARU

Ziua Distinșilor Vizitatori a exercițiului Saber Guardian 19 s-a desfășurat în data de 22 iunie, în poligonul instalat în comuna Bordușani. Patru elicoptere IAR-330 Puma ale Escadrilei 572 au executat misiuni de sprijin aerian apropiat (Close Air Support), cercetare și MEDEVAC în cadrul unei secvențe tactice a exercițiului Saber Guardian 19. În plus, elicopterele au avut la bord operatori ai Detașamentului de Căutare-Salvare prin Luptă (DCSL) care au realizat sprijin cu foc pe timpul misiunii.

Trei elicoptere au fost dotate cu mitraliere pe uși și trăgatori și unul a fost configurat pentru MEDEVAC, având la bord personal medical și aparatură specifică acestui tip de misiune.

În faza premergătoare deplasării trupelor, o aeronavă a efectuat cercetarea în apropierea zonei inamicului pentru stabilirea reperelor tactice. După identificarea pozițiilor de luptă inamice și raportarea informațiilor despre acestea către comandantul forțelor în sprijinul căruia s-a acționat, elicopterele au realizat sprijin cu foc pe timpul deplasării grupării de ambarcațiuni rapide de tip Rapid Inflated Boats.

În următoarea etapă, elicopterele au asigurat protecția aeriană pe timpul traversadei și sprijin aerian apropiat, cu ajutorul grupei de operatori DCSL. Echipați de luptă cu armamentul individual, aceștia au primit coordonatele țintelor de la pilotul comandant pentru a le angaja cu foc. Elicopterele au asigurat sprijin prin foc pentru întreaga coloană care a traversat podul construit, iar angajarea țintelor a dus la neutralizarea inamicului.

„Misiunea a decurs conform planificării. După stabilirea capului de pod, pe timpul traversării podului mobil instalat, noi am realizat protecția aeriană și am contribuit la neutralizarea forțelor inamice. Acest exercițiu testează capacitatea de acțiune în situații de luptă și în mod cert contribuie la consolidarea interoperabilității între structurile categoriilor de forțe implicate”, a afirmat comandantul de echipaj al elicopterului, **căpitan-comandorul Cosmin MACSIM**.

„Inamicul a fost respins, trupele terestre au traversat cu succes și i-au străpuns apărarea, ceea ce înseamnă că ne-am îndeplinit obiectivele. Participarea noastră la un astfel de exercițiu amplu, la care iau parte categorii de forțe în context multinațional reprezintă un mare câștig pentru escadrilă”, susține **căpitan-comandorul Ciprian BERAR**.

2019 RIAT

În anul în care se aniversează 70 de ani de la crearea celei mai puternice alianţe militare a lumii și 50 de ani de la temerarul pas mic pentru om, dar uriașul salt pentru omenire făcut de Neil Armstrong pe suprafaţa satelitului natural al Pământului, un show aerian care are ca principale teme aceste evenimente nu poate fi decât o sărbătoare. Desfășurat în al treilea weekend din luna iulie, *The Royal International Air Tattoo* (RIAT, așa cum îl cunoaște lumea iubitorilor de aviaţie) reunește în fiecare an, fără a exagera cu nimic, elita aviaţiei militare.

Două MiG-21 LanceR de la Baza 96 Aeriană și un C-27J Spartan de la Baza 90 Transport Aerian au reprezentat Forţele Aeriene Române la unul dintre cele mai ample show-uri aeriene în Europa desfășurat la Baza Aeriană Fairford, în faţa a 170.000 de spectatori.

Adrian SULTĂNOIU

Comandorii Gheorghe „Gică” STANCU și Dan „Motanu” MOISE au fost la mașa MiG-urilor. Deplasarea s-a făcut cu două escale pentru realimentare, la Pardubice în Cehia și la Nörvenich în Germania

Vremea tipic britanică a dat peste cap programul inițial. Ploaia și vântul au făcut ca MiG-ul românesc să prezinte pasionaților doar un rulaj pentru intrare la pistă

Un moment cu încărcătură emoţională aparte: prima evoluţie a MiG-21 LanceR a avut loc pe 20 iulie, de Ziua Aviaţiei Române și a Forţelor Aeriene. MiG-21 LanceR a mai evoluat la RIAT în anul 2001, iar în anul 2005 a fost prezent în expoziţie statică

Momentul devenit aproape un ritual , după zbor, pentru comandorul STANCU: recuperarea ochelarilor de soare de la unul dintre tehnici; „Tinere, dă-mi ochelarii! Păi ce e pilotul de vânătoare fără ochelari de soare?”

Tricolorul românesc este prezent la RAF Fairford și prin parașuta de frânare a LanceR-ului

Cel de-al doilea LanceR a fost prezent în expoziţia statică împreună cu C-27J Spartan

TOBRUQ LEGACY 2019

Punctul de comandă al detașamentului românesc

Pregătirea rachetei HAWK pentru lansare

Mirela VÎȚĂ Bogdan PANTILIMON

Loader-ul șenilat poate transporta trei rachete HAWK

Tobruq Legacy s-a impus de la o ediție la alta ca fiind cel mai complex exercițiu multinațional al structurilor de apărare antiaeriană cu baza la sol, crescând de la an la an atât numărul națiunilor participante, cât și complexitatea scenariului, în vederea creșterii interoperabilității structurilor de apărare antiaeriană din armatele țărilor membre NATO.

TOBRUQ LEGACY 2019 a avut loc în perioada 03-19 iunie în Polonia, cu participarea a16 state membre ale Alianței Nord-Atlantice, în scop de antrenare a forțelor participante pentru procesul de planificare, organizare și executare a unor operații de apărare aeriană într-un mediu comun complex.

Cunoștințele pe care militarii români le-au acumulat în urma participării la o asemenea activitate nu se rezumă doar la instruirea în poligon și executarea lansării, de fapt experiența unei echipe se câștigă încă din etapa de pregătire a dislocării.

Pentru cei peste 100 de militari din Forțele Aeriene Române, aparținând Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu", misiunea din Polonia a însemnat pregătirea, organizarea și executarea deplasării mixte pe o distanță de aproximativ 2600 km atât pe căi rutiere, feroviare, cât și aeriene, instalarea tehnicii, colaborarea cu aliații străini și îndreptarea tuturor eforturilor spre asigurarea succesului primelor trageri de luptă cu sistemul HAWK, în afara teritoriului național.

În ceea ce privește personalul participant, comanda bateriei a fost formată din ofițeri până în 30 de ani, care aveau ca experiență exercițiul internațional de anul trecut și exercițiile de la Midia. Media de vârstă a fost în jur de 30 de ani, au participat și cadre militare și soldați gradați profesioniști din noua promoție, care au dat dovadă de inițiativă, interes și seriozitate.

Exercițiul a fost structurat în două etape, în două poligoane din Polonia: în prima parte militarii au fost dislocați în poligonul Nadarzyce, având ca principal obiectiv integrarea sistemelor de comandă-control într-un SBADOC (Surface Based Air Defense Operation Center) și lucrul integrat alături de partenerii din Marea Britanie, Polonia și SUA, iar apoi detașamentul român a executat un marș de aproximativ 200 km pe cale rutieră până în poligonul Utska, unde s-au pregătit pentru îndeplinirea principalului obiectiv al exercițiului: tragerile de luptă.

Cooperarea cu partenerii din poligon (polonezi, bulgari, americani, englezi, slovaci, unguri și multe alte naționalități) a fost crucială, iar tot ce a însemnat „logistică" a fost realizat doar cu ajutorul lucrului în echipă.

Ca în cazul oricărui exercițiu internațional de o astfel de anvergură, au fost multe lecții învățate, în special pe partea tactică, aplicativă a exercițiului, unde lucrul permanent cu proceduri NATO și în cooperare cu militarii altor națiuni a generat o mulțime de învățăminte utile: *„Cred că elementul de noutate cel mai important îl reprezintă executarea unei lansări reale cu rachetele de luptă HAWK din dotarea Forțelor Aeriene Române pe teritoriul altei țări, integrat în exercițiul coordonat de o autoritate străină, în condițiile respectării tuturor procedurilor de tragere specifice poligonului din Ustka"*, a precizat **locotenent-colonelul Cezar DEDU**, comandant batalion rachete sol-aer la Regimentul 74 PATRIOT.

Aspecte de la Ziua Distinșilor Vizitatori

Căpitanul Ionut CRIVĂŢU, șef birou instrucție la Brigada 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae DĂSCĂLESCU" a afirmat că: *„În primul rând, dislocarea a reprezentat o provocare din punct de vedere atât al distanței, cât și al faptului că am transportat o cantitate mai mare de tehnică decât anul trecut în Ungaria, pe calea aeriană, cu ajutorul colegilor de la Baza 90 Transport Aerian.*

În cadrul exercițiului Tobruq Legacy 19 am avut ca principală responsabilitate să mă asigur că lansarea rachetelor de luptă se face în condiții de siguranță și că acestea evoluează în limitele sectorului de tragere. Experiența participării la edițiile anterioare ale exercițiului Tobruq Legacy (2017 din România și 2018 din Ungaria) mi-a fost, bineînțeles, de folos.

Etapa pregătirii și executării tragerilor de luptă a prezentat o serie de provocări, în primul rând pentru că a fost pentru prima dată când am executat trageri cu sistemul de rachete HAWK în afara țării. O altă latură interesantă a exercițiului a constat în executarea lansărilor din aceeași poziție cu partenerii slovaci și americani, lucru ce a necesitat cunoașterea sistemelor de armă ale acestora și a măsurilor de siguranță aplicabile lor, dar și o bună sincronizare a secvențelor de lansare.

Prin participarea la Tobruq Legacy 2019 și rezultatele obținute am demonstrat că nivelul de pregătire al personalului este unul care ne permite participarea în exerciţii din ce în ce mai complexe".

Expoziția statică de tehnică SBAD

Colonel Dumitru MARINICĂ, comandantul Batalionului 6 Rachete Sol-Aer „Șoimii Bărăganului" consideră că: *„Această misiune a însemnat o nouă mare provocare pentru colectivul Batalionului 6 Rachete Sol-Aer «Șoimii Bărăganului», cu o mare însemnătate istorică atât pentru noi, cât și pentru trupele de rachete sol-aer din România, aceea de a executa trageri cu rachete de luptă cu un sistem propriu, după anii 1990, pe teritoriul altui stat.*

Activitatea a debutat de la începutul anului cu pregătirea personalului care încadrează tehnica de luptă, dar și cu mentenanța tehnicii participante și a pregătirii logisticii necesare".

Locotenent inginer Adelina MINEA a participat la TOLY încă de la ediția din 2017, de fiecare dată cu atribuții pe linie logistică: *„Tot ce se întâmplă pe linie de logistică nu este un exercițiu, o simulare: pregătirea materialelor și deplasarea la mii de kilometri cu mii de participanți și sute de autovehicule, integrarea acestora într-un singur poligon și lucrul în comun cu parteneri de diferite naționalități sunt situații concrete pentru care trebuie să găsim cele mai eficiente soluţii.*

Pentru a ajunge în Polonia, tehnica și personalul au fost dislocate pe cale feroviară și aeriană, în două etape. De exemplu, o primă provocare pentru noi a fost transportul celor 23 de mașini, din Nadarzyce în Ustka (aproximativ 190 km, pe drumuri foarte înguste de aproximativ 5 metri lățime, dintre care 13 aveau semiremorci, unde manevrele erau limitate). Șoferii și șefii de mașini au fost alerți pe toată durata drumului, comunicând permanent prin stațiile radio. Altă provocare a fost la finalul exercițiului, când ne-am mobilizat să îmbarcăm materialele cu un efectiv redus, deoarece parte din detașament și tehnica erau în drum pe cale aeriană. Cei rămași au compensat lipsa colegilor prin profesionalism și au dus la bun sfârșit misiunea fără probleme.

Consider că structurile din cadrul bateriei (mentenanța, operarea, comunicațiile) au dovedit încă o dată că sunt pregătite pentru orice, iar fiecare efort a contribuit la o lansare de succes. Cel mai important moment a fost pregătirea tehnicii înainte de tragere, pentru că aici nu se poate strecura nicio greșeală. Lansarea a fost un succes doar datorită faptului că fiecare militar și-a îndeplinit complet atribuțiile.

Pot spune că participarea la acest exercițiu m-a ajutat să îmi depășesc propriile așteptări. Am acumulat cunoștințe noi atât de la partenerii străini, cât și de la colegii mei, care îmi vor fi de folos în general în cariera militară".

Locotenent-colonelul Cezar DEDU a fost locțiitorul comandantului SBADOC (SBADOC Deputy Commander) în cadrul exercițiului TOLY 2019: *„Am fost surprins plăcut de gazdele poloneze și de ospitalitatea acestora, iar cultura și civilizația poloneză, foarte apropiate de cele românești, ne-au ajutat foarte mult să ne adaptăm specificului local. Mâncarea a fost apropiată ca specific culinar de cea românească, iar curățenia exemplară în interiorul bazei militare și condițiile adecvate de cazare ne-au făcut să ne simțim bine-primiți.*

Nu au existat momente dificile pe parcursul desfășurării exercițiului, deși provocări au existat pentru fiecare om și structura implicată în desfășurarea acestuia, de la realizarea legăturilor de comunicații cu ceilalți participanți, depășirea barierelor lingvistice în cadrul comunicării interpersonale pentru rezolvarea sarcinilor, adaptarea la condițiile climatice și de convieţuire din țara gazdă, până la sincronizarea modului de gândire și de rezolvare a problemelor cu partenerii străini.

Cred că cel mai important câștig în urma exercițiului TOLY 2019 a fost participarea militarilor români la o activitate complexă în mediu internațional pe teritoriul altei țări. Experiența câștigată de personalul participant a fost de neprețuit, iar ținând cont de faptul că aproximativ 40% din participanți au fost la prima activitate de acest gen din carieră, sunt ferm convins că au avut de gestionat foarte multe elemente de noutate. Benefic pentru sistemul militar românesc mi s-a părut faptul că cei implicați au fost tineri, majoritatea ofițerilor responsabili având gradul de sublocotenent sau locotenent.

Per ansamblu, subiectele de interes s-au referit la compatibilitatea tehnicii militare în cadrul Alianţei Nord-Atlantice și la diferențele funcționale, precum și la modul de utilizare a acestora.

Pentru mine, participarea la exercițiu a reprezentat o ocazie de verificare și de validare a modului de lucru din unitățile militare românești cu regulile și procedurile standard NATO, o oportunitate de a lua cunoștință cu specificul și particularitățile subunităților de apărare antiariană din diverse țări membre din Alianță, precum și de a asimila elemente și proceduri organizatorice noi, în special pe partea de comandă-control.

Colonelul Niculae PETRE și colonelul Virgil TOȘA, ofițeri de rachete sol-aer, din partea SMFA

Aspecte de la Ziua Distinșilor Vizitatori

DVDay Tobruq Legacy

După două săptămâni de antrenament în comun, în data de 17 iunie, cel mai mare exercițiu multinațional de apărare aeriană cu baza la sol a ajuns la etapa tragerilor reale, ocazie cu care s-a organizat Ziua Distinșilor Vizitatori în poligonul Ustka din Polonia.

La activitate au participat șefi și locțiitori de State Majore ale Apărării din Slovacia, Cehia, Lituania, Olanda, Ungaria, Polonia și SUA, România fiind reprezentată de o delegație condusă de **generalul-locotenent Laurian ANASTASOF** din partea Statului Major al Apărării și **generalul de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA** din partea Statului Major al Forțelor Aeriene. Invitații au putut observa tragerile cu sisteme de rachete sol-aer consacrate precum SA-18, Avenger, Stinger, SA-6, SA-3 (Neva) și au vizitat și expoziția statică cu tehnica reprezentativă din domeniul apărării aeriene cu baza la sol din țările participante.

O parte din echipa de luptă a Brigăzii 1 Rachete Sol-Aer „General Nicolae Dăscălescu"

Interview with colonel Dave SHANK, commander of 10th Army Air and Missile Defense Command, USA

R CER SENIN: ***Please share your brief considerations about this edition of TOBRUQ LEGACY and what we are witnessing today here.***

Col. Shank: Tobruq Legacy 19 has been a phenomenal exercise as far. Over the last two weeks several nations had come together, with sensors and shooter capability to conduct the largest ground based exercise in Europe annually, focused on interoperability and the challenges that always take place when you bring multiple nations together in an effort to command and control, to provide the tactical situational awareness across a large battle space.

R CER SENIN: ***How did the exercise evolved, from the previous editions to the current one and what do you, as part of the organizers, have in mind for next year?***

Col. Shank: This is our third year participating at this exercise. To commence, in 2017 the exercise was hosted by USAREUR in Romania, last year it was hosted by Hungary and this year Poland. Again, the focus was on interoperability, on sharing the air picture and being able to talk to each other across a large battle space.

Important to this year edition was the Live Fire Exercise, several nations providing their sensors and their shooters and targetry in order to conduct this exercise in Utska, Poland.

R CER SENIN: ***What about next year?***

Col. Shank: Next year, the host country is Lithuania, right now we understand that it will take place in September 2020.

We recognize that interoperability will be our primary line of effort; we also have been informed a Live Fire Exercise will take place as well. We're looking forward to participating in that exercise with a battalion headquarters and at least one Patriot battery and short range defense assets.

MiG-21 LanceR și F-16 Fighting Falcon, avioane care execută Serviciul de Luptă Poliție Aeriană în România

BIAS 2019

Adrian SULTĂNOIU

Jurgis Kairys

Baltic Bees

Deschiderea BIAS 2019 cu elicoptere IAR-330 Puma

IAR-99 Șoim

„Flares, flares, flares!"

EVALUAREA DETAȘAMENTULUI CARPATHIAN PUMAS

Elicopterul IAR-330 Puma L-RM configurat pentru MEDEVAC este gata de misiune

Locotenent Lorena BAHNARU

O comisie din cadrul Departamentului pentru Operații de Menținere a Păcii a Organizației Națiunilor Unite a evaluat, în perioada 15-20 iulie, Detașamentul de patru elicoptere dislocabil CARPATHIAN PUMAS, din Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu, în vederea participării la Misiunea Multidimensională Integrată ONU de Stabilizare în Republica Mali (MINUSMA).

România va sprijini ONU în asistarea Guvernului Republicii Mali pentru continuarea punerii în aplicare a Acordului de Pace, protecția civililor și împiedicarea reîntoarcerii în zonele populate a elementelor armate ostile Acordului de Pace.

Detașamentul românesc va efectua misiuni de evacuare medicală MEDEVAC/CASEVAC, căutare-salvare, transport trupe și materiale, misiuni de transport pasageri, patrulare aeriană și misiuni de observare. Acesta va fi compus din aproximativ 120 de persoane (piloți, personal tehnic și medical) și patru elicoptere IAR-330 Puma L-SAR.

Obiectivele urmărite de comisie au constat în evaluarea personalului, tehnicii și materialelor, în vederea stabilirii capacității operaționale a detașamentului pentru îndeplinirea angajamentului asumat prin documentele încheiate între România și ONU.

Concluziile evaluării au certificat faptul că detașamentul îndeplinește standardele Organizației Națiunilor Unite pentru participarea la misiune.

ANTRENAMENT MEDEVAC

În cadrul evaluării, un echipaj al detașamentului de elicoptere a executat o misiune de evacuare medicală (MEDEVAC). Scenariul a prevăzut extragerea unei victime cu ambele picioare fracturate dintr-o anumită locație. Echipajul a fost format din piloți, mecanic de bord, o echipă medicală (un medic și doi paramedici) și doi operatori ai detașamentului căutare-salvare prin luptă.

CUM S-A DESFĂȘURAT ANTRENAMENTUL

În cadrul briefing-ului, comandantul de echipaj a comunicat informațiile privitoare la scenariul exercițiului întregului personal implicat și s-au pus la punct detaliile privitoare la modul de acțiune pe timpul desfășurării misiunii.

Conform situației, starea victimei prevedea transportarea acesteia la un spital în maximum două ore de la primirea misiunii. Într-o asemenea conjunctură, membrii echipajului au avut bareme bine stabilite: 10 minute pentru echipare și pregătirea aeronavei, 50 de minute pentru zborul către zona de intervenție.

Era necesar ca victima să fie recuperată în maximum 10 minute de la sol și transportată în cel mult 50 de minute la unitatea medicală. Calculele matematice s-au făcut de la sol. S-au cunoscut punctele (de extracție a victimei și locația unității medicale), s-au cunoscut distanțele, dar toate acestea au fost lucruri relative, întrucât viața pacientului a primat. Piloții au fost informați în permanență despre starea victimei și și-au adaptat viteza de zbor în acest scop.

La bordul aeronavei a fost instalată aparatura medicală cu ajutorul căreia personalul specializat a menținut pacientul stabil până la unitatea medicală.

La intrarea în zona de intervenție, s-a efectuat o manevră de așteptare (holding) pentru asigurarea disponibilității zonei. Pentru aceasta, piloții au utilizat dispozitivele de observare de la bordul aeronavei cu scopul de a detecta eventualele amenințări.

Apoi, operatorii detașamentului de căutare-salvare prin luptă au debarcat și au asigurat perimetrul aeronavei. După ce aceștia au constatat că zona este lipsită de amenințări și victima este pregătită pentru evacuare medicală, au comunicat aceste informații.

Membrii echipei medicale au intervenit pentru acordarea primului ajutor. Au imobilizat victima, i-au pus guler cervical și atele la ambele membre fracturate, după care au transportat-o pe targă în elicopter.

Aparatul de zbor a decolat pentru a duce rănitul în cel mai scurt timp la un spital de tip ROL 2, iar pe timpul deplasării, personalul medical a reluat verificările. A fost cercetată eventuala existență a altor fracturi, sângerări sau probleme cu căile respiratorii. Totodată, echipajul medical a monitorizat funcțiile vitale ale victimei (puls, ritm cardiac, numărul de respirații pe minut).

DEBRIEFING

„Am executat această misiune așa cum am planificat-o și pot spune că a fost îndeplinită cu succes. Elementele identificate, precum lecțiile învățate și eventuale îmbunătățiri au fost discutate la debriefing, consultându-ne și cu colegii de la detașamentul de căutare-salvare prin luptă și cu cei din echipa medicală. Nu e de neglijat nici contribuția militarilor de la mentenanță, comunicații, structuri care stau în spatele succesului misiunii", a afirmat pilotul comandant, **căpitan-comandorul Vasile DUMITRESCU**.

„Suntem conștienți că noi, privind din perspectiva de piloți, avem un punct de vedere. De aceea discuția de după este foarte productivă. Este bine că ceilalți colegi ne expun observațiile lor. Acest lucru ne ajută să lucrăm la coeziunea echipajului pentru a ne atinge obiectivele. Se simte faptul că lucrăm sub același acoperiș. Putem discuta maniera de rezolvare și o putem adapta pentru zborul următor", a susținut **locotenenetul Sebastian ONIGA**, copilot.

În acest mod decurge o misiune MEDEVAC, una din paleta largă de misiuni pe care personalul Detașamentului CARPATHIAN PUMAS le va executa în teatrul de operații, în cadrul Misiunii Multidimensionale Integrate de Stabilizare în Republica Mali.

Militarii se antrenează în continuare simulând situații reale, situații cu care se pot confrunta pe teritoriul statului african unde vor interveni în sprijinul Organizației Națiunilor Unite pentru a contribui la stabilizarea zonei și la menținerea păcii.

Configurarea aeronavei pentru misiunea MEDEVAC

Membrii echipajului pregătesc materialele necesare echipei medicale pentru misiunea MEDEVAC

Simularea acordării primului ajutor „victimei"

CEREMONIA DE PLECARE ÎN MALI

Locotenent Lorena BAHNARU **Bogdan PANTILIMON**

Raportul prezentat generalului-maior dr. Viorel PANĂ

Raportul după apelul nominal prezentat comandantului de detașament

În data de 19 august 2019 a avut loc ceremonia de plecare în misiune a Detașamentului CARPATHIAN PUMAS, la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu.

PLECĂM...

... 120 de suflete de militari s-au unit sub un nume și o cauză. Suntem devotați excelenței – Devoted to excellence-, întrucât ne-am antrenat pentru a fi la standardele solicitate de organizația sub umbrela căreia vom lupta - ONU. Cu fiecare misiune, cu fiecare antrenament, am consolidat ceea ce înseamnă astăzi detașamentul CARPATHIAN PUMAS.

Vom onora angajamentul României față de Organizația Națiunilor Unite și vom sprijini Guvernul Republicii Mali. Prin prezența noastră, prin misiunile pe care le vom desfășura, vom contribui la stabilizarea statului și vom favoriza procesul de menținere a păcii. De aceea operațiunea noastră se numește Oasis of Hope. Azi, mâine, vom urca pe treptele unei aeronave și vom fi transportați într-o altă lume. Lumea a treia, ar spune ei. Într-un loc ce va servi drept casă pentru o perioadă de timp, am spune noi. Vom fi ambasadori ai României pe teritoriu african, vom duce drapelul nostru sfânt și numele Forțelor Aeriene Române până în Mali.

Vom avea nisip roșiatic pe bocanci, iar verdele nostru de pădure va lipsi cu desăvârșire. Anul ăsta vom sări peste porția de zăpadă, peste bulgăritul cu familia sau cursele de schi. Anul ăsta da, familia va fi în poze, iar peste frunțile celor dragi, grijile din tot acest timp o să mai presară linii fine.

Doar noi știm cât am așteptat modernizarea aeronavelor, câte misiuni am executat pentru a ne pregăti pentru mediul ostil, cât am rămas peste program pentru reparații, câte am transmis prin stații radio și câte apusuri de soare am prins în unitate. Zbor de zi, zbor de noapte, în condiții de vizibilitate redusă, trageri, misiuni și antrenamente. Am contribuit cu toții cu efort, cu timp, răbdare și devotament, chiar dacă unii se văd mai puțin sau nu se văd deloc. Fiecare dintre noi a pus suflet și este indispensabil acestui tot învelit sub crusta de detașament.

Timp de 6 luni Camp Castor va fi baza noastră, iar noi între noi ne vom fi familie. Vine momentul în care vom practica pe un alt continent ceea am sudat în această perioadă de pregătire. Ne așteaptă o misiune cu provocări, cu dor de casă, dar privim încrezători, căci vom lupta în maniera în care ne-am instruit în tot acest timp alocat pregătirii.

Misiunea ONU a României e în mâinile noastre. O vom scrie cu dăruire și responsabilitate! Să ne ajute Dumnezeu să ne îndeplinim cu succes misiunea și să ne întoarcem cu bine acasă în formulă completă!

Defilarea detașamentului CARPATHIAN PUMAS

ECHIPA DE MOVEMENT

CUM AU FOST PREGĂTITE ȘI TRANSPORTATE MATERIALELE NECESARE DETAȘAMENTULUI CARPATHIAN PUMAS, LA MII DE KILOMETRI, DIN ROMÂNIA ÎN MALI

Plutonier major (av.) Samir N. ȘEICAMET

În perioada 21 august – 1 septembrie 2019 au avut loc patru zboruri de transport echipamente, materiale și personal din eșalonul înaintat al Detașamentului CARPATHIAN PUMAS al Forțele Aeriene Române, care va participa la misiunea MINUSMA sub egida ONU. Zborurile pe traiectul Mihail Kogălniceanu - Gao, Mali, au fost executate cu aeronave CC-177(C-17A) asigurate de Forțele Aeriene Regale ale Canadei (RCAF).

Planificarea acestor operațiuni a început încă din primăvară, astfel încât, cu personal minim, dar cu efort nemăsurat, materialele logistice, vehiculele și bagajele militarilor din detașament să ajungă în teatrul de operații intacte.

În termeni de specialitate, pachetizarea, paletizarea, containerizarea și manipularea bunurilor materiale în forțele aeriene reprezintă un sistem tehnologic modern de grupare, ambalare, depozitare și manevrare, adaptat la specificul militar, în vederea aprovizionării, transportului și distribuirii acestora.

Pachetizarea reprezintă tehnica de grupare, prin legare și consolidare, a mai multor bunuri materiale la un loc, într-o singură încărcătură, de dimensiuni sporite în ceea ce privește greutatea și gabaritul, iar paletizarea reprezintă tehnica de grupare a mai multor bunuri materiale pe un suport numit palet, prin utilizarea paleților tip: HCU-6/E (463 L), respectiv ancorarea/ siguranțarea materialelor cu plase tip HCU-15/C, HCU-7/E.

Din acest motiv, materialele transportate au trecut printr-o fază de pregătire și triere, operațiuni ce facilitează încărcarea-descărcarea aeronavei și siguranța transportului. În acest sens, militarii responsabili ajutați de echipamentul corespunzător, au pregătit din timp marfa, scurtând astfel timpul de staționare al aeronavei la sol. Pe parcursul procesului de încărcare, aceștia au utilizat un K-loader 25K al Forțelor Aeriene Române, un K-loader 44K al partenerilor canadieni și două motostivuitoare pentru a transfera încărcătura în aeronavă.

La reușita acestor operațiuni a contribuit o tânără echipă canadiană de specialiști în domeniu, condusă de Warrant Officer Dany FRADETTE, secondat de **Caporal Kyle MCCANN**, **Avr (Army Volunteer Reserve) Rachel CHESTERTON, AVR ALEX PEPIN**. Aceștia au lucrat neîntrerupt cu echipa Detașamentului CARPATHIAN PUMAS formată din **maistrul militar clasa a III-a Dan LAZĂR** și **plutonierul major Samir ȘEICAMET**.

De-a lungul acestui proces, militarii au întreprins diferite acțiuni pentru a îmbarca toate materialele în aeronavele CC-177. Astfel, pentru transportul autovehiculelor sau oricăror vehicule pe roți s-au luat măsuri speciale de siguranță, drept pentru care toate datele tehnice (caracteristici cu privire la acestea) s-au colectat și s-au pus la dispoziția transportatorului cu mai multe zile înainte de efectuarea cursei. În plus, s-au realizat în avans o serie de check list-uri și s-a avut în vedere calcularea centrului de greutate al aeronavei.

Pentru transportul materialelor paletizate s-au folosit plase de fixare, corzi pentru tensiune

maximă de 2.200 kgf și dispozitive de strângere pentru ambalarea corespunzătoare și centrată a încărcăturii care urma să fie așezată pe palet. Materialele periculoase au fost ambalate, respectiv etichetate, în cutii speciale în concordanță cu reglementările internaționale de transport a bunurior periculoase.

Transportarea de echipamente cu aeronave C-17 a presupus trecerea înărcăturii prin mai multe zone.

Zona de paletizare este o zonă situată în incinta aeroportului unde sosesc mijloacele auto, marfa și pasagerii. În această zonă se formează paleții, se face verificarea tehnică a mijloacelor auto, se cântaresc mijloacele auto și paleții, iar apoi se marchează corespunzător și se întocmește lista finală a pasagerilor.

Zona de inspecție este o zonă situată în incinta aeroportului unde reprezentantul Echipei de Coordonare – Mișcare, împreună cu specialistul cu centrajul, execută controlul asupra mărfii.

În această zonă se verifică asamblarea corectă a mărfii pe palet și existența marcajelor corespunzătoare pe paleți și mașini, se iau măsuri pentru corectarea tuturor discrepanțelor apărute, se realizează briefingul pasagerilor și a conducătorilor auto care vor executa încărcarea în aeronavă.

Responsabilii de paletizare și coordonarea mișcării au muncit nenumărate ore, de cele mai multe ori de la răsărit la apus pentru a calcula greutatea materialelor, dispunerea lor în paleți, containere și mai apoi în compartimentul aeronavelor CC-177. *„Câștigul de experiență este fără egal. Astfel, în cele patru zboruri, am reușit expedierea a 100 tone cargo, un record greu de egalat pentru orice detașament militar român, (cel puțin din Forțele Aeriene) care s-a dislocat într-un teatru de operații. Fiecare zbor a avut particularitățile sale, însă efortul a fost răsplătit prin succesul dislocării 100% a materialelor planificate, fără întârziere. Sprijinul partenerilor canadieni este neprețuit, întrucât pe lângă furnizarea acestor aeronave de transport, au oferit ajutor nemijlocit cu militari specialiști în paletizare și transport cargo. Pe această cale, în numele colegilor detașamentului, mulțumim partenerilor canadieni pentru sprijinul și profesionalismul de care au dat dovadă"*, a afirmat **maistrul militar clasa a III-a Dan LAZĂR,** membru al echipei de paletizare a detașamentului CARPATHIAN PUMAS.

La final, citându-l pe **Warrant Officer Dany FRADETTE,** din echipa de paletizare a partenerilor canadieni, *„We're too good for this league"*. Astfel, încă o dată am demonstrat că în procesul de pregătire și dislocare a detașamentului, aici la Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu, nicio zi nu seamănă cu alta, lucru care ne face să fim încrezători că vom îndeplini orice misiune cu succes, devotați excelenței, (motto-ul detașamentului) fără doar și poate.

Aspecte de la pregătirea transportului

DEVOTED TO EXCELLENCE!

Moment cu însemnătate istorică:
În data de 23 august 2019, drapelul românesc a fost arborat pentru prima dată în Mali, salutat de militarii din detașamentul precursor al CARPATHIAN PUMAS, în Baza Camp Castor din Gao.

„Timp de șase luni aceasta va fi casa noastră. Suntem primii militari din detașament iar munca noastră aici tocmai a început", a afirmat **căpitan Mirela ȘERBAN.**

Până la întregirea structurii, militarii vor instala o parte din serviciile de comunicații, vor depozita materialele logistice și vor pune la punct detalii administrative.

Până la sfârșitul lunii, patru curse cu aeronave C-17 ale partenerilor canadieni vor transporta componenta detașamentului precursor și echipamente necesare militarilor pentru misiunea MINUSMA sub egida ONU.

România va sprijini ONU în asistarea Guvernului Republicii Mali pentru continuarea punerii în aplicare a Acordului de Pace, protecția civililor și împiedicarea reîntoarcerii elementelor armate ostile ale Acordului de Pace în zonele populate. Detașamentul CARPATHIAN PUMAS va efectua misiuni de evacuare medicală MEDEVAC/CASEVAC, transport trupe și materiale, misiuni de transport pasageri, patrulare aeriană și misiuni de observare.

Primul transport cu personal și echipamente necesare detașamentului CARPATHIAN PUMAS a aterizat cu bine în Mali.

O aeronavă C-17 a partenerilor canadieni a decolat cu materialele necesare pentru misiunea MINUSMA a Forțelor Aeriene Române. La bord s-a aflat și o parte din echipa contingentului precursor. Primii militari din detașament au arborat drapelul României în Baza Camp Castor din Gao, Mali.

Flying in the desert

Viewpoint of a Canadian Chinook pilot

The Chinook helicopter played an important role on Canada's Operation PRESENCE in Mali. Offering forward aeromedical evacuation capability to other MINUSMA forces, they transported the Canadian Medical Emergency Response Team to remote and often dangerous areas of the country to provide advanced medical care to wounded patients.

One of Chinook commanders, Captain Tom Smyth, explains his role:

"We have deployed here, for Operation PRESENCE, ten pilots and three CH-147F Chinook helicopters, ready at all times to bring a combat medical team to the initial place of injury and transport them back to a Role 2 hospital."

I understand you have experience in Afghanistan. What's the main difference between your experience there and what you face in Mali?

"The difference is implied within the mission statement itself. We're not war fighting, we're just here to support MINUSMA and the UN. The interoperability with our allies here is important: we support the mission and the people on the ground, allowing them to do their job."

How did you prepare for the deployment?

"We worked all together for a month before coming here, air crew and medics. We had extensive briefings, full mission rehearsals—at first just with the aircraft and then with force protection and medical teams—for complete training."

For a pilot who flies a lot, how does Mali look from above?

"We've been all over Mali, particularly to the Eastern side. The terrain varies significantly, as it can be quite lush in the South, with beautiful plantations around the river banks, waterholes, wells with camels just sitting there, having a drink. In the North the desert is flat and desolate."

Do you have any advice for the Romanian pilots who will be deployed here?

"They should take the terrain issue very seriously. The dust is challenging for landing, and this is the biggest thing. But I'm sure

CH-147F Chinook

they can find a dusty patch to train on before deploying."

How have you adjusted to life on camp?

"I am here for a six-month deployment. Everyone is really friendly and helpful, and this is my second tour, so I can say that I adapt quickly to life on camp.

After work we watch movies, go to the gym, have coffee, hang out with the crew, and play volleyball at *Mali beach* [Ed: just the sand, no water there]. There's not much to do, but we keep ourselves busy participating in things like sports tournaments and movie nights as well as keeping in touch with our friends and family back home."

Tell me more about your activities here; the challenges and the missions.

"We've conducted aeromedical evacuations, troop transport and resupply missions. We also have training exercises every week. The training is very realistic; working with our partners here brings a lot of realism, and also the medical teams are excellent with the scenarios they create.

The dust presents significant challenges, particularly on landing, because it has a fine texture that's similar to Afghanistan. This means that at night landing visibility is reduced and you lose all visual references; we have to fly very accurately.

I was caught in a sandstorm in Afghanistan, but not here. It's dusty, very sandy: visibility drops to…nothing! You can barely see three to four meters, and you just want to shelter inside until it passes; however, we can fly under instrument flight rules (IFR) through sandstorms. If we get caught in one we can recover through this approach but it's very dangerous. You need to land or else you get stuck.

The environment is the biggest issue: the heat, the dust, and the sandstorms."

Locotenent-comandor ing. Marius MILEA

Promovarea siguranței aeronautice este un element al Sistemului de Management al Siguranței (SMS) în FAR și reprezintă un set de mijloace, procese și proceduri care sunt **utilizate pentru dezvoltarea, susținerea și îmbunătățirea siguranței aviației prin conștientizarea și schimbarea comportamentelor**.

Promovarea siguranței este unul dintre factorii-cheie pentru a atinge obiectivele finale ale strategiei pe linie de siguranță aeronautică și contribuie la îmbunătățirea continuă a SMS, împreună cu partea de reglementare și cu partea de supraveghere și evaluare a funcționării sistemului de siguranță aeronautică.

Promovarea siguranței include notificările de siguranță aeronautică, recomandările de siguranță aeronautică pentru diseminarea lecțiilor învățate, pliante și afișe/ postere, materiale audio-video, manuale și ghiduri, social-media, precum și activități de asistență și îndrumare pe linie de siguranță aeronautică desfășurate în unitățile de aviație.

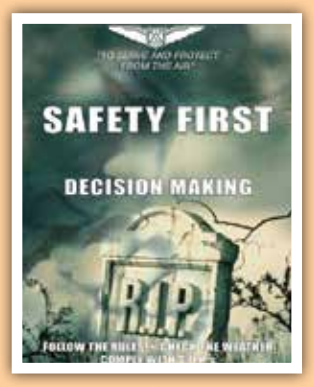

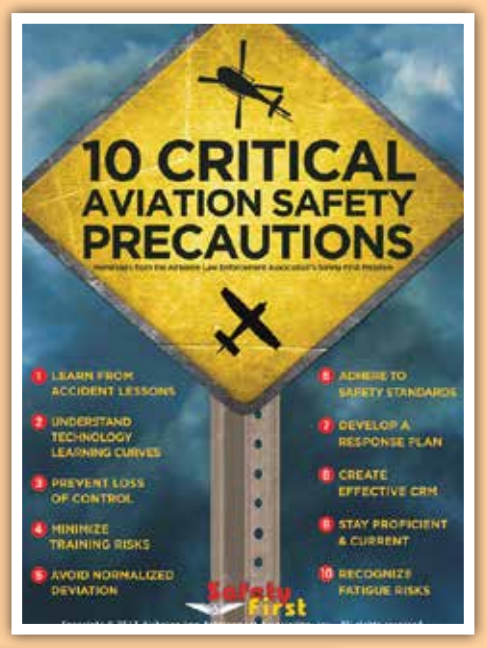

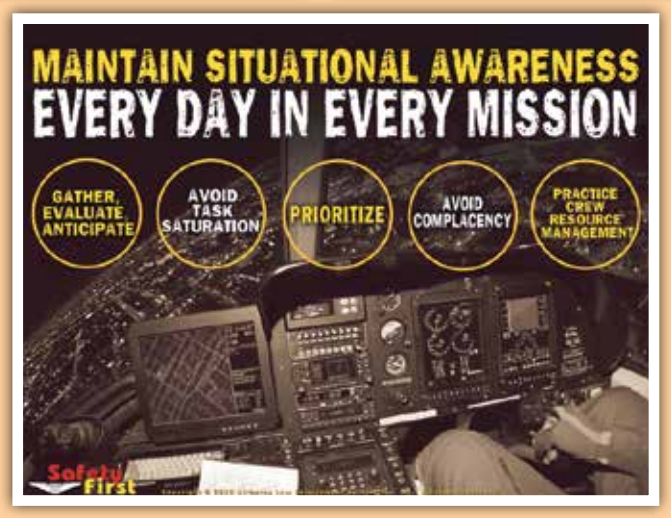

BOBAS 2019

Este imposibil să scrii la modul obiectiv despre BOBAS 2019 decât dacă nu ai fost acolo. Nici fotografiile nu sunt obiective, pentru că și ele „au fost acolo", prin ochii celor care le-au realizat. Ele reprezintă doar o mică parte a evenimentului respectiv. Restul... e trăire.

Mirela VÎȚĂ

Locotenent-colonel Doina TRANDAFIR

Sunt mulţi copii aici, de toate vârstele: pentru că zborul începe întotdeauna cu un vis. Avioane de hârtie, zmeie colorate, apoi, mai târziu, examene, Academia, și, în sfârșit, cerul liber de la Boboc, spectatorul atâtor începuturi... De aviaţie te îndrăgostești iremediabil sau nu te îndrăgostești deloc. Dar e greu să rămâi impasibil atunci când, în mijlocul unui astfel de eveniment, un pilot ce tocmai a coborât din avion îţi strânge mâna, ţie, un copil, și îţi spune: „Te așteptăm la noi!"

S-a gândit oare cineva că spectatorii unui show aerian nu sunt doar „spectatori"? Prin aplauzele lor, prin mâinile lor ridicate în aer, prin salutul lor, ei fac motoarele să pornească și piloţii să zboare. Ei sunt parte integrantă a spectacolului. Piloţii îi văd de sus, din timpul evoluţiilor, sau îi simt, cu un al șaselea simţ, și senzaţia că atâţia oameni se bucură de ceea ce faci (desene pe cer, nu-i așa?) este un combustibil extrem de important.

Porţile sunt cu adevărat deschise: toată lumea merge peste tot, inspectează aeronave care așteaptă cuminţi la sol sau urcă în turnul de control, dornici să fie mai sus, să vadă mai bine și, poate, să fie mai aproape de cer...

La BOBAS e întâlnirea unei familii mai mari și uneori ai senzaţia că evoluţiile de pe cer nu sunt altceva decât celebrarea acestei întâlniri. Este multă bucurie în zbor, dar este multă bucurie și la sol. Oamenii zâmbesc, se îmbrăţișează, fac fotografii împreună. Este, evident, o lume aparte, o lume în care ai vrea să poposești mai mult de o zi... și mulţi o fac, alegându-și cariera de pilot militar, sau vocaţia alegându-i pe ei, și își fac meseria bucurându-se zilnic de „biroul de cinci stele" care este cerul...

La finalul spectacolului, în „formaţie completă", personalul bazei se aliniază pentru salutul final. Lângă mine, un bărbat vădit emoţionat mi se adresează: „Și băiatul meu a plecat de aici. Acum este pilot pe supersonic, la Câmpia Turzii", a spus-o cu mândrie, ștergându-și o lacrimă cu podul palmei. Apoi s-a îndepărtat puțin și, cu mâinile tremurând, a făcut o fotografie, cumva așa, pe ascuns, ca și când nu ar fi fost permis...
I-am transmis felicitări pilotului, pentru modul cum a evoluat în zbor. A zâmbit: „Nu am făcut nimic deosebit; Asta facem noi în fiecare zi".

Nu, „sufletul omului n-a rămas încătușat de pământ", așa cum afirma, cu entuziasm, Aurel Vlaicu, sub numele căruia funcţionează astăzi Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic. Aici este locul magic de unde piloţii militari își iau zborul, la modul cel mai concret, instruiţi pentru misiunile pe care urmează să le execute, către toate bazele de aviaţie din ţară. Este un alt „acasă", iar piloţii au multe astfel de „case" pe parcursul carierei lor, Boboc fiind abia începutul.

Concursul național de parașutism militar „Cupa Aviației Militare”

Ediția a IX-a Boboc 2019

În perioada 19 - 30 august 2019, Statul Major al Forţelor Aeriene, prin Şcoala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene, a organizat ediţia a IX-a a Concursului naţional de paraşutism militar „CUPA AVIAŢIEI MILITARE”.

La întrecerea aeriană au participat şase echipe reprezentând structuri din cadrul Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Securitate Națională, care au în compunere formaţiuni de paraşutişti.

Concursul se desfășoară anual ca o competiţie între echipe, cu caracter aplicativ-militar şi se adresează tuturor structurilor militare din România care execută instrucţie de paraşutare cu paraşută tip aripă. Probele sunt alese conform misiunilor de paraşutare ale structurilor, stimulând instruirea prin competiţie pe echipe, dar concursul are ca obiectiv secundar şi desemnarea celui mai bun paraşutist militar, prin întocmirea unui clasament individual.

CLASAMENT INDIVIDUAL
Locul I Dacian CIORGOVEAN
Locul II Adrian SAVU
Locul III căpitan-comandor Georgel MĂRGELATU

CLASAMENT PE ECHIPE
Locul I Echipa *ŞOIMII*
Locul II Echipa *SRI*
Locul III Echipa *ZĂGANII*

Căpitan Laura CREŢU
Mirela VÎŢĂ

La această ediție, în numai două zile s-a executat numărul maxim de manșe (nouă, plus una inițială de antrenament), dintre care șapte salturi de la verticală, de la înălțimea de 1500 m, și două de la 4000 m altitudine, cu deschidere sus și deplasare pe orizontală de la peste 8 km distanță (parașutistii au petrecut astfel între 20-25 de minute în aer, de la saltul din aeronava C-27J Spartan și până la aterizarea de precizie pe discul de 10 cm). Atingerea punctului fix s-a considerat rezultat 0, iar echipa, respectiv concurentul, care a înregistrat punctajul cel mai mic s-au declarat câștigători.

Pentru prima dată în istoria competiției, la clasamentul individual, câștigătorul locului I, Dacian CIORGOVEAN, a atins un record greu de egalat: **a aterizat cu abatere 0, în toate cele nouă manşe.**

Concursul a avut prima ediție în anul 2009, iniţiator fiind SMFA prin şeful Compartimentului Instrucţie prin paraşutare de la acea dată, **căpitan-comandorul Ion IORDĂNOAIA,** actualmente comandor în rezervă, care și anul acesta a fost conducătorul echipei de arbitri. De atunci și până în prezent, organizatorii, prin instructorii cu parașutajul

Parașutările s-au executat din aeronava C-27J Spartan

din structurile militare implicate, şi-au adus contribuţia la asigurarea condiţiilor de concurs.

Căpitan-comandorul Mircea ŢIBU, din secţia Instrucţie-Aviaţie, din cadrul SMFA, a participat în calitate de concurent încă de la prima ediţie. Pentru ca el să poată concura și de această dată, fiind căpitanul echipei ZĂGANII, toate sarcinile organizatorice și de conducere a activității au fost preluate de către **căpitan-comandorul Lucian MOLDOVAN,** din cadrul Bazei 71 Aeriene.

O bună parte dintre concurenți nu sunt la prima participare, Cupa Aviației fiind un prilej de a-și evalua performanțele și măiestria în timp ce numărul de salturi executate le crește de la un an la altul, ajungând, pentru unii dintre ei, de ordinul miilor. Deși câștigătorii sunt desemnați în funcție de diferențele dintre echipe, adevărata întrecere într-o competiție de parașutism se poartă cu sine și cu natura. Clasamentul echipelor, de la o manșă la alta, a suferit uneori răsturnări semnificative, deoarece fiecare salt poate fi influențat de factori incontrolabili precum vântul, plafonul de siguranță, manevrabilitatea. Peste toate primează însă respectarea normelor de siguranță și spiritul de fairplay.

Echipele participante au fost următoarele: ***ZĂGANII*** reprezentând Statul Major al Forţelor Aeriene, ***ALBATROSUL*** reprezentând Statul Major al Forţelor Navale, ***ŞOIMII*** reprezentând Statul Major al Forţelor Terestre, ***DACII*** reprezentând Comandamentul Forţelor pentru Operaţii Speciale, ***SRI*** reprezentând Serviciul Român de Informaţii, ***BSIJ*** reprezentând Ministerul Afacerilor Interne

Arbitrajul a fost asigurat de către comandorul (r) Ion IORDĂNOAIA, locotenentul Florin RECUCI, plutonierul major Bogdan PUȘCAȘ, sergentul Cristian NEGOIȚĂ și Maricel GĂMAN

O VACANȚĂ DE NEUITAT!

Mirela VÎȚĂ

Încă de anul trecut, de când Colegiul Naţional Militar „Mihai Viteazul" a trecut în coordonarea Statului Major al Forţelor Aeriene, liceenilor albaiulieni li s-a promis că vor avea șansa să cunoască mai bine specificul Forţelor Aeriene, să ia contact cu viaţa de zi cu zi dintr-o bază aeriană, pentru a decide în cunoștință de cauză dacă vor să opteze, la sfârșitul liceului, pentru continuarea studiilor la instituţiile de învăţământ ale Forţelor Aeriene.

Acea promisiune s-a concretizat în această vară, când la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personlului Aeronautic de la Boboc a fost organizată o *Tabără de orientare profesională*, în cadrul căreia trei serii de elevi, în total aproximativ 70 de tineri din clasele a X-a, a XI-a și a XII-a au avut ocazia să înţeleagă cum decurg câteva zile din viaţa unui pilot și să afle mai multe detalii despre celelalte specialităţi din cadrul Forţelor Aeriene (controlor de trafic aerian, rachete și artilerie antiaeriană sau radiolocaţie).

Punctul principal de atracţie a fost, desigur, zborul cu aeronava IAK-52: de-a lungul celor două săptămâni, elevii s-au bucurat de 4-5 ore de zbor, o experienţă pe care piloţii instructori au avut grijă să o facă de neuitat.

Faptul că liceenii au ales să își petreacă două săptămâni din preţioasa vacanţă într-o unitate militară este o dovadă atât a curiozităţii lor de a experimenta zborul, cât și de a afla informaţii care să îi ajute să ia o decizie fondată pe informaţii clare privind continuarea studiilor și cariera militară, iar impresiile elevilor sunt cele mai grăitoare concluzii:

Elevii Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul" la zbor

Șeful Statului Major al Forţelor Aeriene a aprobat pentru anul viitor și participarea elevilor colegiilor militare de la Breaza și Câmpulung Moldovenesc la activitatea de zbor

Elev caporal Paula Teodora CIUNGAN, anul III**:** *„Când am auzit de această tabără am fost foarte nerăbdătoare să văd ce înseamnă să zbori, cum arată un pilot, cum se comportă un pilot, ce face un pilot în mod normal și am rămas foarte impresionată ulterior de toţi instructorii care s-au ocupat de noi. Pot spune că îi apreciez din toate punctele de vedere. Sincer, cred că toţi ne întrebăm oare ce ar trebui să le spunem colegilor noștri în legătură cu tabăra de instrucţie, deoarece am vrea să ne reîntoarcem în aceeași formulă și la anul, dar făcând abstracţie de egoismul copilăresc, le-aș putea promite o experienţă de neuitat, un loc în care ar putea să cunoască oameni extraordinari și să învețe multe, chiar din poveștile acestora. Cât despre experienţa zborului, nimeni nu ar trebui să rateze o astfel de ocazie!*

Aici, în tabără, am învăţat să fiu mai sinceră atât cu mine cât și cu ceilalţi și cred că acest lucru face parte din procesul de maturizare. Le mulţumesc tuturor că au făcut parte din evoluţia noastră ca oameni și sper că ne vom reîntâlni".

Georgiana CONTOR, anul III: *„În această tabără pot spune că atmosfera a fost una diferită faţă de liceu, întrucât am avut ocazia să ne exprimăm liber: în momentul în care urcam în avion alături de pilot nu mai contau gradele de pe umărul ofiţerului, puteam să ne adresăm ca și cum am vorbi cu un prieten.* ***Ceea ce m-a atras spre această tabără a fost dorinţa de a zbura cu un avion. M-am gândit că decât să stau toată vara făcând chestii plictisitoare aș putea încerca ceva nou.***

Această experienţă m-a făcut să îmi doresc și mai mult să devin pilot. Însă cu toţii știm că admiterea e cea mai grea. Cea mai mare temere în privinţa admiterii este proba medicală, dar sper că o voi trece cu bine. M-am gândit și la opţiunea numărul 2, acesta ar fi de controlor de trafic aerian, o specializare la fel de frumoasă, din punctul meu de vedere.

Prima zi a fost una de acomodare, am primit combinezoanele și am stat de vorbă cu instructorii. Abia după a început distracţia. Ceea ce mi-a atras atenţia a fost zâmbetul de pe faţa instructorilor când vorbeau despre propria meserie, chiar dacă au fost și momente grele în aceasta.

Primul zbor a fost cel mai frumos. În momentul în care ne-am desprins de sol am realizat că zbor cu adevărat și că odată ajunși sus totul părea tot mai mic, inclusiv problemele cu care ne confruntăm zi de zi. Mi-am mai dat seama că în momentul în care ești sus trebuie să te bucuri de peisaj. Singurul lucru la care te gândești este cât de liniștitor e sus și câtă zarvă este jos printre mașini, case și oameni. Dacă ar fi să aleg între cele două, aș alege să rămân în avion".

Andra CERNIAVSCHI, anul III: *„Auzisem că Academia Forţelor Aeriene e cea mai «mișto», și după aceste două săptămâni pot să o spun chiar eu: să fii pilot mi se pare pur și simplu un ideal împlinit. Instructorii sunt niște oameni care îţi câștigă imediat încrederea, iar atmosfera de aici îţi dă libertate și te motivează să faci totul din plăcere.*

Au avut extrem de multă grijă cu noi și ne-au făcut să ne simţim în largul nostru, punându-ne pe primul loc. Iar când eram în avion, eram o echipă, instructorul încerca să ne explice cât mai multe și să ne învețe să pilotăm și noi stăteam cu zâmbetul pe buze admirând priveliștea sau entuziasmându-ne la acrobaţii.

În tabără am avut primul meu zbor și chiar am avut senzaţia «uau, nu mai atingem pământul».

Cred că am învăţat multe lucruri noi despre avion, dar și despre cum trebuie să fii om și să-i tratezi pe cei din jur cu respect, să faci totul din plăcere și să ai mintea deschisă spre lucruri noi".

Elev sergent Mădălina RAIU, anul III: *„Nu pot să descriu sentimentul pe care l-am avut când m-am văzut îmbrăcată, luni, în combinezon. Mă simţeam ca un adevărat pilot, iar participarea zilnică la briefing alături de aceștia și zborurile de care am avut parte în cele două săptămâni petrecute aici nu au făcut decât să contureze acest lucru.*

Doamne, ce oameni minunaţi sunt aici. Ne-au făcut să ne simţim extraordinar.

Nu am zburat în viaţa mea până să vin aici și mă bucur că Dumnezeu a avut grijă ca primul meu zbor să fie cu o aeronavă militară. De mică am avut o pasiune pentru avioane, cred că un motiv a fost și faptul că mai vedeam pe cer aeronave de la Câmpia Turzii, eu fiind de loc din judeţul Alba.

Le mulţumesc din suflet tuturor celor care au pus bazele organizării acestei tabere și care au avut grijă să facă din ea o experienţă de neuitat,

tuturor celor care au avut răbdare cu noi și ne-au explicat tot ce ține de meseria de pilot și nu numai, prezentate fiindu-ne și artileria, rachetele sau turnul de control.

Deși a fost un timp scurtm raportându-ne la cât este de complexă Aviația, oamenii de aici s-au străduit să atingă toate punctele acestei categorii de forțe și pot spune că au reușit. De aici, de la Boboc, nu pot pleca decât cu impresia că omenia, implicarea, seriozitatea și degajarea stării de bine sunt la ele acasă".

Andreea Alexandra MEZEI, anul III: *„Nu multe persoane pot spune că au avut șansa de a pilota un avion înainte de a-și lua permisul auto. Eram sigură încă de la anunțul pentru înscriere că va fi o experiență de neuitat, care mă va ajuta să înțeleg mai bine ce îmi doresc și cum este cu adevărat să fii pilot.*

Întâlnirea cu instructorii a fost unul dintre cele mai plăcute și amuzante momente, fără ei toată acțiunea taberei nu ar fi avut suflet și energie, mereu ne povesteau întâmplări din viața lor din care puteam extrage și o învățătură, dar să și râdem cu gura până la urechi. Apoi, am început echiparea cu viitoarea noastră uniformă. În momentul în care m-am privit în oglindă mi-am dat seama că așa vreau să mă văd și peste ani: plină de încredere, ambiție și fericire.

Primul zbor l-aș descrie ca primii pași ai unui copil, făcuți cu teamă, dar totuși hotărâți".

Abia după ce am vorbit și cu piloții instructori am înțeles că atmosfera destinsă, percepută de tineri, s-a bazat de fapt pe o organizare riguroasă a întregii activități, mai ales ținând cont că a fost prima ediție a unei tabere de familiarizare cu includerea orelor de zbor.

Inițiativa demarării acestui proiect a venit din partea generalului de flotilă aeriană Iulian PAȚILEA, locțiitorul pentru Operații și Instrucție al șefului SMFA, iar comandorul Bogdan PUȘCĂ, şef Secție planificare și dezvoltare capabilități, s-a ocupat de întocmirea documentației, obținerea aprobărilor şi intrunirea tuturor condiţiilor pentru buna desfășurare a taberei.

Cum o mare parte dintre participanți sunt minori, pentru implicarea în activitățile taberei s-a cerut acordul scris al părinților.

Deși pentru instructorii IAK-ului 52 este o obișnuință să inițieze piloții începători în tainele zborului, aceștia au recunoscut faptul că, în cazul lucrului cu elevii, au avut nevoie de o atenție sporită, tinerii nefiind deloc familiarizați nici măcar cu ideea de zbor: *„Controlul medical se face zilnic înainte de a urca în aeronavă, iar noi ne-am concentrat în primul rând pe observarea reacțiilor și a stării lor generale, pentru că la primul contact cu zborul nu sunt neobișnuite stările de amețeală, greață sau momente de confuzie. Am menținut permanent comunicarea radio, am încercat să le creăm un mediu de încredere, astfel încât, în primul rând, să ne anunțe dacă simt cel mai mic disconfort, să înțeleagă etapele zborului, să aibă curaj să pună întrebări pentru a-și lămuri toate curiozitățile"*, a subliniat **comandorul Bogdan PUȘCĂ.**

„Auzisem despre acest proiect încă de la începutul anului. Și eu sunt absolvent de liceu militar, tot la Alba Iulia, și pot să înțeleg modul în care au privit această experiență: la început sunt timizi, puțin timorați de mediul nou, mai ales pentru că nu sunt obișnuiți cu interacțiunea directă și deschisă cu ofițeri cu grade mari – colonei, comandori. Dar se acomodează repede, mai ales când apare entuzismul pentru zbor. Experiența a fost utilă mai ales pentru cei care își doresc să fie piloți. Și-au analizat reacțiile la primul contact cu zborul, și-au făcut o idee despre solicitările fizice și psihice", a afirmat **locotenentul Adrian STOICULETE**, pilot șef de IAK-52.

Căpitan-comandor Sergiu CORBAN: *„Ținând cont că sunt foarte tineri (16-17 ani) și nu au mai zburat niciodată cu aeronavele militare, pot spune că au reacționat neașteptat de bine la primul contact cu avionul, doar câțiva au avut stări de amețeală. Sunt mai tineri, dar și mai rezistenți.*

La primul zbor am ales un traiect mai scurt, astfel încât să putem reveni repede la bază în caz de nevoie, dar, în general am zburat în zone unde se pot bucura de peisaj, să vadă dealurile sau meandrele râurilor.

Zborurile au fost în formație de două-trei aeronave, dar la una dintre ieșiri am avut și formație de șase avioane. Am fost în zona Barajului Siriu și Lopătari. Altitudinea e 800-1000 m, cu un zbor lin, viraje ușoare, picaje ușoare. S-a văzut că le-a plăcut atât zborul, cât și atmosfera taberei, și asta ne face și pe noi să fim mulțumiți".

Laura MĂCĂRESCU
Locotenent Anca MEDREA

BOTEZUL FOCULUI LA ANUL I RACHETE ȘI ARTILERIE ANTIAERIANĂ

La Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană „General de brigadă Ion Bungescu" din Capu Midia, în luna iulie a.c., 32 de studenţi din arma Rachete și Artilerie Antiaeriană pentru Forţele Aeriene și 16 studenţi din arma Rachete și Artilerie Antiaeriană pentru Forţele Terestre, școlarizaţi de Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă", au avut parte de botezul focului.

BOTEZUL FOCULUI LA TUNUL CAL. 57 MM

Sub comanda **locotenent-colonelului Ion MINEA** și îndrumarea celor 23 de cadre militare din cadrul Școlii de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene „Aurel Vlaicu" de la Boboc, cei 32 de studenţi, dintre care 9 fete, s-au deplasat mai întâi la Boboc, pentru a se pregăti teoretic și practic să execute trageri reale de luptă, apoi au trecut la îndeplinirea misiunii în perioada celor două săptămâni care au urmat acestei etape, în poligonul de la Capu Midia.

Despre aceste activităţi ne-a oferit mai multe detalii **locotenentul Alexandra BĂLAN**, comandant de pluton la Batalionul Instrucţie Apărare Aeriană cu Baza la Sol: *„Studenţii vin în stagiu de pregătire de specialitate pentru trei săptămâni în Școala de Aplicaţie pentru Forţele Aeriene, unde sunt verificaţi pe partea de cunoaștere a tehnicii și a regulilor de tragere în poligon. Practica de specialitate se încheie cu două săptămâni de trageri reale și instrucţie în Centrul Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană «General de brigadă Ion Bungescu». În cadrul celor două săptămâni studenţii au executat probleme de tragere în diferite condiţii, atât pe parașută luminoasă, pe ţintă manevrieră, cât și pe machetă tanc. Și-au încheiat cu succes misiunea, au îndeplinit toate condiţiile tragerilor fără a întâmpina dificultăţi, s-au bucurat de o experienţă provocatoare, de un real botez al focului, această tragere fiind pasul inițial în formarea lor ca ofiţeri de rachete și artilerie antiaeriană".*

Experienţa tragerii ne-au confirmat-o chiar studenţii, reprezentaţi de **maistrul militar clasa a V-a Otilia CIOBANU** și **studentul Silviu-Constantin POPA**.

Maistrul militar clasa a V-a Otilia CIOBANU este un student deosebit, care și-a ales cariera militară în urma unei campanii de recrutare condusă de către Centrul Militar Zonal de la Buzău. A absolvit cursurile Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofiţeri „Traian Vuia" ca șef de promoţie și a activat timp de doi ani ca maistru militar pe specialitatea Armament, Rachete și Sisteme de Salvare de Aviaţie, la Baza 90 Transport Aerian de la Otopeni. După o pregătire îndelungată și cu o hotărâre de fier, Otilia a dat examen și a fost admisă la Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă" din Brașov, la arma Rachete și Artilerie Antiaeriană. Continuă contractul semnat de cadru militar și se pregătește să devină ofiţer.

Despre specialitatea aleasă ne spune că: *„Este o armă frumoasă, despre care nu am știut prea multe. Nu ai în fiecare zi ocazia să tragi cu tunul. Acest stagiu pentru noi a reprezentat o perioadă destul de grea, de muncă, de învăţat, care ne-a adus destul de multe satisfacţii. Rezultatul muncii noastre ne-a făcut să ne simţim foarte bine. Am fost servant 2 în cadrul echipei de luptă și am luat la însoţire ţinta împreună cu servantul 1, cel care a apăsat pedala de tragere. Ne-am bucurat mai ales atunci când am reușit nu doar să nimerim, ci să distrugem o machetă tanc. Mă bucur că nu am fost singurul servant ochitor dintre fetele care fac parte din pluton".*

Colegul ei de pluton, studentul Silviu-Constantin POPA a absolvit Colegiul Militar Liceal „Ștefan cel Mare" de la Câmpulung Moldovenesc: *„Am ales Academia Forţelor Aeriene, specialitatea Rachete și Artilerie Antiaeriană, pentru că mi s-a părut o armă care impune respect, sprijin pentru Armata noastră și Forţele Aeriene, cu o istorie îndelungată. Am avut toţi emoţii, dar pentru că ne-am pregătit la Boboc și la academie ne-am putut depăși emoţiile și ne-am îndeplinit obiectivele. Tragerile au fost plăcute. Am fost impresionat. Am fost servant 5 și am avut sarcina de a încărca tunul cu lovituri. În echipa de luptă am lucrat ca un întreg și ne cunoaștem mai bine după aceată experienţă".*

BOTEZUL FOCULUI LA TUNUL 2 X 30 MM

Parte de botez au avut și ceilalţi studenţi ai Academiei Forţelor Aeriene de la aceeași armă școlarizaţi pentru Forţele Terestre. Aceștia s-au aflat sub îndrumarea **locotenentului Claudia IOVĂNESC**, comandant baterie și detașament

Locotenent Marius STĂNESCU

Echipele de tun antiaerian calibru 57 mm formate din studenţi şcolarizaţi pentru Forţele Aeriene

în cadrul Centrului de Instruire pentru Artilerie Terestră și Artilerie Antiaeriană „Ioan Vodă" din Sibiu, unde cei 16 studenţi, dintre care 5 fete, au participat, timp de trei săptămâni, la un stagiu de pregătire de specialitate în vederea executării tragerilor cu tunul antiaerian 2x30 mm.

„Studenţii s-au descurcat foarte bine și tragerile au decurs fără probleme. S-a tras asupra parașutei luminoase și pe tanc. Aceștia au îndeplinit pe rând funcţiile tuturor servanţilor pentru acest calibru, care sunt servant 1 și 2 ochitor, 3 corector și 4-5 încărcător", ne-a oferit detalii locotenentul IOVĂNESC.

Printre protagoniștii acestei trageri a fost **studentul Eugen BOGOVICI**, șef de clasă: *„Prima tragere cu tunul calibru 30 mm, cu două ţevi a reprezentat o experienţă inedită. Rotirea funcţiilor în cadrul tragerii ne-a dat ocazia să cunoaștem îndeaproape particularităţile fiecărui servant în parte. A fost un sentiment foarte plăcut. Consider că ne-am atins, fiecare dintre noi, obiectivele".*

Colega sa, studentul **Andreea Maria SAUCIUC** este absolvent al Colegiului Militar Liceal „Ștefan cel Mare" și și-a dorit să urmeze cursurile Academiei Forţelor Aeriene: *„Am avut multe emoţii înainte de trageri, dar am fost încântată după. Am îndeplinit funcţiile de la servant 1 trăgător la servant 5, care te solicită foarte mult fizic, dar m-am descurcat. Ne-a plăcut în poligon, ne-am antrenat, am învăţat și ne-am sudat echipa".*

ANTRENAMENT LA SIMULATOR

Pe lângă tragerile pe tehnica specifică fiecărei specialităţi, studenţii au avut parte în poligon și de alte activităţi conexe.

Ca fapt inedit, toţi studenţii au avut ocazia să experimenteze, în cadrul vizitei de documentare la Centrul de Pregătire prin Simulare MTS 2 aflat în poligon, trageri simulate cu rachete CA-94 lansate de pe umăr pe tinţele aeriene proiectate în cupola facilităţii. Unii dintre ei au fost curioși să experimenteze acest sistem de tragere și să-i observe capacităţile.

Centrul de Pregătire prin Simulare MTS 2 de la Capu Midia evaluează cunoașterea și întrebuinţarea sistemului de rachete cu bătaie apropiată CA-94 și CA-95.

După această perioadă de pregătire de specialitate studenţii s-au întors în Academia Forţelor Aeriene pentru a participa la tabăra de instrucţie de la Târlungeni, apoi la sesiunea de examene de vară urmată de, începând cu sfârșitul lunii august, vacanţa de vară mult așteptată.

Echipele de tun antiaerian calibru 2x30 mm formate din studenţi şcolarizaţi pentru Forţele Terestre

Locotenent Claudia IOVĂNESC

EOD-ist cu experienţă

Laura MĂCĂRESCU

Ghidat de perseverenţă, optimism, pregătire continuă de specialitate şi profesionalism în tot ceea ce face, indiferent de situaţie, **plutonierul major Dumitru ALBULESCU** a reuşit, în numai 3 ani, să ajungă şef echipă EOD, şi îşi doreşte să ocupe această funcţie până la pensionare.

La bază este genist. A lucrat cu explozivi şi i-a plăcut această activitate. Următorul pas firesc a fost alegerea domeniului EOD (Explosive Ordnance Disposal), adică dezamorsarea muniţiilor explozive. A optat pentru Grupul EOD al Statului Major al Forţelor Aeriene datorită profesionalismului şi colectivului, despre care auzise lucruri bune de la comandantul său de pluton, fost ofiţer în cadrul Unităţii Militare 01877 Pantelimon. Şi nu a regretat nicio clipă alegerea făcută! Grupul EOD al SMFA a fost prima unitate operaţionalizată de acest fel, începând cu anul 2007, şi tot de atunci a fost pusă la dispoziţia NATO .

Şi-a început cariera militară în aprilie 2002, ca militar angajat pe bază de contract la Batalionul 96 Geniu. În 15 ianuarie 2005 a obţinut gradul de sergent major, iar în octombrie 2006 a fost transferat la Forţele Aeriene, la Regimentul Geniu-Aviaţie.

Este militar veteran în teatrele de operaţii, cu 3 misiuni: în Irak (iulie 2003 – februarie 2004), Afganistan (august 2010 - ianuarie 2011, cu Forţele Terestre) şi KAIA Afganistan (septembrie 2011–aprilie 2012).

Ultima misiune în teatru a contribuit cel mai mult la pregătirea sa militară, după cum apreciază, deoarece a pus în practică ceea ce a fost pregătit de-a lungul instrucţiei şi exerciţiilor derulate în cadrul Grupului EOD al SMFA, adică a îndeplinit misiunea de bază a unităţii, şi anume asigurarea sprijinului EOD în cadrul unei baze militare aeriene. A avut şansa de a aplica exact ceea ce a învăţat şi a căpătat multă experienţă lucrând în acelaşi domeniu şi pe aceeaşi funcţie ca în unitatea de bază.

Pe domeniul său, a participat la toate cursurile de specialitate derulate în ţară, precum şi la exerciţiul internaţional european Bapex 2008, şi la schimburi de experienţă în Cehia, în 2009. A fost promovat şef echipa EOD în anul 2010. Consideră că la baza pregătirii şi desăvârşirii unui EOD-ist din Forţele Aeriene stau mulţi ani de studiu şi muncă asiduă în poligoane, exerciţii şi schimburi de experienţă, fără de care nu poţi performa în această activitate.

Plutonierul major Dumitru ALBULESCU

Costum de intervenţie EOD pentru protecţia împotriva dispozitivelor explozive improvizate

Plutonierul major Dumitru ALBULESCU împreună cu colegii de la cursurile U.S. Air Force Senior NCO Academy, în Montgomery, Alabama

În vara acestui am avut şansa de a participa la cursurile U.S. Air Force Senior NCO Academy, în Montgomery, Alabama: *„Este cea mai prestigioasă şcoală a US Air Force. După absolvire, studenţii îşi pot echivala o serie de examene la facultăţi, cu creditele obţinute aici. Este condusă în întregime de subofiţeri, unii dintre ei având doctorate în domenii din apărare. În cadrul acestui curs, printre altele, am învăţat să deprindem tiparele comportamentale, pentru a înţelege şi folosi cât mai eficient subordonaţii şi colegii în poziţiile şi misiunile care li se potrivesc cel mai bine, pentru a le oferi confort psihic şi posibilitatea de a da randament.*

De asemenea, am apreciat deschiderea şi rapiditatea cu care se implementează noi cursuri sau se fac schimbări în programa de învăţământ, în urma feedback-ului obţinut de la cursanţi, precum şi modul în care elevii sunt încurajaţi să gândească la nivel superior, pentru a putea înţelege şi transmite mai departe actul de comandă", ne-a împărtăşit plutonierul major Dumitru ALBULESCU din experienţa sa.

De asemenea, un factor important pentru toate aceste reuşite l-a reprezentat susţinerea familiei. Plutonierul major ALBULESCU, la 41 de ani, este căsătorit şi are două fete, în vârstă de 10, respectiv 14 ani. Susţinerea din partea familiei se observă mai ales în situaţia în care multiplele activităţi derulate în cadrul SMFA (casări de muniţii, trageri cu tehnica din dotare, atât avioane, cât şi elicoptere, precum şi rachete antiaeriene, pregătire de specialitate în unităţi şi subunităţi, exerciţii pentru operaţionalizare) şi lipsa acută de personal, fac ca militarii EOD să petreacă, în medie, o săptămână pe lună în misiuni în afara garnizoanei, fără a pune la socoteală cursurile de pregătire pe linie de specialitate. Pe lângă acest aspect, militarul şi-a exprimat un regret, acela că tot mai puţini militari aflaţi la începutul carierei militare nu optează pentru această frumoasă şi spectaculoasă meserie.

În ceea ce priveşte misiunile externe derulate, este mândru că a avut şansa de a înţelege cum funcţionează partenerii noştri şi de a învăţa de la ei şi cu ei laolaltă: *„Acest fapt a sporit încrederea noastră că nu suntem cu nimic mai prejos decât ei, atât în ceea ce priveşete cunoştinţele, cât şi ca echipamente de specialitate. Pe de altă parte, am fost nevoit să devin deschis la minte, open-minded, o caracteristică de bază a EOD-istului, încercând să înţeleg şi să cunosc populaţia şi istoria ţărilor respective, pentru a-mi putea desfăşura în cele mai bune condiţii misiunea. Aştept cu nerăbdare o viitoare misiune externă, pentru a-mi folosi şi desăvârşi cunoştinţele acumulate până acum, şi de ce nu, pentru a cunoaşte o altă parte a lumii în care trăim"*, a concluzionat EOD-istul nostru.

Robot de intervenţie EOD din dotarea Grupului EOD al SMFA

Un model de urmat în conturarea propriei poveşti

Ioana POPA ***Elev sergent Ionuţ URECHE***

Generalul de flotilă aeriană dr. Lian SOMEŞAN şi colonelul Marcel DOMŞA îl felicită pe studentul Nicolae-Alexandru BODEA

Pe **Nicolae-Alexandru BODEA**, şeful promoţiei 2019 a Colegiului Naţional Militar „Mihai Viteazul" din Alba Iulia, l-am cunoscut în urmă cu patru ani când a îmbrăcat pentru prima dată uniforma de elev militar. A fost un adolescent sfios şi *„orientat mai mult spre spaţiul său interior, încercând să se găsească, să se autocunoască"*, după cum îşi aminteşte doamna dirigintă **Simona-Simina MUREŞAN**. *„A obţinut rezultate foarte bune la învăţătură în toţi cei patru ani de studiu liceal, premii şi menţiuni la concursurile şi olimpiadele şcolare locale, judeţene sau naţionale... Cei patru ani de liceu militar au recreat un om, i-au oferit şansa de a se regăsi în multiplele sale variante şi de a face cunoştinţă cu un nou Eu, unul autentic, mult mai puternic, hotărât să lupte, să înfrunte lumea şi să o facă mai bună şi mai frumoasă"*, a spus cu mândrie dirigintele lui Nicolae. În prezent, îl admirăm în uniforma de student al Academiei Forţelor Aeriene „Henri Coandă" din Braşov, uniformă care încununează munca susţinută, seriozitatea, ambiţia şi dorinţa sa de autodepăşire.

Absolventul nostru, şef de promoţie, a participat, alături de foştii lui colegi mai mici şi de bobocii din clasa a IX-a, la ceremonia dedicată deschiderii noului an şcolar, desfăşurată la Alba Iulia. Performanţele obţinute în această vară, media 9,56 la examenul de bacalaureat, media generală de absolvire 9,77 şi admiterea pe primele locuri la Academia Forţelor Aeriene „Henri Coandă" i-au fost recunoscute şi a fost recompensat pentru aceste rezultate. Şeful Statului Major al Forţelor Aeriene, **generalul-maior dr. Viorel PANĂ**, i-a conferit Emblema de Onoare a Forţelor Aeriene iar de la comandantul colegiului, **colonelul Marcel DOMŞA**, a primit o plachetă aniversară şi diplomă de onoare.

Studentul Nicolae-Alexandru Bodea ne-a mărturisit că a fost foarte emoţionat în timpul ceremoniei deoarece încă nu a conştientizat faptul că nu mai este elev militar şi s-a simţit parte din marea familie a colegiului militar. Are însă un regret... anii de liceu s-au scurs prea repede: *„Am fost toţi ca o mare familie şi parcă totul s-a terminat cam brusc. Nu am reuşit să ne împărtăşim în totalitate sentimentele şi probabil mai avem unele remuşcări că nu am reuşit să consumăm încărcătura emoţională"*.

Model pentru elevii mai mici, Nicolae-Alexandru Bodea le-a transmis succes în cariera pe care doresc să o urmeze şi a ţinut să le reamintească faptul că tot personalul colegiului le doreşte binele, de aceea îi sfătuişte pe bobocii din clasa a IX-a *„să încerce să depăşească toate greutăţile care pot să apară în drumul de licean militar şi să păstreze permanent contactul cu cei din jurul lor"*.

Actualul student al Academiei Forţelor Aeriene „Henri Coandă", din Braşov, Nicolae-Alexandru Bodea se pregăteşte să devină pilot de avion şi aşteaptă cu nerăbdare orele de practică de zbor, iar după absolvirea academiei speră la o carieră de succes în domeniul aviaţiei militare.

Felicitări! Suntem mândri de tine şi îţi dorim succes în cariera militară pe care ai ales-o!

Biserica şi Armata

Biroul de Presă al Arhiepiscopiei Râmnicului, Alex BĂLĂNESCU
Ion MĂLDĂRESCU, Ioan Grigore BUŞAGĂ, Constantin OLARIU, Alex BĂLĂNESCU

Arhiepiscopia Râmnicului în parteneriat cu Academia Oamenilor de Ştiinţă din România şi Centrul de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu", cu sediul la Mănăstirea Dintr-un Lemn, a organizat vineri, 28 iunie, în Sala *Iosif Episcopul* a Casei *Sfântul Ierarh Calinic*, simpozionul naţional *Biserica şi Armata României, Tradiţiile conlucrării*, în cadrul căruia a avut loc lansarea numărului 6 al revistei *Misiunea*, rezultat al colaborării celor trei organizaţii.

Înaltpreasfinţia Sa Varsanufie GOGESCU, arhiepiscopul Râmnicului, în cuvântul de binecuvântare adresat participanţilor, citit de **părintele consilier Ştefan ZARĂ**, a relevat legătura dintre cele două instituţii fundamentale pentru poporul român: *„Biserica dintotdeauna a apărat integritatea spirituală a neamului românesc, care a menţinut în unitate poporul român, iar Armata a apărat integritatea teritorială a acestuia dar, mai mult decât atât, a sprijinit Biserica şi prin cultivarea valorilor reale ale umanităţii: dreptate, adevăr, curaj, onoare şi credinţă. Conştiinţa neamului acesta este păstrată prin neobosita luptă dusă de aceste două instituţii. Biserica Ortodoxă se roagă fără încetare în slujbele ei pentru iubitoarea de Hristos armată, care prin jertfă luptă pentru neamul românesc.*

Conlucrarea aceasta nu este o noutate în istoria creştinătăţii, ştiindu-se, încă de la începutul secolului al treilea, că Biserica noastră are sfinţi din rândul militarilor şi că în armata Sfântului Constantin cel Mare existau foarte mulţi creştini.

Şi în ţara noastră, prin lucrarea sfinţitoare şi misionară a episcopilor şi a preoţilor sfătuitori de taină ai domnitorilor şi conducătorilor de oşti, Armata Română a promovat adevăratele valori care îl conduc pe om spre Împărăţia lui Dumnezeu. În perioada interbelică a funcţionat Episcopia

Armatei, înfiinţată în anul 1921 şi desfiinţată de puterea comunistă în anul 1948, însă tradiţia asistenţei militare a fost reluată în ultimul deceniu al veacului trecut. Aşadar, Biserica este prezentă nu doar în unităţile militare, ci, mai mult, îi însoţeşte pe ostaşii români pe câmpurile de luptă. Misiunea comună a Bisericii Ortodoxe şi a Armatei este aceea de a apăra omul şi valorile tradiţionale ale neamului nostru, cu atât mai mult cu cât, datorită secularizării excesive, există tendinţa de a se renunţa la aceste valori.

În acest context, conlucrarea Bisericii Ortodoxe cu Armata Română nu este doar un deziderat, ci o necesitate stringentă, o datorie de împlinit din partea celor două instituţii, iar aniversarea a optzeci de ani de consacrare a Mănăstirii Dintr-un Lemn drept lăcaş de rugăciune şi închinare pentru aviatorii şi marinarii dreptmăritori, ne încredinţează că, în lumina tradiţiei, activitatea Armatei Române se desfăşoară pentru apărarea vieţii şi demnităţii semenilor, dar şi pentru promovarea credinţei şi apărarea Bisericii strămoşeşti".

În continuare au susţinut comunicări ştiinţifice prestigioşi profesori de istorie de la universităţi din ţară, preoţi, cercetători şi reprezentanţi ai instituţiilor militare.

Înfiinţarea Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu" constituie demersul cultural pe care Arhiepiscopia Râmnicului şi instituţiile militare îl susţin pentru reafirmarea misiunii jertfelnice pe care domnitorii români creştini şi armata din toate timpurile au desfăşurat-o pentru *„apărarea Bisericii şi a credinţei strămoşeşti, pentru întregirea neamului, pentru libertatea şi demnitatea noastră".*

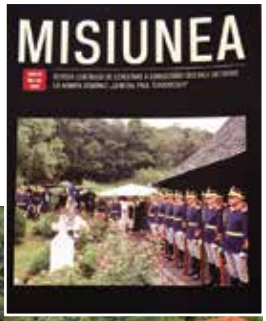

Revista Misiunea nr. 6, rezultat al colaborării Arhiepiscopiei Râmnicului, Academiei Oamenilor de Ştiinţă din România şi Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României

Participanţii la simpozionul naţional Biserica şi Armata României, Tradiţiile conlucrării

Comemorare și aniversare la Mănăstirea Dintr-un Lemn

Manifestările duhovnicești, științifice și culturale au continuat la Mănăstirea Dintr-un Lemn, prin slujba de pomenire a **generalului Paul TEODORESCU** și ședința Consiliului Științific al Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu".

Generalul Paul Teodorescu, dar și militarii din aviație și marină care și-au jertfit viața la datorie de-a lungul timpului, au fost comemorați sâmbătă, 29 iunie, la Mănăstirea Dintr-un Lemn, comuna Frâncești, județul Vâlcea, în cadrul unui ceremonial religios-militar.

De asemenea, a fost marcată împlinirea a opt decenii de la consacrarea Mănăstirii Dintr-un Lemn drept locaș de închinare al aviatorilor și marinarilor, la inițiativa generalului Paul Teodorescu. Pentru marcarea acestui moment aniversar, la Monumentul eroilor marinari și aviatori, aflat la intrarea în Mănăstirea Dintr-un Lemn, prin grija **generalului de brigadă Corneliu POSTU**, directorul Statului Major al Apărării, **generalului-maior Viorel PANĂ**, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, **viceamiralului Alexandru MÎRȘU**, șeful Statului Major al Forțelor Navale, **generalului de brigadă Bogdan CERNAT**, fostul comandant al Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul", **Înaltpreasfinției Sale Varsanufie GOGESCU**, arhiepiscopul Râmnicului, **maicii stareță stavrofor Emanuela OPREA**, Mănăstirea Dintr-un Lemn, **profesorului universitar Valentin CIORBEA**, director executiv al Centrului de Cercetare a Conlucrării Bisericii Ortodoxe cu Armata României „General Paul Teodorescu", a fost dezvelită o placă comemorativă.

Evenimentul a continuat cu slujba Parastasului, săvârșită la mormântul generalului Paul Teodorescu, cel de-al treilea ctitor al Mănăstirii Dintr-un Lemn, de către Înaltpreasfințitul Părinte Varsanufie. La finalul slujbei au fost depuse coroane de flori de către delegația Forțelor Aeriene, din care a făcut parte **generalul-maior Constantin DOBRE**, comandantul Componentei Operaționale Aeriene și locțiitor al șefului SMFA, și **generalul de flotilă aeriană Lian SOMEȘAN**, locțiitor pentru resurse al șefului SMFA, delegația Forțelor Navale, dar și cea a Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul", cei mai noi militari care au ales ca locaș de închinare Mănăstirea Dintr-un Lemn, generalul Paul Teodorescu fiind comandant al Regimentului de Gardă între anii 1929 și 1932.

Activitatea s-a încheiat în Camera memorială *General Paul Teodorescu*, unde a fost semnat un Hrisov care marchează împlinirea a 80 de ani de când Mănăstirea Dintr-un Lemn a devenit locașul de rugăciune al aviatorilor și marinarilor, dar și drept *„chezășie a ostenelilor tuturor slujitorilor Bisericii și ai Armatei României de a stărui întru adevăr, credință și unitatea românilor de pretutindeni"*. În semn de apreciere, Înaltpreasfințitul Părinte

Binecuvântarea plăcii comemorative de la Monumentul eroilor marinari și aviatori

HRISOV

Arhiepiscop Varsanufie a oferit generalului de brigadă Corneliu Postu, generalului-maior Viorel Pană, viceamiralului Alexandru Mîrșu, generalului de brigadă Bogdan Cernat și profesorului universitar Valentin Ciorbea cea mai înaltă distincție a Arhiepiscopiei Râmnicului, *Crucea Râmnicului*.

Generalul Paul Teodorescu, ministru al Aerului și Marinei în perioada 1938-1940, a coordonat lucrările de restaurare a Mănăstirii Dintr-un Lemn între anii 1938 și 1940, fapt pentru care a fost trecut în rândul ctitorilor. În acest demers de restaurare a celor două biserici, a Palatului Brâncovenesc și a celorlalte clădiri ale ansamblului monahal a fost ajutat de militari din aviație, marină, precum și ai Regimentului de Gardă. În ultima parte a vieții s-a retras la ctitoria sa, Mănăstirea Dintr-un Lemn, unde și-a scris memoriile și unde a fost înmormântat, după ce a încetat din viață la 17 ianuarie 1981.

Reprezentanți ai MApN, Arhiepiscopiei Râmnicului și ai Mănăstirii Dintr-un Lemn

Pod peste timp, în memoria unui erou

Căpitan aviator Mircea T. BĂDULESCU

Laura MĂCĂRESCU

În data de 29 august a.c., la sediul Statului Major al Forţelor Aeriene (SMFA), în sala Hermann Oberth a avut loc o întâlnire între generaţia de militari activi ai categoriei de forţe şi cea a căpitanului aviator Mircea T. BĂDULESCU, erou aviator în cel de-al Doilea Război Mondial, prin intermediul fiului său, Doru Laurian BĂDULESCU. Întâlnirea s-a desfăşurat în prezenţa şefului SMFA, generalul-maior dr. Viorel PANĂ şi a generalului de flotilă aeriană dr. Iulian PAŢILEA, locţiitorul pentru Operaţii şi Instrucţie al şefului SMFA.
Căpitanul aviator Mircea T. BĂDULESCU, al cărui portret realizat de renumitul pictor Ion ŢARĂLUNGĂ a fost prezent în replică tot timpul întâlnirii pe peretele sălii în care a avut loc deosebitul eveniment, a executat peste 230 de misiuni de bombardament în picaj, atât pe Frontul de Est, cât şi pe cel din Vest, după întoarcerea armelor în data de 23 august 1944.

Şeful SMFA, generalul-maior dr. Viorel PANĂ cu Doru Laurian BĂDULESCU, iar în mijloc eroul căpitan aviator Mircea T. BĂDULESCU într-o reprezentaţie artistică a pictorului Ion ŢARĂLUNGĂ

MISIUNE DE SACRIFICIU

Dintre misiunile deosebit de periculoase pe care le-a îndeplinit, din care a scăpat de trei ori cu avionul aflat în flăcări, misiuni consemnate și în Carnetul de Zbor în original pe care ni s-a dat ocazia să-l răsfoim, se distinge o misiune caracterizată ca probă de curaj ieşit din comun de către **Aurel PENTELESCU,** în documentata carte *„Destinul unui zburător"* care ne-a fost prezentată și donată. Este vorba de cea din ziua de 13 ianuarie 1945, când locotenentul aviator Mircea T. BĂDULESCU, sau Gicu, cum îl alintau colegii, pleacă voluntar în fruntea a șapte avioane STUKAS pentru bombardarea podului principal de la Budapesta, lovind cu precizie obiectivul ordonat.

Deşi frontul aliat înaintase destul de mult, capitala ungară încă nu era cucerită. Trupele aviaţiei aliate au încercat pe rând să scoată din funcţiune podurile care asigurau o bună comunicaţie între partea vestică a oraşului, Buda, și partea estică a acestuia, Pesta.

La 13 ianuarie 1945, în urma unor lupte grele în interiorul oraşului, trupele române ale Corpului 7 Armată se aflau la 3 km de Dunăre. Comandantul sovietic, în subordinea căruia se aflau sub raport operativ trupele române, a considerat că centrele de rezistenţă din interiorul Budapestei (unul pe dealul Gellert, în Buda, și altul pe malul stâng al Dunării, în Pesta) ar primi o lovitură decisivă

Doru Laurian BĂDULESCU oferă cartea „Destinul unui zburător" generalului de flotilă aeriană dr. Iulian PAŢILEA, locţiitorul pentru Operaţii şi instrucţie al şefului SMFA

dacă podurile nr. 2 şi nr. 3 aflate la sud de insula Margareta ar fi interzise, adică lovite „în plin" de bombe de mare calibru. Numai aviatorii români, de la bombardamentul în picaj, întrucât operaţiunea necesita o mare precizie, iar obiectivul era puternic apărat antiaerian, puteau să facă acest lucru.

Revista Sburătorii României nr. 1 din februarie-martie 1945 apreciază că misiunea din 13 ianuarie 1945 a fost: „cea mai frumoasă faptă a războiului nostru aerian"

Mărturia comandantului Corpului 1 Aerian Român, **generalul aviator Emanoil M. IONESCU**, din *„Jurnalul de operaţii"* al Corpului Aerian, din data de 15 ianuarie 1945, inclusă în cartea *„Destinul unui zburător"*, legată de bombardamentul celor două poduri peste Dunăre din Budapesta, de la Insula Margareta, este edificatoare: *„[…] În ziua de 11.1.1945 am fost chemat foarte urgent la Comand(*amentul*) Armatei 5-a Aeriană (*sovietică*). La orele 13.00 m-am prezentat D-lui general de divizie Selesniov (*şeful Statului Major al Forţelor Aeriene Sovietice în subordinea Frontului 2 Ucrainean*) […] unde am primit ordin de a bombarda cele două poduri peste Dunăre. […] În cursul convorbirilor a reieşit că toate încercările aviaţiilor aliate, americană, engleză şi rusă, nu au reuşit să interzică aceste poduri, Comandamentul Aliat acordând o importanţă capitală acestei misiuni. Am dedus că în zonă se află un Mareşal sovietic venit de la Moscova în scopul de a vedea la faţa locului mersul operaţiunilor. […] Din declaraţiile executanţilor rezultă: - podul bombardat de Ju-87 a fost lovit de 4 bombe în plin […]; - podul bombardat de Ju-88 a fost lovit de 2 bombe în plin […]".*

Misiunea a fost finalizată de Escadrila 74 Stuka, care cu 7 avioane a plonjat de la 4.000 de metri la mai puţin de 1.000 de metri, a lansat bombele asupra podurilor şi a ieşit din luptă la rasul caselor, pe bulevard. Despre această misiune de sacrificiu de la Budapesta, revista *Sburătorii României* nr. 1 din februarie-martie 1945 apreciază că a fost: *„cea mai frumoasă faptă a războiului nostru aerian"*.

Unul dintre extrasele din aprecierile anuale scrise ale comandanţilor din anii războiului vorbeşte despre eroul aviator BĂDULESCU astfel: *„A executat 230 de misiuni de bombardament în picaj la inamic, având rezultate excepţionale, dând dovadă de curaj, abnegaţie şi spirit de sacrificiu. Voluntar în cele mai grele misiuni, temerar, dotat cu alese calităţi ostăşeşti, a constituit exemplu sublim de jertfă, de bravură şi de înţelegere a luptei Neamului său"*, – comandantul Grupului 8 Asalt Picaj, **căpitan aviator Ioan EFTIMOPOL**, 17 februarie 1945, din Nota pentru acordarea Ordinului *Mihai Viteazul* cu spade.

De remarcat este şi faptul că la 23 august 1944, întreaga escadrilă a reuşit să fugă cu tot cu avioane de sub controlul nemţilor.

PRIGOANA REGIMULUI PROSOVIETIC

„Hai Gică, să plecăm, că o să fie rău, vin ruşii", insista Bâzu, prietenul lui, să fugă împreună în 1945, în repetate rânduri. *„Lasă să rămânem, ca să facem să fie bine şi la noi"*, îi răspundea Gicu. Cantacuzino l-a salutat cu aripile avionului din zbor, şi-a luat la revedere, apoi a aterizat la Istanbul. *„În anul 1951 tata a fost dat afară din armată ca o măsea stricată. Apoi a fost scos din casă fără pensie, iar averea mamei confiscată"*, ne-a mărturisit fiul său, Doru Laurian BĂDULESCU, născut între timp, la 6 octombrie 1948. După război şi până în acel moment căpitanul Bădulescu fusese instructor de zbor militar pe aerodromuri la Turda, Focşani şi Boboc.

După această turnură a destinului, familia a locuit într-o cameră cu 3 paturi, cu pământ pe jos, ca o ironie a celui care stătuse la masă în repetate rânduri cu Regele Mihai. Şi-a căutat mult timp un loc de muncă şi a reuşit să se angajeze ca muncitor agricol. Apoi a luat-o de la capăt finalizând cursurile Facultăţii de Economie Agrară, ajungând în timp în posturi de conducere la Trustul GOSTAT al Direcţiei Agricole a Judeţului Prahova.

La 19 iunie 1967, Mircea T. Bădulescu a murit într-un accident rutier. Fiind într-o deplasare de serviciu în comuna Nucet (Dâmboviţa), împreună cu alţi patru colegi şi cu şoferul Trustului GOSTAT Ploieşti, autoturismul I.M.S. în care se aflau a fost lovit de tren, la ora 14.00, la un pasaj de trecere la nivel cu calea ferată, fără barieră.

Fiul află abia la înmormântarea tatălui său că acesta a fost erou aviator în al Doilea Război Mondial. Cu încrâncenare îşi întreabă mama de ce nu a ştiut despre acest lucru, care îi răspunde resemnată *„La ce ne-ar fi folosit?..."*, lucru pe care l-a resimţit ca pe o gheară în inimă.

TABLOUL PICTORULUI ŢARĂLUNGĂ

În 1989, pictorul Ion Ţarălungă a primit o comandă specială de la Ceaşescu, de a realiza tabloul în ulei pe pânză, cu dimensiunea 125 cm/190 cm, pe care l-a numit „Escadrila 74 STUKA". Tabloul a fost realizat cu ocazia celei de-a 40-a sesiuni de la Tratatul de la Varşovia, pentru a arăta faptul că România a avut un statut de ţară eliberatoare, nu de ţară eliberată, prin faptele de armă ale Armatei Române. În centrul picturii se află comandantul escadrilei, căpitanul aviator Bădulescu, care a avut misiunea de sacrificiu de a scoate din luptă podurile dintre Buda şi Pesta. Pentru redarea cât mai exactă a portretului, soţia,

Cpt. aviator rez. Constantin (Bâzu) CANTACUZINO, lt. av. Mircea T. BĂDULESCU, gl. de escadră Traian BURDULOIU, comandantul Corpului 1 Aerian Român (de la stânga la dreapta) pe Frontul de Vest, Lucenec (Slovacia) aprilie 1945

Regele Mihai la simpozionul cu tema „Aviaţia Regală Română la eliberarea Budapestei" de la Muzeul Militar (2005)

Polixenia, şi fiul eroului aviator, Doru Laurian BĂDULESCU, au fost consultaţi în diferite etape ale realizării picturii de către Ţarălungă. Tabloul poate fi admirat în expoziţie la Muzeul Naţional al Aviaţiei Române.

SĂ NU TRECEM EROII ÎN UITARE

„După război, Aviaţia Regală Română a fost prima desfiinţată, pentru că era floarea Armatei Române, iar eroii au fost primii trecuţi în uitare. Trebuie redat poporului un dram de mândrie, pentru că merităm mai mult. Îmi era necaz că oamenii care au adus atâta glorie Armatei Române erau într-o situaţie financiară precară. Militarii aviatori trebuiau să aibă cu totul alt standard și statut. Armata și naţia mai au multe de câștigat din întâlnirile cu vechile generaţii. Anual se organizează întâlniri cu veteranii de război la Statul Major al Forţelor Aeriene, la Muzeul Militar Naţional, la Casa Centrală a Armatei. Este instructiv să-i aud pe veterani vorbind, împreună cu soţiile, despre viaţa socială și alte lucruri. Oameni care merită și meritau să fie ascultaţi: Stoian, Dobran, Pasăre, Verdeș, militari din escadrilă... Sunt puţine ţări care se pot mândri cu faptele de arme ale eroilor. Ne putem mândri cu Armata Română și este păcat să nu facem asta", a subliniat Doru Laurian BĂDULESCU.

Pe căpitanul aviator Mircea T. BĂDULESCU, faptele istorice din timpul războiului îl consemnează ca as al Aviaţiei Regale Române, decorat cu cel mai mare ordin aeronautic – Virtutea Aeronautică, în grad de Comandor. De asemenea, Majestatea Sa Regele Mihai îl decorează cu Ordinul „Mihai Viteazul", cu spade clasa a III-a, iar în martie 2005 participă personal la comemorarea acestui eveniment la Muzeul Naţional de Istorie Militară „Regele Ferdinand I". La aceste decoraţii, se adaugă Virtutea Aeronautică clasa Crucea de aur cu 2 berete, Virtutea Aeronautică Cavaler cu 2 berete, Crucea de fier clasa I și clasa a II-a.

Carnetul de Zbor în original, răsfoit de către piloţii generaţiei actuale

Mircea T. BĂDULESCU s-a născut la 1 noiembrie 1917, în orașul Buzău. A urmat Școala primară de băieţi nr. 2, actuala Școală Gimnazială „Căpitan Aviator Mircea T. Bădulescu" din orașul natal. La 1 septembrie 1939, în urma unui examen fizic și teoretic, a intrat în Școala Militară de Ofiţeri de Aviaţie Regele Carol al II-lea de la Cotroceni-Bucureşti. La 10 mai 1941 a fost înaintat la gradul de sublocotenent aviator.

După ce a urmat o pregătire în zbor la Ghimbav-Brașov, la data de 10 noiembrie 1941, a fost brevetat pilot de observaţie pe avionul IAR-38, fiind declarat apt de a executa misiuni de război. La 23 august 1942 a primit botezul focului ca pilot pe un avion IAR-37, în bătălia de la Stalingrad. A executat 78 de misiuni de observaţie și mai ales de bombardament. La 6 iunie 1943 a fost brevetat pilot pe avionul JU 87-STUKAS de bombardament în picaj, conform procesului verbal nr. 13. Cu acest avion, slt. av. (de la 23 martie 1944, lt. av.) Mircea T. Bădulescu a executat misiuni în calitate de comandant de patrulă, iar după 23 august 1944, de comandant de escadrilă.

A executat circa 230 de misiuni de bombardament în picaj. În ziua de 29 august 1944 a executat 3 misiuni de bombardament și atac la sol contra convoaielor germane de pe Dunăre, distrugând două bacuri și avariind un al treilea. La 12 septembrie 1944, fiind incendiat pe când se întorcea din misiune, a aterizat forţat, reușind să-și salveze echipajul. În perioada 22 septembrie – 10 octombrie 1944 și în ziua de 15 octombrie 1944, luptând în Transilvania, a atacat tancurile inamice, distrugând două tancuri la cota 443. Între 20–25 decembrie 1944 a bombardat gările și trenurile din Filakowo-Lucenec-Poltar[1].

Locotenentul aviator Mircea T. Bădulescu a plecat voluntar în 13 ianuarie 1945 în fruntea a șapte avioane STUKAS pentru bombardarea podului principal de la Budapesta, lovind cu precizie obiectivul ordonat.

Regimul comunist îl trece în rezervă, în anul 1951, cu gradul de căpitan aviator. Mircea T. Bădulescu este nevoit, după multe peregrinări în căutarea unui loc de muncă, să se angajeze ca muncitor agricol. Urmează cursurile Facultăţii de Economie Agrară la I.S.E.P. (A.S.E.), ajungând în posturi de conducere la Trustul GOSTAT al Direcţiei Agricole a Judeţului Prahova.

La 19 iunie 1967 Mircea T. Bădulescu a murit într-un accident rutier. Fiind într-o deplasare de serviciu în comuna Nucet (Dâmboviţa), împreună cu alţi patru colegi și cu șoferul Trustului GOSTAT Ploiești, autoturismul I.M.S. în care se aflau a fost lovit de tren la un pasaj de trecere la nivel cu calea ferată, fără barieră.

Școala gimnazială nr. 1 din Buzău, al cărui elev a fost Mircea T. Bădulescu, primește numele acestuia, iar în faţa școlii este amplasat grupul statuar al eroului aviator.

Prin Hotărârea numărul 303 din data de 26.10.2017 a Consiliului Local al Municipiului Buzău, căpitanului aviator Mircea T. Bădulescu i s-a conferit titlul, post mortem, de Cetăţean de Onoare al Municipiului Buzău.

Căpitanului aviator Mircea T. Bădulescu i s-a conferit titlul, post mortem, de Cetăţean de Onoare al Municipiului Ploiești, în data de 27 februarie 2019 prin hotărârea numărul 27 a Consiliului Local al Municipiului Ploiești.

Mariana DRĂGESCU înaintea unui zbor cu un rănit, la Plodovitoe, septembrie 1942

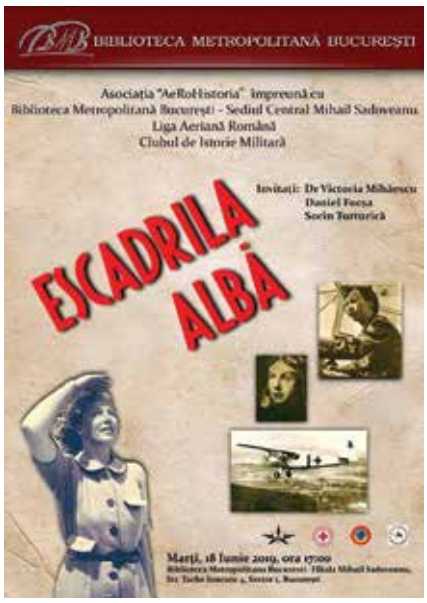

Afișul simpozionului

General-maior (r) dr. Victor STRÎMBEANU lângă militari îmbrăcați în uniformă de epocă

ESCADRILA ALBĂ

Mirela VÎȚĂ

În data de 18 iunie, la Biblioteca Metropolitană din București, Asociația AeRoHistoria a organizat Simpozionul „Escadrila Albă – Îngeri cu nume de femei". De asemenea, au participat Liga Aeriană Română (președinte general-maior (r) dr. Victor STRÎMBEANU) și Clubul de Istorie Militară. În cadrul manifestării, invitații au aflat detalii despre viața curajoaselor aviatoare, povestite de istoricii Sorin TURTURICĂ și Daniel FOCȘA, cu intervenția doamnei Crina PRUNARIU și a doamnei dr. Victoria MIHĂESCU (director programe Crucea Roșie).

Chiar și după 79 de ani de la înființare, povestea eroinelor din Escadrila Albă a rămas nespusă prin manualele de școală: „Era în timpul sângeroșilor ani ai celui de-al Doilea Război Mondial. În cei șase ani de război, românii au luptat de la Stalingrad până în Munții Tatra. Zilnic, zeci, chiar sute dintre ei, erau răniți. Cineva trebuia să-i aducă pe acești oameni de pe front în spitalele unde medicii puteau să le salveze viața. Așa a apărut o unitate sanitară de aviație cum nu a mai existat nicăieri în acele vremuri, Escadrila Albă, cu avioane sanitare pilotate doar de către femei. Marina Știrbey, ea însăși aviatoare, a venit cu ideea înființării acestei escadrile. Și astfel, **Nadia RUSSO, Virginia DUȚESCU, Mariana DRĂGESCU, Virginia THOMAS, Victoria POKOL, Maria NICOLAE, Stela Huțan PALADE, Eliza VULCU** au ajuns să zboare spre și dinspre front. Niciuna nu a ezitat să plece la război. Uneori pericolul venea chiar de la cei cărora încercau să le salveze viața. Răniții erau oameni simpli. Unii nu văzuseră în viața lor un avion. De multe ori erau inconștienți atunci când erau urcați de medici la bord și, adesea, se trezeau în aer. Urlau și se agitau înspăimântați. Așa că aviatoarele aveau, pe lângă misiunea și așa dificilă de a pilota avionul pe deasupra teritoriilor inamice, și pe aceea de a-i ține imobilizați pe bolnavi pe targă. Nu de puține ori avioanele s-au defectat și au aterizat forțat. Și nu o dată, pe furtună, aviatoarele au reușit în ultima clipă să evite crestele ascuțite ale munților" –, fragment din cartea NES(U)PUSELE – un proiect De Basm finanțat de Ministerul Culturii și Identității Naționale în cadrul manifestărilor dedicate celebrării Centenarului Marii Uniri de la 1918.

> Uneori pericolul venea chiar de la cei cărora încercau să le salveze viața. Răniții erau oameni simpli. Unii nu văzuseră în viața lor un avion. De multe ori erau inconștienți atunci când erau urcați de medici la bord și, adesea, se trezeau în aer. Urlau și se agitau înspăimântați. Așa că aviatoarele aveau, pe lângă misiunea și așa dificilă de a pilota avionul pe deasupra teritoriilor inamice, și pe aceea de a-i ține imobilizați pe bolnavi pe targă. Nu de puține ori avioanele s-au defectat și au aterizat forțat. și nu o dată, pe furtună, aviatoarele au reușit în ultima clipă să evite crestele ascuțite ale munților
>
> *fragment din cartea NES(U)PUSELE*

***

Ideea de a înființa în România o formație de avioane sanitare pentru transportul răniților cu avioane pilotate de femei i-a revenit prințesei **Marina ȘTIRBEI**. Unității înființate în anul 1940 i-au fost atribuite mai multe tipuri de aeronave, în principal avioane poloneze. Primele aviatoare ale escadrilei au fost Nadia RUSSO, Mariana DRĂGESCU și Virginia THOMAS. Campaniile la care escadrila a participat au fost: 1941 – Basarabia și Odessa, 1942 – Stalingrad, 1943 – Crimeea.

După război, o parte dintre aviatoare au continuat să activeze ca instructoare, piloți de legătură sau piloți pentru avioane de transport, dar după instaurarea regimului comunist, destinul lor a fost închisoarea și deportarea, sau, în cel mai bun caz, eliminarea din aviație și marginalizarea, aviatoarele fiind readuse în conștiința publicului abia după 1989.

În data de 20 aprilie, la Muzeul Naţional al Aviaţiei Române a avut loc o Expoziţie temporară și întâlnire omagială In memoriam DORU DAVIDOVICI, în acest an împlinindu-se 30 de ani de când pilotul-scriitor s-a alăturat Escadrilei din Ceruri. Fiul său Ștefan a fost prezent la activitate, alături de toţi cei care au vrut să depene amintiri despre omul care, prin faptele și cărţile sale, a devenit inspiraţie pentru generaţii de aviatori.

In memoriam DORU DAVIDOVICI

Confesiuni

- partea a II- a, continuare din numărul trecut -

General-maior (r) Victor STRÎMBEANU

Doru Davidovici, sau DD-ul cum îi spuneau unii dintre noi, trăia la cote înalte. Asculta muzică clasică, citea cărţi de autori consacraţi, scria frumos, cursiv, natural, despre viaţa noastră simplă și grea dar care prin ochii și prin pana lui părea mult mai nobilă și mai frumoasă, ne dădea sentimentul apartenenţei la o castă privilegiată. Mulţi îi căutau prietenia, dar puţini erau acceptaţi. În cercul lui erau oameni de valoare, actori, artiști, pictori, scriitori și, bineînţeles, piloţi. Îl vedeam uneori, chiar și pe aerodrom, însoţit de Ion Besoiu, Irina Petrescu, Cornel Marandiuc, autorul superbei lucrări „Inimi cât să cuprindă cerul patriei", Ion Ţarălungă, pictorul îndrăgostit de aviaţie și de MiG-ul 21 care făcuse din Borcea a doua lui casă. **Davidovici ducea regimentul nostru în lume și aducea lumea la noi!** În același timp era ancorat în istoria aviaţiei, cea adevărată, nu cea falsificată de comuniști.

A venit odată la Borcea cu geaca de zbor a lui Vizanty, împrumutată de la fiica acestuia, Ana Maria Vizanty, iar noi nici nu știam atunci (din păcate, unii nu știu nici azi) cine au fost Constantin (Bâzu) Cantacuzino, Alexandru Șerbănescu, Ioan Milu sau Dan Vizanty. Nu mi-am propus să-l ridic eu, postum, pe Davidovici pe un piedestal. El era din timpul vieţii pe un piedestal pe care și l-a construit singur și unde nu avea acces oricine. În ceea ce mă privește, nu știu nici azi dacă am avut acces cu adevărat sau doar mi s-a părut că am. Îmi amintesc însă că odată m-a rugat să-l ajut cu o traducere din limba engleză despre stratul limită (numele meu de aerodrom era „*Teacher*"); n-am tradus numai paragraful respectiv, ci întregul material; era vorba de un articol dintr-o revistă americană despre faimoasele avioane ale lui Rutan, faimoase și remarcabile pentru că nu se angajau. Acolo era explicată inovaţia care genera acest remarcabil efect (ampenajul anterior era din proiect și construcţie fixat la un unghi de incidenţă mai mare decât al aripii portante, astfel încât, atunci când aripa se apropia de incidenţa critică, ampenajul era deja în regim supracritic, pierdea portanţa, implicit botul avionului cobora iar aripa principală nu ajungea niciodată la incidenţa critică; în treacăt fie spus acest principiu a fost aplicat, intuitiv, dar nu mai puţin genial, de Vlaicu înainte cu 70 de ani, dar Rutan este cel care l-a valorificat și a devenit celebru și bogat). Când a citit traducerea, un zâmbet i-a luminat faţa și a spus „Genial! Acum am înţeles". Atributul genial era adresat invenţiei lui Rutan, bineînţeles, dar din acel moment am simţit că am crescut în ochii lui. Dar când m-a văzut în avionul de vânătoare cu cravată la gât, sau în altă zi, când efectiv nu m-am simţit bine în avion (nu mai zburasem de mult) și am zburat prost, am simţit că am coborât. Altă dată, am avut curiozitatea să măsor densitatea combustibilului folosit pentru alimentarea avioanelor noastre (împrumutasem un densimetru de la laboratorul de fizică al Liceului din Feteşti) și ... stupefacţie totală: avea densitatea mai mică decât cea prevăzută de constructor. „Din cauza asta nu ne ies calculele tehnice de navigaţie!" a concluzionat Davidovici în calitate de navigator șef de regiment și a dispus revizuirea calculelor funcţie de densitatea reală a combustibilului ce ne era furnizat. Atunci iarăși am urcat în ochii lui. Cum am spus, nu știu nici azi unde am fost cu adevărat în relaţia cu el, dar știu cu certitudine că nu oricine era acceptat în cercul lui de apropiaţi. Și dacă vreun intrus îi înșela vigilenţa, era debarcat elegant. Inevitabil atitudinea lui intransigentă cu el însuși și cu ceilalţi deopotrivă l-a adus uneori în conflict chiar cu unii (aparent) apropiaţi. Dar asta nu face decât să-i confirme latura umană.

Davidovici era îndrăgostit de frumos, indiferent ce formă îmbrăca frumosul în viaţa noastră, trăsătura moștenită probabil de la tatăl său care, după cum scria Doru într-una din lucrările sale, ar fi cumpărat un caiac absolut inutil de care s-au încurcat mulţi ani în casă, numai pentru că era ... frumos! Și chiar dacă nu era totul frumos, Doru Davidovici avea puterea și eleganţa să extragă puţinul frumos și să-l extrapoleze la scara întregului context, iar viaţa de pilot de vânătoare la Borcea era prin excelenţă un pământ fertil pentru asta. Avea oroare de nonvaloare, de compromisuri și oameni compromiși. Odată m-a rugat să fiu „ofiţerul de onoare" pentru el. Am acceptat fără ezitare. Abia după aceea l-am întrebat ce vrea să zică cu asta? Avea nevoie să intre în atelierul de sudură din GAZ (Gospodăria Agro-Zootehnică) a unităţii, să repare ceva la ARO-10, și credea că îi trebuie un martor credibil care să confirme dacă este nevoie că nu și-a însușit nimic altceva de acolo. Își reparau mai mulţi mașinile la acel atelier, dar numai lui i-a dat prin minte așa ceva, un însoţitor de onoare, o asigurare suplimentară a onoarei sale de ofiţer. Probabil că în acei ultimi ani de comunism, marcat, eufemistic vorbind, de o criză alimentară severă, gospodăria agrozootehnică era o tentaţie pentru mulţi, posibil chiar reală și justificată, deși nu în cazul piloţilor, care nu aveau tangenţă cu acel sector de activitate. Altă dată, m-am nimerit cu Maestrul la poarta unităţii când un om simplu, un biet ţăran sau muncitor după vorbă și după port, amărât, tatăl unui soldat, militar în termen în unitatea noastră, s-a adresat lui Davidovici, văzându-l cu stele pe umeri (în armată din timpul regimului comunist ofiţerii aveau stele pe epoleţi), cu o rugăminte să facă ceva pentru băiatul lui. Davidovici l-a ascultat cu atenţie până când omul a sugerat că este dispus să „recompenseze" cumva serviciul. Atunci Davidovici s-a retras ca ars și i-a arătat omului un ofiţer de rang înalt ce se apropia și despre care se știa că este corupt spunându-i „Aţi greșit destinatarul. Lui trebuie să vă adresaţi!".

Cum spuneam, umbra lui Davidovici, de statură medie, brunet, slab dar atletic, aparent ușor astenic, întotdeauna tuns scurt, cu porthartul plin cu hărţi, cărţi și manuscrise, bicicletă și nedespărţitul Tom, cocker-ul auriu, încă stăruie printre salcâmii de la Borcea. La români, mimetismul funcţionează probabil în măsură mai mare ca la alte naţiuni. Ceea ce nu este în mod necesar întotdeauna negativ. Contaminaţi de davidovicism, biciclete și portharturi, chiar și câini de companie, aveau mulţi. Dar între imitaţie și valoare este o diferenţă inconfundabilă. Unii au fost contagiaţi chiar și de virusul scrisului, cu mai mult

sau mai puţin succes. De fapt, mai mult ... mai puţin! Unii dintre aceşti epigoni, cu mai mult *ego* decât permite bunul simţ, au înţeles din apelativul „*Colega*" că sunt chiar „colega" cu Maestrul chiar dacă veneau din promoţii mai mici decât a mea (iar eu eram locotenent când Davidovici era locotenent-colonel!) şi n-au ezitat să-l apeleze „Colega", inclusiv în scris, atunci când din păcate Maestrul nu mai avea posibilitatea replicii (nu că ar fi replicat; de obicei, el se retrăgea în tăcere atunci când era dezamăgit). În ceea ce mă priveşte, porthart am purtat din Şcoala de Ofiţeri; îl luăm uneori chiar şi în oraş în rarele ocazii când primeam învoire; îmi plăcea pentru că era practic, frumos, din piele neagră, mic dar voluminos când desfăşurai buzunarele pliante interioare pentru hărţi, sau poate pentru că numai elevii ofiţeri aveau porthart şi acest articol de echipament făcea astfel, de la distanţă, distincţia între ofiţeri şi subofiţeri. Bicicletă, eu nu mi-am luat pentru că eu nu locuiam pe Bărăganu, ci făceam naveta la Feteşti. Aveam să-mi iau mai târziu motocicletă. Dar asta este alt hobby al piloţilor de vânătoare.

Cu scrisul, da, m-a contaminat şi pe mine dar într-un fel aparte. Davidovici era deja navigator şef al regimentului nostru de aviaţie de vânătoare când eu mă „jucam" cu nişte formule de navigaţie, descoperind incidental o eroare în Normele de exploatare ale aerodromului nostru. De zeci de ani se folosea în calculele de navigaţie Drumul Magnetic constant, neschimbat de la înfiinţarea aerodromului. Ori asta n-avea cum să fie matematic adevărat. Ori nu era vorba de Drum Magnetic ci de Drum Adevărat şi atunci ar fi trebuit aplicată declinaţia magnetică, ori se aplică în mod eronat această declinaţie magnetică, variabilă prin definiţie. Davidovici m-a ascultat cu atenţie şi când a înţeles că am dreptate mi-a propus să dezvolt calculele, să explic în cuvinte şi să formulez concluzii. I-am urmat sfatul şi recomandarea s-a concretizat într-un studiu mai dezvoltat, interesant şi cu unele aplicaţii practice folosite ulterior în calculele de navigaţie şi în conducerea zborului. Davidovici a luat materialul şi l-a trimis la Buletinul Aviaţiei Militare. Se întâmpla prin 1986. După un timp m-a sunat un ofiţer superior de la Comandamentul Aviaţiei Militare să mă întrebe, referitor la materialul trimis spre publicare, de ce zic eu „Metoda grafică şi metoda analitică de determinare a componentelor ... etc ?". "Pentru că sunt două metode distincte.", am replicat eu. „Dar, eşti de acord să-i spunem „Metoda Grafo-Analitică de determinare .... etc.?". M-am gândit o secundă şi mi-am dat acordul. N-am dat importanţă pluralului„să-i spunem", referitor la lucrarea mea. Un timp n-a mai sosit buletinul respectiv în unitatea noastră (ulterior am înţeles că n-a sosit pentru că eu nu trebuia să văd numărul respectiv). Când uitasem de acest episod, Davidovici îmi spune într-o zi în stilul caracteristic, „Colega, ţi-a apărut articolul în Buletinul Aviaţiei Militare. Felicitări! La vârsta ta eu încă nu publicasem nimic. Dar vezi că nu mai eşti tu autorul. A mai apărut unul" (n.m. – un autor). Şi-a scos din porthartul său burduşit cu hărţi şi cărţi un exemplar al publicaţiei în speţă. Am rămas perplex. Nu ştiam ce să fac, să mă bucur că mi se publicase articolul (atunci se publica greu; trebuiau îndeplinite anumite criterii de calitate şi politice ca să treacă de furcile caudine ale cenzurii comuniste; în acest caz politica n-avea de-a face cu matematica şi navigaţia, dar oricum, era o barieră), sau să mă înfurii că nu mai eram eu singurul autor? De fapt, eu fiind locotenent, iar cel care semnase alături de mine fiind maior (nu merită să-i menţionez numele; dacă citeşte aceste rânduri se va recunoaşte singur şi se va simţi probabil suficient de ruşinat), acesta era menţionat primul, deşi nu făcuse decât să modifice un pic titlul, iar eu deveneam un fel de co-autor. Pe moment m-am bucurat că a fost publicat articolul, dar ulterior m-a demotivat atât de tare încât abia peste vreo două decenii m-am apucat serios de publicistică, iar furtul intelectual, că asta era în ultimă instanţă, a rămas nesancţionat. În comunism, acţiunea unui locotenent dintr-o unitate pierdută în praful provincial, împotriva unui„tovarăş" ofiţer superior din Comandament era greu de conceput. Davidovici a înţeles exact şi a încercat să mă încurajeze să continui. Mai târziu am venit cu o soluţie tehnică (un sistem de oglinzi în cascadă) menită să rezolve o eroare a constructorilor militari care reuşiseră„performanţa" să obtureze câmpul de vedere al conducătorului de zbor când au ridicat un mini hangar în apropierea Punctului de Conducere a Zborului (PCZ). Am prezentat propunerea simultan navigatorului şef (Davidovici) şi comandantului de atunci al regimentului. Soluţia era ingenioasă, scuzată-mi fie lipsa de modestie, dar comandantul n-a promovat-o pentru că el dorea un PCZ nou iar soluţia mea îl operaţionaliza pe cel existent şi Comandamentul nu i-ar mai fi aprobat fondurile pentru unul nou. Davidovici mi-a propus din nou să trimit studiul la Buletinul Aviaţiei Militare. Dar, dezamăgit de experienţa anterioară şi absorbit de zbor, am lăsat scrisul pentru mai târziu.

Pentru Davidovici zborul n-a fost o profesie sau o pasiune oarecare. El s-a identificat şi contopit cu zborul şi cu avionul de vânătoare. A şi anticipat într-un fel, casandric, într-una din cărţile sale, că viaţa lui se consuma şi se termina „fix cu MiG-ul 21". Plecarea lui (el n-a murit, „a plecat şi nu s-a mai întors") a lăsat un gol imens. Un gol atât de mare încât am simţit nevoia să-l umplem cumva. În anii '90, când s-a pus problema să alegem un nume de erou pentru regimentul nostru de aviaţie de vânătoare, noi, piloţii tineri, care deja începeam să nu mai fim tineri, am propus la unison „Doru Davidovici". Din motive pe care putem cel mult să le bănuim, nu s-a aprobat. Pustiul instalat în sufletele noastre după plecarea lui nu era doar frică metafizică, instinctul de conservare (dacă pilotul absolut, dacă instructorul care m-a învăţat să zbor, a căzut, atunci ce mă aşteaptă pe mine?). Aveam pur şi simplu senzaţia că Borcea nu va mai fi niciodată la fel; Borcea nu va mai fi Borcea fără Davidovici. Şi n-a mai fost niciodată la fel fără Maestru! Cel puţin pentru cei care l-am cunoscut.

Ne vorbea uneori de Nostradamus şi de previziunile lui, discret, feriţi de urechile contra-informatorilor şi Securităţii, ne vorbea de o Europă liberă, unită, şi era intrigat că nu se mai întâmplă, aşa cum anticipase Nostradamus. Avea să se întâmple, dar Doru plecase deja. Se spune că timpul vindecă totul. Nu este chiar aşa. Golul lăsat de Davidovici ne-a urmărit peste timp. Aş fi vrut să-l văd pe Davidovici în programul de modernizare al MiG-ului 21. Aş fi vrut să-l văd pe Davidovici în România liberă şi democratică, liber să vorbească, liber să scrie cărţi şi scenarii de film aşa cum simte, cum vrea şi despre ce vrea, liber să „pună întrebări acolo unde aparent nu mai e nimic de întrebat",„să caute adevăruri acolo unde mulţi nici măcar nu îşi închipuie că ar fi un adevăr de căutat", liber să călătorească prin Europa şi prin lume (probabil că prima dată s-ar fi dus la piramidele egiptene, la Nazca, sau în Insula Paştelui, la „colegii lui din neştiut"), liber să zboare peste Atlantic, să facă acel raid transatlantic pe care mi-l recomanda mie.

Dar a plecat şi nu s-a mai întors! Sunt convins că de acolo de unde s-a dus, a continuat să ne vegheze, să ne protejeze, să ne ferească de pericole, să ne dojenească blând şi elegant: „Eşti prea jos. Ridică-te. Nu vezi că umbra avionului pe Pământ este mai mare decât avionul?". Ridică-te, colega!

Ridică-te şi zboară!

„Ridică-te şi mergi!"

Simt acum nevoia să parafrazez un alt epigon contaminat davidovician, plecat şi el prematur dintre noi:

„Maestre, ne e tare dor de Dumneavoastră!".

Şi aş adăuga,

„Iar dacă te-am dezamăgit cumva, te rog cu umilinţă să ne ierţi!"

20 aprilie 2019, Feteşti

ZIUA MARINEI ROMÂNE

Echipa de conducere a exercițiului „Forțele Navale 2019"

Adrian SULTĂNOIU

Ziua Marinei Române este consacrată ca sărbătoare a marinarilor români de la 15 august 1902, fiind strâns legată de sărbătoarea creştină a Adormirii Maicii Domnului, ocrotitoarea marinarilor de pretutindeni. La acea dată, evenimentul a fost marcat în Portul Constanţa, la bordul Crucişătorului „Elisabeta", printr-un Te-Deum oficiat în prezenţa ministrului de război, Dimitrie A. Sturdza, urmat de serbarea marinărească propriu-zisă. De atunci, manifestările au crescut în amploare de la an la an. În anul 1912, manifestarea a fost pusă sub Înaltul Patronaj al Majestăţii Sale Regina Elisabeta, iar la 15 august 1936, în cadrul serbărilor a fost botezat primul submarin românesc, „Delfinul".

La Constanţa, în acest an, în prezenţa Preşedintelui României, Klaus Werner IOHANNIS, sărbătoarea marinărească a fost întregită de exerciţiul demonstrativ „Forţele Navale 2019" la care, alături de marinari, au participat și Forţele Aeriene Române cu aeronave F-16 și MiG-21 LanceR de la Baza 86 Aeriană și elicoptere de la Baza 57 Aeriană. Componenta aeriană a exerciţiului a inclus și aeronave Eurofighter Typhoon, aparţinând Aeronauticii Militare, ce se aflau, la acea dată, la Mihail Kogălniceanu pentru misiuni de Poliţie Aeriană Întărită și un avion de cercetare antisubmarin Boeing P8 Poseidon.

O echipă din Statul Major al Forţelor Aeriene compusă din comandorii Denis DIACONESCU și Ionel MACOVEI și căpitan-comandorii Florin SANDU și Cristian POPESCU a condus și coordonat operaţiile aeriene din cadrul exerciţiului ce s-a desfășurat la Constanţa și Mangalia, iar comunicaţiile aero au fost asigurate de militari din Bazele Aeriene 57 și 86.

O parte din echipa de conducere a zborului

La sfârşitul primăverii, în Forţele Aeriene a absolvit prima serie de militari chemaţi în activitate în condiţiile Ordinului ministrului apărării naţionale M-124/2017. Ei sunt, de puţină vreme, colegii noştri. Dintre aceşti 19 absolvenţi, unii ne-au oferit perspectiva lor, la început de carieră militară, asupra a ceea ce consideră că înseamnă să fii ofiţer. Sperăm ca în viitor să reuşească să se ridice la înălţimea propriilor lor aşteptări, să îşi păstreze entuziasmul, iar încrederea pe care o au în forţele proprii să se concretizeze în îndeplinirea cu profesionalism a misiunilor specifice şi în realitatea cazonă.

Niciodată nu este prea târziu să fii ceea ce ai fi putut deveni!

Pe aleea centrală a Bazei de Instruire şi Formare a Personalului Aeronautic (BAIFPA) de la Boboc, Buzău, sunetele legământului sacru faţă de patrie, însoţite de emoţia puternică a tuturor celor 19 ofiţeri şi subofiţeri, răsunau la unison spre bucuria şi încântarea tuturor invitaţilor şi rudelor prezente la ceremonie.

Prima serie de ofiţeri şi subofiţeri a Forţelor Aeriene Române, chemaţi în activitate în condiţiile Ordinului ministrului apărării naţionale M-124/2017, a depus Jurământul militar în prezenţa distinşilor oaspeţi, dintre care îi amintim pe **comandorul Cristian MANOLACHI**, şeful Serviciului Personal şi Mobilizare, pe **comandorul Ovidiu BĂLAN**, comandantul BAIFPA, **comandorul Cătălin BANU**, comandantul Şcolii de Aplicaţie a Forţelor Aeriene. Intensitatea momentului a fost cu atât mai mare cu cât, la ceremonie au participat, în număr impresionant, şi rudele proaspeţilor militari.

Deşi aparent eterogen, grupul de ofiţeri şi subofiţeri, de diferite vârste şi specialităţi, a împărtăşit, pe toată perioada programului de pregătire militară generală, acelaşi scop, şi a fost unit de un vis comun. Forţa grupului a fost dată de valorile, obiectivele şi aspiraţiile comune, care au depăşit suma intereselor şi ambiţiilor individuale.

Decizia unei cariere militare a fost una matură şi bine cântărită. Fiecare dintre aceştia a lăsat o carieră construită, cu greu, poate, în viaţa civilă. Fiecare reprezintă un concurs susţinut şi un capăt de listă. Acest aspect a fost subliniat şi în cadrul discursului **locotenentului Alexandru BĂNARU:** „Per aspera ad astra – *deviza Forţelor Aeriene Române, devine, de astăzi şi calea noastră spre reuşită. Pentru a ajunge la acest nivel, fiecare dintre noi a depus eforturi pentru pregătire şi perfecţionare. Vom continua să muncim, să ne implicăm şi să respectăm responsabilităţile inerente acestui rol*".

Locotenent-colonelul Constantin PETRARU, instructor asociat la Catedra Rachete Sol-Aer din cadrul Şcolii pentru Aplicaţie a Forţelor Aeriene, unul dintre cei implicaţi în programul de pregătire militară generală a primei serii de ofiţeri şi subofiţeri a Forţelor Aeriene Române consideră că: *„Din perspectiva instructorului, acest program (programul de pregătire militară generală a personalului chemat în activitate în condiţiile Ordinului ministrului apărării naţionale M-124/2017) reprezintă o surpriză foarte plăcută. Încă de la primele ore de curs am constatat faptul că am în faţa mea ofiţeri şi subofiţeri asupra cărora rutina militară nu şi-a spus cuvântul, un personal militar a cărui dorinţă de a cunoaşte şi de a se iniţializa în tainele cazone a depăşit orice aşteptare".*

Prima serie de ofiţeri în condiţiile Ordinului ministrului apărării naţionale M-124/2017

În jocul de bumeranguri al vieţii, de la pasiune la profesionalism, cu dragoste faţă de ţară, cu respectul şi conştiinţa trecutului, dar mai ales cu responsabilitatea viitorului, fiecare dintre cei 19 ofiţeri şi subofiţeri au ales cariera militară, pe diferite funcţii.

Astfel, **locotenentul Mădălina BURLACU**, ofiţer specialist informare şi relaţii publice, susţine: *„Cu iubire faţă de ceea ce am fost, profesor titular cu gradul al doilea de Limba şi Literatura română - Limba şi literatura engleză, valorific cunoştinţele şi experienţa din cei şapte ani de dăruire la catedră, utilizând aceleaşi arme de modelare a omului, prin minte şi suflet, cuvintele. Absolventă a studiilor de masterat în domeniul ştiinţelor umaniste şi a unor cursuri postuniversitare în diferite domenii, autoarea a două cărţi şi redactor al unei reviste educaţionale, îmi doresc să transmit disciplina de a trăi fiecare clipă cu respectul pentru ceea ce suntem şi cu asumarea pentru alegerile viitorului, pe care îl creionăm împreună. Din dorinţa de a face parte din acest întreg, am descoperit în armată mai mult decât o meserie, o credinţă în depăşirea propriilor limite. Mi-am asumat acest lucru prin jurământul faţă de patrie, un act de credinţă pentru suflet şi trup, prin care mi-am girat pe viaţă, viaţa mea."*

Locotenentul Vlad PREDA declară că a ales cariera militară în principal din simţ civic, iar parcursul său profesional este o dovadă clară. *„Am terminat Facultatea de Sisteme Biotehnice şi Ecologice din cadrul Universităţii Politehnica Bucureşti în anul 2008 şi am lucrat în domeniul mediului pe parte de proiectare transporturi auto, navale şi aeriene, precum şi în domeniul consultanţei pe clădiri verzi. Deţin acreditări ca Inspector Sănătate şi Securitate în Muncă şi Manager de Proiect. Toată experienţa mea acumulată în mai bine de un deceniu ca inginer în mediul privat, am considerat că ar fi mai bine valorificată în slujba patriei. Ca ofiţer specialist pe securitate şi sănătate în muncă, protecţia mediului, supraveghere tehnică şi metrologie legală, scopul este de a oferi colegilor mei un loc de muncă cât mai sigur şi mai sănătos. Voi persevera în serviciul colegilor mei pentru ca aceştia, la rândul lor, să îşi poată duce la îndeplinire misiunile în slujba ţării".*

Pentru **sublocotenentul Denisa TĂRLUNGEANU** a fi militar este o onoare înainte de a fi o meserie, iar când a îmbrăţişat această carieră nu a fost o simplă provocare ci, mai presus de toate, o dorinţă lăuntrică de a face parte dintr-un întreg, alături de oameni care împărtăşesc aceleaşi valori şi sentimente. *„Mediul cazon a fost întotdeauna aproape sufletului meu, având în vedere şi faptul că, anterior, am lucrat timp de 11 ani în Colegiul Naţional Militar «Dimitrie Cantemir» un loc în care istoria şi prezentul interferează armonios, iar materia a fost înnobilată cu sufletul celor care prin fiecare activitate întreprinsă în actul instructiv-educativ adaugă zi de zi perle de excelenţă profesională. Mi-am ales o carieră născută din pasiune, port cu mândrie uniforma militară, mi-am conturat propriul destin profesional cu paşi siguri şi demni, de acum în cadenţă, şi sunt convinsă că am făcut cea mai bună alegere".*

Pentru toţi cei 19 ofiţeri şi subofiţeri din prima serie de militari chemaţi în activitate în condiţiile Ordinului ministrului apărării naţionale M-124/2017, alegerea carierei militare a fost o decizie matură şi înţeleaptă, iar Jurământul militar reprezintă satisfacţia împlinirii unui vis. Ne dorim ca aceste sentimente de mândrie, dar şi de asumare a unei mari responsabilităţi, să ne călăuzească mereu paşii în carieră.

*A consemnat **sublocotenentul Laura BAŞTUREA,** unul dintre ofiţerii care a depus Jurământul în condiţiile Ordinului M-124/2017*

Sublocotenentul Denisa TĂRLUNGEANU

Locotenentul Mădălina BURLACU

Locotenentul Vlad PREDA

PILOTUL: CARACTERISTICI TEHNICO-TACTICE

Locotenent-colonel Doina TRANDAFIR

„Despre poeţi, numai de bine", a spus Nichita Stănescu – fiindcă era poet. „Despre piloţi, numai de bine" – am spune toţi, pentru că ştim cu siguranţă un lucru, rostit de Aurel Vlaicu şi valabil mereu: „Ca să zboare, omul trebuie să cucerească regiuni ce nu-i sunt destinate, cu mijloace ce nu-i aparţin".

În fiecare an, sute de absolvenţi candidează pentru această profesie – sau, cum ar fi mai potrivit să spunem, şi-ar dori să aibă această vocaţie. Mulţi dintre candidaţi ştiu că a fi pilot militar este mai mult decât un simplu *job*, o ştiu sau o intuiesc, pentru că – nu-i aşa? – sunt meserii care cer mult de la oamenii care le fac, uneori chiar mai mult decât se aşteaptă ei înşişi.

M-am gândit să vă împărtăşesc ceva la care avem acces doar prin intermediul examenelor de selecţie: **imaginea pe care candidaţii o au despre piloţii militari, înainte de a deveni chiar ei piloţi.** Şi, poate, în aceste idei se vor regăsi unii dintre piloţii de astăzi, aşa cum gândeau şi simţeau ei când încă visau la această profesie.

Toate afirmaţiile scrise cursiv aparţin candidaţilor prezenţi la evaluarea psihologică în anul 2019.

Despre **meseria de pilot** se afirmă că este *dificilă, deosebită, riscantă, foarte solicitantă, foarte importantă, cea mai grea meserie,* iar unii candidaţi o consideră chiar mai mult de atât: *cea mai frumoasă meserie, meserie care te face învingător, profesia ideală, o profesie de vis.* Unii afirmă că este vorba despre o *meserie nobilă* sau chiar *cea mai pură meserie.*

Pilotul este, aşadar, un om privilegiat: *el vede cele mai bune peisaje, are parte de experienţe extraordinare, simte cel mai bine adrenalina, este cel care se poate bucura de toate invenţiile aeronauticii, este omul cu cea mai tare experienţă de viaţă.*

Care sunt responsabilităţile unui pilot? Pilotul este *persoana care are grijă să îi apere pe semenii săi de sus, o persoană foarte importantă pentru bunul mers al societăţii,* care *îşi adoră meseria, este trup şi suflet pentru meseria sa. Pilotul îşi asumă un risc uriaş, deţine în totalitate controlul aeronavei şi o mare responsabilitate apasă pe umerii săi, are o responsabilitate mare în cer, îşi riscă viaţa pentru siguranţa altora, este omul pregătit oricând de luptă, supraveghează spaţiul aerian de liniile inamice, acţionează în condiţii de risc ridicat, este mereu în gardă, îşi serveşte patria, are grijă de oameni de la înălţime, este o persoană liberă gata să se sacrifice pentru ţară, este protector al oamenilor, ar face orice pentru salvarea celor din jurul său, apără teritoriul riscându-şi viaţa, este responsabil de un vehicul vital.*

Nu este neglijată nici relaţia cu echipajul: *pilotul trebuie să fie într-un bun contact cu echipajul din care face parte, este cel pe care contează întreaga echipă.* De asemenea, *pilotul are nevoie de îndrumare, nu este niciodată lăsat singur, nu îşi poate găsi calea fără controlor, poartă o legătură strânsă cu CTA* (aceste remarci aparţin unor candidaţi care au optat pentru meseria de controlor de trafic aerian).

Unii candidaţi remarcă legătura pilotului cu aeronava: *pilotul ia toate deciziile într-o aeronavă, cunoaşte perfect un avion, este capul unui avion, este creierul avionului, comandantul aeronavei, miezul unui avion, stăpânul avionului, omul principal din avion, componenta de valoare a avionului.*

Pilotul militar este *un reprezentant important al armatei, cel mai important pion din aviaţie, element important în cadrul aviaţiei, pilonul fundamental al aviaţiei, liderul unei armate, o resursă umană importantă, cel mai important personaj dintr-un avion, este arma nr. 1 a Forţelor Aeriene, cel mai curajos militar.*

Ce calităţi are un pilot?

Pilotul este, în primul rând, un om instruit: *foarte bine antrenat, bine pregătit fizic şi mental, un soldat perfect antrenat, un om care a muncit mult ca să ajungă ceea ce este.*

O calitate destul de des adusă în discuţie este că *are nevoie de vedere bună.*

Pilotul are anumite aptitudini mentale: *nu are voie să greşească, este perspicace (*cu variantele: *foarte deştept, ager la minte, inteligent, rapid în gândire, ia decizii corecte la timp, este o persoană capabilă*

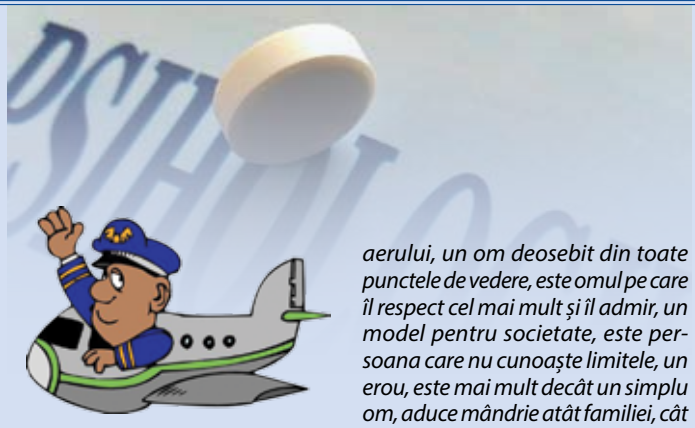

mereu de cea mai bună decizie), are atenţie distributivă, este atent tot timpul, talentat, vigilent, trebuie să se concentreze, are îndemânare, este agil, ager, precis. Pilotul este o persoană extrem de echilibrată pe plan fizic, psihic şi medical şi *trebuie să posede o minte strălucită şi un corp pe măsură,* dar şi *o bună capacitate de analiză.* Un mucalit adaugă: *pilotul are punctaj mare la testul psihologic* (şi nu-l pot contrazice).

Pilotul are un anume fel de a fi: *este un om organizat şi calculat, o persoană foarte puternică şi raţională, stăpână pe sine, este un lider, precaut, este o persoană echilibrată, ştie să reacţioneze în situaţii de criză, este perfecţionist, capabil de mari sacrificii, serios, responsabil, conştiincios, are mereu controlul situaţiei, are maturitate, lucid, pregătit pentru neprevăzut, persoană hotărâtă, om organizat, ambiţios, determinat, trebuie să ştie când să meargă mai departe sau când să renunţe, trebuie să fie mereu previzibil, foarte puternic, are prestanţă, este optimist, trebuie să îşi cunoască foarte bine calităţile, dinamic, organizat dar şi spontan, rezistent la stres, calm, o persoană multilateral dezvoltată, o fiinţă complexă, intelectuală, capabilă să se adapteze unor standarde ridicate, calm şi cu mintea rece* (probabil, aici candidatul respectiv ar fi vrut să scrie „cu sânge rece"), *o persoană foarte sociabilă.* Cineva afirmă, înţelegător: *pilotul este un aventurier.*

Pilotul are anumite calităţi morale: *este o persoană demnă de respect, apreciere şi admiraţie* – şi asta *deoarece reuşeşte să facă lucruri uimitoare, are curaj, este îndrăzneţ, viteaz, neînfricat (este întruchiparea curajului), reprezintă omul puternic în societate, emană respect, responsabilitate şi curaj numai prin simpla prezenţă, este o persoană justă (un om drept), un caracter puternic, om cu onoare, om de seamă, inspiră încredere, persoană demnă, un om vertical.*

Unii candidaţi, nu puţini, preferă să se exprime la superlativ: *pilotul este cel mai tare om din lume, este regele aerului, învingătorul aerului, un om deosebit din toate punctele de vedere, este omul pe care îl respect cel mai mult şi îl admir, un model pentru societate, este persoana care nu cunoaşte limitele, un erou, este mai mult decât un simplu om, aduce mândrie atât familiei, cât şi Patriei, elita societăţii, are puterea, cel mai îndemânatic om, trebuie să aibă mult mai multe simţuri decât un om normal, om cu abilităţi speciale, trebuie să aibă grijă ca zborul să fie perfect, om nemaipomenit, are tărie de caracter ieşită din comun, este o tipologie a omului aproape perfect, resimte senzaţii extraordinare, are calităţi fizice şi morale peste medie, este cel mai respectat om, trimite cu gândul la un super-erou, pilotul este o excepţie, un profesionist desăvârşit, cel mai independent om.*

Prin compensaţie, câţiva candidaţi notează: *pilotul este un om normal, este „şoferul" aeronavei, este fiinţa care conduce un avion.* Există şi câteva exprimări mai simple: *pilotul este un om care munceşte, pilotul este echipat, pilotul pilotează, pilotul zboară.*

Pe lângă aceste aspecte, există însă unele formulări vecine cu **poezia** –semn că doar în limbaj poetic poţi vorbi despre un supraom sau semi-zeu, care este pilotul. Astfel, *pilotul este persoana care uneşte cerul cu pământul din punct de vedere spiritual, pilotul zboară deasupra tuturor, este stăpânul cerurilor, este mereu sus, explorează cerul, reprezintă cheia omului spre cer, este un dresor de nori, este asemenea păsărilor, supraveghetorul cerului, apărătorul cerului, micul stăpân al cerului văzut, are o pasiune pentru văzduh. Pilotul este de neoprit - libertatea îi curge prin vene.*

Amuzante sau nu, corecte sau cvasi-corecte, afirmaţiile de mai sus aduc informaţii valoroase despre modul în care se raportează la pilotaj cei care doresc să devină ei înşişi profesionişti ai aviaţiei militare. Este vorba despre tineri absolvenţi ai liceelor militare şi civile: unii au trecut de evaluările medicale şi psihologice şi de examenele de admitere, alţii au fost reorientaţi către o altă carieră. Dar toţi au contribuit, fără să ştie, la acest text pe care eu nu-l văd altfel decât o frumoasă scrisoare de dragoste pentru meseria pe care şi-au dorit s-o îmbrăţişeze. ***Pentru că înainte de a deveni pilot, trebuie să iubeşti ideea de a fi pilot.***

DIN SERIA: DEFECȚIUNI, MENTENANȚĂ ȘI AUTOREGLAJE...

Laura MĂCĂRESCU

Se întâmplă câteodată să dai peste o defecţiune care îţi întrerupe munca la birou, de obicei externă, că pe cele interne mai ştii şi singur să le repari/reglezi până într-un anumit punct, că au şi ele limitări... Deoarece le cunoşti particularităţile, te loveşti recurent de ele şi cârpeşti şi tu cum poţi situaţia, cu resursele pe care le ai la dispoziţie. Sau câteodată se rezolvă singure, poate de obrazul tău sau din alt motiv, de lipsă de variantă... cine știe?

Defecţiunea este de obicei un virus din sistem, care se manifestă periodic, faţă de toţi cei care fac parte din organizaţie, asta ca să nu te consideri tu mai deosebit. Acest lucru ar trebui să te consoleze, pentru că dacă se manifestă numai asupra ta trebuie cercetat aspectul mai cu amănuntul.

Ca să nu fim afectaţi de acţiunile acestor piese defecte trebuie mai întâi să înţelegem (nu este necesar în amănunt, ci la modul general, pentru că nu necesită atâta atenţie. Ignoranţa erorii printr-un click de mouse pe „X" este de multe ori mai rapidă în rezolvarea sarcinii decât hrănirea și înmulţirea orgoliului acesteia), cum s-a ajuns în această situaţie, ce e de făcut pe moment și ce trebuie să facem în continuare.

Piesele cu defecţiuni de soft au fost de obicei cele montate acolo printr-o circumstanţă de împrejurări, fie că altceva mai bun nu a fost la momentul respectiv și îndeplineau condiţiile minime, fie că i-a convenit cuiva ceva mai puţin bun care să-i servească interesele la momentul respectiv, ca să poată profita de slăbiciunile angrenajului, chiar dacă cine se află în poziţia de şef este conştient că trebuie să se înconjoare de calitate, sau au fost generate de alte părţi disfuncţionale care au făcut pui în poziţie.

Atenţie însă! Este important de fiecare dată să acţionăm asupra defecţiunii, mai ales dacă nu ai căpătat încă imunitate, ca să nu te infectezi de stres, principala nevroza virală transmisă, de care însuși piesa este afectată vizibil sau latent și, probabil, a fost defectată printr-o expunere îndelungată la același tip de virus, pentru că fiecare dintre noi suntem caracterizaţi, într-o măsură mai mare sau mai mică, de nişte vulnerabilităţi.

Pentru astfel de viruși trebuie să știm că există și pot fi puse în practică mai multe tratamente. De obicei sunt reprimaţi de antivirusul bunului simţ al celor ce controlează astfel de defecţiuni care, scăpate de sub control, ar produce haos şi dezastru în bunul mers al lucrurilor, mai ales în relaţiile care avantajează organizaţia ca întreg.

Exemple de defecte există în orice organizaţie în care lucrează oameni. Din cea militară îi nominalizăm pe militarul *Tufă*, militarul *Euamfăcut* sau militarul *Eunufac*. Ei sunt specii înrudite şi se pot încrucişa, din atlasul exemplarelor cazone, a căror vulnerabilităţi sunt lenea, trufia, frica sau alte probleme personale, traduse în neasumarea de responsabilitate şi atribuirea sau lipirea de merite, în caz că o acţiune tangenţială sau care se intersectează cu activitatea lor are succes.

Cum să recunoşti aceste specii: Militarul *Tufă* are ca atu o susţinere mai sus de el sau o impresie de susţinere indusă celorlalţi ancorată de funcţia pe care o ocupă, își arogă drepturi asupra celor care nu se află în subordinea sa și consideră că practică stilul autoritar de leadership, adică cel lipsit de leadership.

Militarul *Euamfăcut* este cel care întotdeauna minimalizează eforturile celorlalţi, se hrăneşte sufleteşte cu încercarea continuă de a-i convinge pe cei care-l înconjoară că sunt inferiori lui, dar își asumă meritele lor și încearcă să atragă de partea sa prin înșelăciune pe cei care îl ajută să își consolideze poziţia și supremaţia asupra celorlalţi.

Militarul *Eunufac* este cel care nu are nimic de pierdut sau de câştigat dacă face, deoarece orice încercare coercitivă din partea sistemului nu îl poate afecta financiar sau social. A prins rădăcini în postul pe care îl ocupă, nu îl poate nimeni constrânge să se perfecţioneze și dacă face ceva este fix cât să se menţină pe linia de plutire.

Soluţia combaterii acestor specimene este cât se poate de simplă, am citit-o de curând într-o carte, și dacă tot am dat peste ea am vrut să v-o împărtăşesc şi vouă: se realizează cu tact și înţelepciune, fără mânie sau disperare.

Cum? În primul rând nu vă enervaţi pe termen lung. Enervarea creează stres la locul de muncă. Iar stresul este o formă de nevroză. Gândiţi-vă că nu sunt iubiţi de nimeni, nici măcar de cei care îi susţin, care de obicei îi folosesc. Aceştia sunt recunoscuţi de la o poştă prin felul duplicitar de comportament faţă de persoanele din jur, în funcţie de poziţia pe care o ocupă, de călău sau de slugă, pentru că le este greu să își privească aproapele ca egal. Acest lucru înseamnă că există destule persoane care vă pot ajuta să îi potolească, trebuie doar să le identificaţi.

De asemenea, atunci când acţionaţi asupra lor faceţi-o din dorinţa de a-i ajuta nu numai pe cei din jur, ci și pe ei, din compasiune pentru neputinţele lor, nu din răzbunare, ca să nu vă aflaţi brusc în aceeași situaţie, de virusaţi, la rândul vostru.

51